

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี
ในสามจังหวัดชายแดนใต้

Causal Factors Influencing Entrepreneurship Characteristics of Undergraduate
Students in Three Southern Border Provinces

สิริมา หิมะเซ็น

Sirima Himasen

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in Educational Research and Evaluation

Prince of Songkla University

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี
ในสามจังหวัดชายแดนใต้
Causal Factors Influencing Entrepreneurship Characteristics of Undergraduate
Students in Three Southern Border Provinces

สิริมา หิมะเซ็น
Sirima Himasen

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in Educational Research and Evaluation
Prince of Songkla University
2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
ปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้
ผู้เขียน นางสาวสิริมา หิมะเซ็น
สาขาวิชา การวิจัยและประเมินผลการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ
(ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล)

..... กรรมการ
(ดร.ธีระยุทธ รัชชะ) (ดร.ธีระยุทธ รัชชะ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
ประเมินผลการศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกิง วงศ์ศิริโชติ)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ลงชื่อ.....

(ดร.ธีระยุทธ รัชชะ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ลงชื่อ.....

(นางสาวสิริมา หิมะเซ็น)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวสิริมา หิมะเซ็น)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้
ผู้เขียน	นางสาวสิริมา หิมะเซ็น
สาขาวิชา	การวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 600 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน ความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์เส้นทางโดยใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72

ผลการวิจัยพบว่า

- แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีลักษณะแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับของ Likert มีข้อคำถาม จำนวน 18 ข้อ จำแนกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความกล้าที่จะแข่งขัน การมีอิสระในการบริหารงาน ตรวจสอบความตรงเชิงพินิจมีค่าระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.878 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.306 ถึง 0.850 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีความตรงเชิงโครงสร้าง โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
- โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.93 นั้นแสดงว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้ร้อยละ 93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการได้รับอิทธิพลโดยรวมสูงสุดจากปัจจัยทางครอบครัว รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คือ ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการจัดการเรียนรู้ และลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา รองลงมา ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ, คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ, สามจังหวัดชายแดนใต้

Thesis Title	Causal Factors Influencing Entrepreneurship Characteristics of Undergraduate Students in Three Southern Border Provinces
Author	Miss. Sirima Himasen
Major Program	Education Research and Evaluation
Academic Year	2022

ABSTRACT

This research aims to 1) develop a model to measure entrepreneurial characteristics of undergraduate students in the three southern border provinces. 2) Examine the coherence of the hypothetical causal relationship model with the empirical data. 3) Study the causal factors that influence both directly and indirect influence on entrepreneurial characteristics of undergraduate students in the three southern border provinces. The sample group used in this research was 600 undergraduate students in the three southern border provinces. The research instrument was a 5-level estimator questionnaire. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, skewness, bulge, Pearson's correlation coefficient. Path analysis using LISREL Version 8.72 program.

The research finding were as follows:

1. Measure of entrepreneurship characteristics of undergraduate students in the three southern border provinces Likert's 5-level estimator has 18 questions, classified into 5 components: innovation; risk-taking proactive courage to compete having independence in administration Analytical validity was between 0.60 and 1.00, the whole confidence was 0.878, and the discriminant power was between 0.306 and 0.850. The results of the corroborative component analysis (CFA) showed that the model of measuring entrepreneurial characteristics of students are structurally correct The model is harmonious with the empirical data.

2. The hypothetical causal relationship model is harmonious with the empirical data. and the predictive coefficient (R^2) of the entrepreneurial character was found to be 0.93 This indicates that the variables studied in the model can jointly

explain the variance of the entrepreneurial character of the three undergraduate students. Southern border provinces got 93% with a statistical significance of .01

3. Causal Factors Influencing Entrepreneurial Characteristics The overall influence was highest from family factors, followed by personal characteristics factors. learning management factors. The factors that had the highest indirect influence on the student's entrepreneurial characteristics were family factors indirectly influenced through learning management. And personal characteristics to student entrepreneurial attributes. Secondly, learning management factors have an indirect influence through personal characteristics to students' entrepreneurial characteristics.

Keywords: Causal Factors, Entrepreneurship Characteristics, Three Southern Border Provinces

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เนื่องจากได้รับความกรุณาช่วยเหลือ ดูแล และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งมาตลอดจาก ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล และดร.ธีระยุทธ รัชชะ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจตุรัส และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนในสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษาทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยและการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยอย่างดี ตลอดจนผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการตอบแบบสอบถามและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และขอบคุณนักศึกษาทุกท่านทั้ง 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่อนุญาตให้ใช้ห้องพักนักศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่สนับสนุนทุนการศึกษาระดับปริญญาตรี-โท รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2562 และเข้าศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2564 ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผล การศึกษา และสาขาวิชาฟิสิกส์ทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการทดลองใช้เครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณครอบครัว คุณแม่สมศรี หิมะเซ็น ที่คอยสนับสนุนด้านการศึกษา มาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ ยาย ย่า และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

สิริมา หิมะเซ็น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญ.....	(10)
รายการตาราง.....	(12)
รายการภาพประกอบ.....	(13)
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
คำถามการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	20
การหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	56
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	63
ระยะที่ 2 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะ การเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	78
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะการเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัด ชายแดนใต้.....	81
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็น ผู้ประกอบการผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	85
บทที่ 5 สรุปลผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
สรุปลผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผลผลการวิจัย.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	122
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	127
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล.....	129
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	143
ภาคผนวก จ ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	150
ประวัติผู้เขียน.....	220

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความหมายของมิติของการเป็นผู้ประกอบการ.....	15
2	สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	17
3	สังเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	55
4	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้จำแนกตามมหาวิทยาลัย.....	67
5	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย.....	68
6	แสดงจำนวนข้อของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ.....	69
7	โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติ.....	71
8	พฤติกรรมบ่งชี้จำแนกตามองค์ประกอบ.....	78
9	แสดงคุณลักษณะของแบบวัด (Test Blue Print).....	80
10	สรุปผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมบ่งชี้ (Index of Congruence, IOC).....	81
11	ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	82
12	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา.....	83
13	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา.....	85
14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ.....	87
15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง.....	89
16	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	91
17	ค่าสถิติจากการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์.....	92
18	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้.....	94
19	ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	95

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	โตมิโน 5 ตัว	46
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	62
3	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	84
4	ผลการตรวจสอบรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มี อิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ในสามจังหวัดชายแดนใต้.....	93

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

สถานการณ์โควิด-19 ที่ยังคงแพร่ระบาดอย่างหนักซึ่งในแต่ละระลอกก็ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย สังคมโลกอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้าขาย การท่องเที่ยว การศึกษา ฯลฯ ล้วนซบเซาและต้องหยุดชะงักเพราะพิษของโควิด-19 รวมไปถึงอีกหนึ่งผลกระทบที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก นั่นก็คือ “อัตราการจ้างงาน ว่างาน ตกงาน” โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่กำลังจะเรียนจบ และเป็นบัณฑิตใหม่ในยุคโควิด-19 ซึ่งจะต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากเพื่อยอมรับกับสภาพปัญหาที่กำลังเผชิญนับว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่พอสมควร จากผลสำรวจผู้ที่ได้รับผลกระทบสูงสุดจากวิกฤติโควิด-19 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และ UNICEF Thailand ปี 2563 พบว่า ประชาชนกลุ่มอายุ 15-24 ปี โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่กำลังจะเรียนจบมีแนวโน้มว่างงานเนื่องจากภาคเอกชนชะลอการจ้างงานจึงทำให้ลดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพหรือทักษะในการประกอบอาชีพจากการไม่ได้เข้าสู่ระบบการจ้างงานร้อยละ 14 หรือกว่า 1.3 ล้านคน และวัยทำงานที่เป็นคนว่างงาน ร้อยละ 17.9 หรือกว่า 6 ล้านคน ที่สำคัญยังพบว่าแรงงานทั้งในและนอกระบบส่วนมากยังไม่มีแผนการออมทำให้ไม่มีเงินใช้จ่ายในยามฉุกเฉินด้วยสถานะของแรงงานในระบบทำให้แรงงานส่วนใหญ่กลายเป็นบุคคลที่มีทักษะเชิงเดี่ยว ไม่สามารถปรับตัวเพื่อประกอบอาชีพอื่นได้ในทันทีจากการระบาดของโควิด-19 ระลอกใหม่จึงมีแนวโน้มที่จะมีคนว่างงาน และคนที่มียาได้น้อยลงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้คุณภาพชีวิตต่ำลงเพราะขาดรายได้ขาดความรู้ในการพัฒนาศักยภาพตัวเอง (ไทยรัฐออนไลน์, 2564)

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นแผนแม่บทหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพระดับภาคและระดับประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนเพื่อบูม่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน” เป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2559 ได้กำหนดให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล เน้นผลิตและสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย นวัตกรรมที่ล้ำสมัยในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดรวมทั้งมีการผลิตและการให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579 (สำนักสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

ปัจจุบันประเทศไทยยังอยู่ในยุค “3.0” ซึ่งการพัฒนาประเทศเน้นอุตสาหกรรมหนัก และส่งออกเป็นหลัก รายได้ในระดับกลางทำให้ประเทศไทยอยู่ในภาวะติดกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) มาเป็นเวลานานแม้จะมีพัฒนาการมาจากในอดีตจากยุคประเทศไทย 1.0 ซึ่งเน้นการเกษตรเป็นหลักและยุคประเทศไทย 2.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาเป็นส่วนมาก ดังนั้นประเทศไทย 4.0 จึงมีความมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยนเป็น “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) โดยมีฐานแนวคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นการผลิตไปสู่ภาคบริการมากขึ้น จึงควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่เกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้นมีลักษณะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่เป็นอยู่เดิมและรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startup บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานที่ไม่มีความรู้ ขาดความเชี่ยวชาญไปสู่แรงงานที่มีความรู้มีความเชี่ยวชาญและมีทักษะที่ดีขึ้น (สุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต, ม.ป.ป.)

แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564) กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ แนวทางสำคัญประการหนึ่งในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน คือ การสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นสังคมผู้ประกอบการ ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและประเมินระดับความเป็นสังคมผู้ประกอบการของประเทศไทย ภายใต้โครงการจัดทำข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ เพื่อการพัฒนา ประจำปี 2557 (Global Entrepreneurship Monitor: GEM) พบว่ากิจกรรมความเป็นผู้ประกอบการในระยะเริ่มต้น ซึ่งครอบคลุมทั้งผู้ที่กำลังจัดตั้งธุรกิจใหม่และผู้ที่มีอายุธุรกิจน้อยกว่า 3.5 ปี ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ โดยมีผลมาจากความไม่พร้อมในด้าน ความรู้และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ไม่เห็นโอกาสในการทำธุรกิจ ขาดการสร้างเครือข่าย รวมถึงกลัวที่จะล้มเหลวในการประกอบธุรกิจ ดังนั้น แนวทางที่จะพัฒนาให้ประเทศไทยมีผู้ประกอบการ SME ที่มีคุณภาพ เข้มแข็ง จำเป็นที่ต้องสร้างและปลูกฝังความเป็นผู้ประกอบการที่ดี (Entrepreneurship) โดยเริ่มจากการสร้างแรงบันดาลใจ และบ่มเพาะจิตวิญญาณผู้ประกอบการให้กับนักเรียน นักศึกษา ผ่านการเรียนรู้และทดลองประกอบธุรกิจขั้นพื้นฐานซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้ที่มีความพร้อม และความสามารถทางธุรกิจตัดสินใจเลือกเป็นผู้ประกอบการนอกจากนี้จะต้องสร้าง

ทัศนคติและทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นผู้ประกอบการเพื่อประโยชน์ในการวางแผนและตัดสินใจในเชิงธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ (แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4, ม.ป.ป.)

ผู้ประกอบการเป็นทั้งผู้ลงทุนและผู้บริหารพร้อมกันทั้งสองหน้าที่เป็นผู้วางแผนบริหารจัดการเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้บริโภคนใหม่มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางที่ทำให้เกิดกำไรเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้น การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จเพราะคุณลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการและเป็นแนวพฤติกรรมการดำเนินงานของธุรกิจโดยรวม ผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้หรือยืนหยัดได้กับทุกสถานการณ์ตั้งนั้น การพยายามหาคุณลักษณะสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดีจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการดำเนินอาชีพ และเป็นประโยชน์ (ผนทิพย์ ชาร์ไลว, 2554)

การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยจะเกิดการจ้างงาน คุณภาพชีวิตดีขึ้น เลื่อนระดับในสังคม ลดความยากจน ฯลฯ ในประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed countries) เช่น สหภาพยุโรป (European Union) ได้เล็งเห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในกุญแจสำคัญในการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยหนึ่งในมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการที่คณะกรรมการยุโรปให้ความสำคัญที่สุดคือ การปลูกฝังจิตวิญญาณการเป็นผู้ประกอบการให้กับเยาวชนยุโรปผ่านทางระบบการศึกษาเพื่อให้เยาวชนเติบโตกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่เพียงแต่มีความคิดด้านธุรกิจเท่านั้นแต่ต้องมีความสามารถในการที่จะฉกฉวยโอกาสทางธุรกิจและกล้าที่จะเสี่ยง กล้าตัดสินใจลงมือทำ กล้าคิด กล้าทดลอง รวมถึงเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเอง สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและการกระทำดังกล่าวต้องพร้อมด้วยสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อสังคม (www.2.thaieurope.net/ สร้างเยาวชนผู้ประกอบการ)

การเป็นผู้ประกอบการมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในทุกภาคส่วน นักวิชาการของไทยที่ผ่านมีความพยายามที่จะศึกษาปัจจัยมูลเหตุของการเป็นผู้ประกอบการทั้งด้านพฤติกรรม ทัศนคติ แรงจูงใจ (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558) และคุณลักษณะของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการสามารถทำได้ตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นผู้ประกอบการหรือกำลังศึกษาอยู่เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตข้างหน้า (Thomson, 2009)

จากวิจัยของ “ฮาร์เวิร์ด บิซิเนส รีวิว” ได้ทำการวิจัยทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มวัยรุ่น พบว่าผู้ประกอบการที่ก่อตั้งบริษัท สตาร์ทอัพ มีแนวโน้มที่จะมีช่วงอายุต่ำลงเรื่อย ๆ แม้อายุเฉลี่ยของผู้ประกอบการจะอยู่ที่ 25-45 ปี โดยเรียกผู้ประกอบการกลุ่มนี้ว่า Teenpreneurs

ผลสำรวจยังพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความกล้าเสี่ยงแต่ไม่เด็ดขาดแน่นอนขาดความรอบคอบรวมทั้งมีเป้าหมายและหลักการที่ไม่ชัดเจน อีกหนึ่งเหตุผลที่ทำให้ผู้ประกอบการวัยรุ่นรับความเสี่ยงได้มากเป็นเพราะยังอาศัยและได้รับการดูแลจากผู้ปกครองจึงทำให้ผู้ประกอบการวัยรุ่นมองเห็นโอกาสในทุกที่ซึ่งสวนทางกับผู้ที่มีอายุซึ่งมักมองเห็นเพียงความเสี่ยงที่ไม่สามารถจัดการได้และผู้ประกอบการวัยรุ่นมีความคิดที่กว้างไกลมากกว่าผู้ใหญ่เนื่องจากเขาเติบโตมากับอินเทอร์เน็ตเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้มีการสื่อสารที่ไร้พรมแดนโดยผู้ประกอบการวัยรุ่นหลายคนสามารถพูดภาษาที่สองได้และใช้เวลานานกับการใช้ชีวิตในประเทศและต่างแดนทำให้พวกเขาสามารถนำประสบการณ์มาบูรณาการเข้ากับการใช้ชีวิตแต่ละวัน และเกี่ยวเนื่องไปถึงการทำงานของพวกเขาโดยไม่รู้ตัว (Harvard Business Review, 2559)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณธนา นามวงศ์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของเจ้าของธุรกิจค้าปลีกที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าประชารัฐ กรณีศึกษา : พื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านการทำงานเชิงรุกมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือด้านความมีอิสระในการบริหารงาน และด้านความมีนวัตกรรมตามลำดับ ผู้ประกอบการร้านค้ามีอายุต่างกันทำให้มีคุณลักษณะของการผู้ประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการที่ระดับการศึกษาต่างกันจะมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการต่างกันด้วยทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ผู้ประกอบการค้าปลีกที่แตกต่างกันอาจมีความสัมพันธ์ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความกล้าที่จะเสี่ยง ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจการเรียนรู้ และด้านความใส่ใจในความสำเร็จอยู่ในระดับมากและมากที่สุด และยังพบว่า ด้านความเป็นตัวของตัวเอง และด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกันจะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน คุณลักษณะด้านความใส่ใจในความสำเร็จและด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ไตรภพสกุล (2558) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความกล้าที่จะเสี่ยง และทัศนคติเชิงบวกต่ออาชีพผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เครือข่ายความเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการเฉพาะกลุ่มวัยทำงานเริ่มต้นอายุระหว่าง 25-34 ปี แต่ไม่มี

นัยสำคัญกับกลุ่มเยาวชนไทยอายุระหว่าง 18-24 ปีเมื่อพิจารณาจากกลุ่มปัจจัยประชากรศาสตร์พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์มากกว่าเพศชายและระดับการศึกษาส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของกลุ่มตัวอย่างเยาวชน และวัยทำงานเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทั้งสองกลุ่ม

ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นจังหวัดภาคใต้ประเทศไทยที่มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติมีป่าเขาดันไม้พืชร้อนานาพันธุ์อีกทั้งพื้นที่ของจังหวัดปัตตานีและนราธิวาสติดทะเลฝั่งอ่าวไทยสภาพความอุดมสมบูรณ์ดังกล่าวจังหวัดชายแดนใต้จึงเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการทำการเกษตรเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นการปลูกพืชทั้งพืชล้มลุกระยะสั้นและพืชยืนต้น การเลี้ยงสัตว์ ทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ การบริการทางการเกษตร หรือแม้แต่ธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการเกษตร ข้อมูลปี พ.ศ. 2557 พบว่าสามจังหวัดชายแดนใต้มีเกษตรกรจำนวน 247,090 ครัวเรือนจากจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 329,255 ครัวเรือน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75.00 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในสามจังหวัดชายแดนใต้ (Information technology & Communication Center, Department of Agricultural Extension, 2014; Ministry of the Interior, 2014)

สำหรับกลุ่มนักศึกษา สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดที่สุดถือเป็นภาคส่วนสำคัญในการสร้างและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการในประเทศไทยเนื่องจากมีส่วนในการบ่มเพาะผลิตพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจหลังจบการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2558) สถาบันการศึกษาในอดีตโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของไทยมีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับสูงของประเทศ โดยส่วนใหญ่มุ่งผลิตบัณฑิตให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ตามวิชาชีพเฉพาะต่าง ๆ ในยุคเศรษฐกิจรุ่งเรืองธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศมีการขยายตัวเป็นอย่างมาก แต่เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ การเงินเกิดปัญหาจนต้องเลิกหรือหยุดกิจการ เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่มีงานรองรับทำให้มีกระแสที่ส่งเสริมให้กับผู้สำเร็จการศึกษาผู้ว่างงานที่มีประสบการณ์ความรู้ความสามารถเปลี่ยนเป้าหมายไปสู่การสร้างธุรกิจหรือประกอบอาชีพอิสระโดยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบันเริ่มมีการทบทวนปรับแนวทางและหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตออกไปเป็นผู้ประกอบการซึ่งเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ได้รับความนิยมในตอนนี้ (ณัฐฉา วิเศษ, 2552)

การส่งเสริมด้านการเป็นผู้ประกอบการให้มีจำนวนที่มากขึ้นนั้นนับว่าเป็นเป้าหมายที่ดีและสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศรวมถึงการสร้างความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการในการนี้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อเป็นประโยชน์ในการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้นการพยายามหาคุณลักษณะเฉพาะสำหรับการเป็นผู้ประกอบการจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง

ทำให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง ตลอดจนการพัฒนาทักษะและความสามารถรวมทั้งคุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นการพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้โดยผลการวิจัยครั้งนี้ได้ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความเข้าใจถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้ได้แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการตามเป้าหมายที่สนองต่อการนำไปใช้วัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการสำหรับการนำไปใช้วัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ผลการศึกษายังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดด้านอื่น ๆ และเป็นแนวทางในการยกระดับศักยภาพและฝึกฝน ปลูกฝังบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตอบสนองความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมปัจจุบันมีการเติบโตเพิ่มมากขึ้นทั้งยังเป็นผู้ที่จะช่วยขับเคลื่อนพัฒนาดำเนินธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

คำถามการวิจัย

1. แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่อย่างไร
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่อย่างไร
3. ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 มหาวิทยาลัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรในปีการศึกษา 2564 จำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 18,668 คน (งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, แบบรายงานสรุปจำนวนนักศึกษา กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, สถิติจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ข้อมูล ณ วันที่ 2 กันยายน 2564)

2. ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งตามโครงสร้างของตัวแปรสำหรับใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ ซึ่งได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วย ตัวแปรปัจจัย จำนวน 4 ปัจจัย ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่

- 2.1.1.1 ความรู้พื้นฐานเดิม
- 2.1.1.2 เซอร์ปัญญา
- 2.1.1.3 กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
- 2.1.1.4 เจตคติต่อการเรียน
- 2.1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1.2 ปัจจัยทางครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

- 2.1.2.1 เศรษฐฐานะผู้ปกครอง
- 2.1.2.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
- 2.1.2.3 สภาพแวดล้อมภายในบ้าน

2.1.3 ปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

- 2.1.3.1 ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ
- 2.1.3.2 บรรทัดฐานทางสังคม
- 2.1.3.3 การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ

2.1.4 ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่

- 2.1.4.1 คุณภาพการสอนของครู
- 2.1.4.2 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน
- 2.1.4.3 ภูมิหลังของครู

2.1.4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1.4.5 พฤติกรรมการสอนของครู

2.1.4.6 บรรยากาศในชั้นเรียน

2.2 ตัวแปรแฝงภายใน คือ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่

2.2.1 ความมีนวัตกรรม

2.2.2 ความกล้าเสี่ยง

2.2.3 การทำงานเชิงรุก

2.2.4 ความกล้าที่จะแข่งขัน

2.2.5 การมีอิสระในการบริหารงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) หมายถึง ลักษณะเชิงจิตวิทยาที่อยู่ภายในตัวบุคคล มีคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบกิจการด้วยตนเอง ประกอบไปด้วย การมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความกล้าที่จะแข่งขัน การมีอิสระในการบริหารงาน โดยวัดจากแบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็น 5 คุณลักษณะแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

1.1 การมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในธุรกิจ

1.2 ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง การกล้าเสี่ยงที่จะลองทำอะไรใหม่ ๆ ที่มีความท้าทาย การตัดสินใจอย่างแน่วแน่งภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน

1.3 การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง การทำงานของผู้เรียนที่ชอบคิดวางแผน เตรียมการล่วงหน้าเพื่อจะให้งานประสบความสำเร็จ หากเจอกับอุปสรรคปัญหาที่พร้อมที่จะแก้ปัญหาและทำงานอย่างมีคุณภาพเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต

1.4 ความกล้าที่จะแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความพยายามเชิงรุกในการเผชิญหน้ากับการแข่งขันที่ท้าทาย การขจัดความกลัว กล้าตัดสินใจ ลงมือทำอะไรใหม่ๆที่ไม่เคยทำ และทำให้สำเร็จสามารถหาวิธีเอาชนะคู่แข่งได้ดีและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับธุรกิจ

1.5 การมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) หมายถึง การตัดสินใจอย่างอิสระได้ด้วยตนเองในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่มีการควบคุมจากภายนอกทำให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็มความรู้ความสามารถของตัวบุคคล

2) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะ คุณสมบัติเฉพาะของตัวบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความรู้พื้นฐานเดิม กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3) ปัจจัยทางครอบครัว หมายถึง การรับรู้ต่อการได้รับความช่วยเหลือและส่งเสริมจากผู้ปกครอง พ่อแม่หรือครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ เศรษฐฐานะผู้ปกครอง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมภายในบ้าน

4) ปัจจัยความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สภาพความต้องการที่มุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ คือ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ วัดโดยการใช้แบบวัดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของ Likert ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5) ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ภูมิหลังของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของ Likert ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6) แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ชุดเครื่องมือที่ใช้วัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

7) คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับซึ่งประกอบด้วย

7.1 ความตรง หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้ความตรงเชิงพินิจ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรงของข้อคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามนิยามของตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัดหรือไม่ ซึ่งค่า IOC ที่ยอมรับได้จะมีค่า 0.5 ขึ้นไป

7.2 ความเชื่อมั่น หมายถึง การนำผลการ try out ครั้งที่ 1 มาหาค่าเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นแบบความสอดคล้องภายใน และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับหาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

7.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL Version 8.72 โดยพิจารณาค่าดัชนีที่นิยมใช้ตรวจสอบความกลมกลืน (Fit Model) ดังนี้

- 1) ค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญ
- 2) ค่า χ^2/df ไม่ควรเกิน 2

- 3) ค่า CFI, GFI, AGFI, มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00
- 4) ค่า RMSEA และ Standardize RMR ต่ำกว่า 0.05
- 5) ค่า Largest Standardize Residual ไม่เกิน 2
- 6) Q-Plot มีความชันมากกว่าเส้นในแนวทแยง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้เครื่องมือที่ใช้ประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการหาแนวทางในการ ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน

2. แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีคุณภาพทั้งรายข้อ และรายฉบับ เมื่อรวมกันจะเป็นสารสนเทศของแบบวัดที่สามารถใช้เป็นหลักประกันที่น่าเชื่อถือได้ จะได้แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่สนองต่อการนำไปใช้ ที่ให้ผลที่แม่นยำตามที่ต้องการ

3. เพื่อให้อาจารย์และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ทราบข้อมูลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา และทบทวนหลักสูตร ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้ประกอบการสามารถใช้ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ไปประยุกต์เป็นเกณฑ์บางประการ ในการคัดเลือกพนักงานที่มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
 - 1.1 ความหมายของผู้ประกอบการ
 - 1.2 ความหมายของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
 - 1.3 องค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
2. ปัจจัยหรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรในงานวิจัย
 - 2.1 ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล
 - 2.1.1 ความรู้พื้นฐานเดิม
 - 2.1.2 เซอร์ปัญญา
 - 2.1.3 กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
 - 2.1.4 เจตคติต่อการเรียน
 - 2.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 2.2 ปัจจัยสนับสนุนทางครอบครัว
 - 2.2.1 เศรษฐฐานะผู้ปกครอง
 - 2.2.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
 - 2.2.3 สภาพแวดล้อมภายในบ้าน
 - 2.3 ปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
 - 2.3.1 ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ
 - 2.3.2 บรรทัดฐานทางสังคม
 - 2.3.3 การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ
 - 2.4 ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.4.1 คุณภาพการสอนของครู
 - 2.4.2 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน
 - 2.4.3 ภูมิหลังของครู
 - 2.4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4.5 พฤติกรรมการสอนของครู

2.4.6 บรรยากาศในชั้นเรียน

3. การหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

รายละเอียดของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นดังนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

1.1 ความหมายผู้ประกอบการ

Pickel and Abrahamson (1989) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดย่อม จัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจโดยเผชิญกับความเสี่ยงและปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงาน

Zimmerer and Scarborough (1996) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ก่อกำเนิดธุรกิจใหม่ขึ้นมาจากการแสวงหาโอกาสและความเป็นไปได้ และนำทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเกิดผลกำไรและความเติบโตทางเศรษฐกิจโดยยอมที่จะเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้น

Coulter (2003) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของธุรกิจหรือหุ้นส่วน ดำเนินกิจการ โดยยอมรับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นเพื่อหวังผลกำไร มุ่งมั่นต่อความสำเร็จ วางแผน บริหารจัดการบุคคล องค์กรและทรัพยากรต่าง ๆ กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อผลักดันธุรกิจให้เกิดความสำเร็จตามที่คาดหวังเหมาะสมกับบริบทสิ่งแวดล้อมและสังคม

วินิจ วีรยางกูร (2528) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจ ทำการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา และคอยประคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้นมีการเจริญเติบโตและเกิดกำไร

ธีรยุส วัฒนาศุภโชค (2542) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแสวงหาโอกาสช่องทางธุรกิจใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีความอดทน มุ่งมั่น กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยงในการที่จะนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ของตนเองนั้นมาปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าเชิงพาณิชย์

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาโอกาส และนำเอาโอกาสเหล่านั้นมาใช้ในการดำเนินธุรกิจภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนเพื่อให้เกิดผลกำไร

Wikipedia (2010) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจกิจการซึ่งมีความเสี่ยงมีแนวคิด และสามารถยอมรับในความเสี่ยงและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง นักศึกษาที่มีความคิดที่จะดำเนินและจัดตั้งธุรกิจใหม่ขึ้นมา ซึ่งเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาโอกาส เพื่อนำเอาโอกาสนั้นมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยธุรกิจอาจดำเนินไปภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนเพื่อได้กำไรเป็นผลตอบแทน

1.2 ความหมายของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

นักวิจัยและนักวิชาการศึกษาเป็นจำนวนมากได้ให้ความหมายของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ดังนี้

ซูติมา โอภาสานนท์ (2543) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการว่า หมายถึง มีความกล้าเสี่ยง ต้องการมุ่งความสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผูกพันต่อเป้าหมาย ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น ยืนหยัดต่อสู้งานหนัก เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน มีความสามารถในการบริหารเป็นผู้นำที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน มีความซื่อสัตย์

Covin and Slevin (1991) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการว่า หมายถึง การแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้บริหาร 3 ประการ ดังนี้

1. การเผชิญความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องเผชิญหากมีการตัดสินใจที่จะลงทุน และดำเนินกลยุทธ์ภายใต้ความไม่แน่นอน
2. จำนวนความถี่ ขอบเขตการพัฒนานวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้บริหารในการพัฒนาเทคโนโลยี
3. ลักษณะโดยทั่วไปของผู้บริหารจะแสดงออกถึงความสามารถการแข่งขัน และการทำงานเชิงรุกเมื่อต้องเผชิญกับการแข่งขันในภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Longemecker and Moore (1987) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความพร้อมรับกับความเครียดมีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัว

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง นักศึกษาที่มีคุณลักษณะเฉพาะ มีความพร้อมรับกับความเครียดมีความมั่นใจในตนเอง ต้องการมุ่งความสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรม เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน มีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน มีความซื่อสัตย์

1.3 องค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

Miller (1983) ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและ Covin & Stevin (1989, 1990) ได้นำเสนอแนวคิดที่นำมาศึกษาเพิ่มเติม ประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ ดังนี้

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)
2. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)
3. การมีนวัตกรรม (Innovativeness)

George & Marino (2011) กล่าวไว้ว่า มีนักวิจัยเป็นจำนวนมากที่ยึดหลักแนวคิดคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของ Miller ไปใช้ในการวิจัย แต่ก็มีท่านอื่น ๆ นำแนวคิดของ Miller ไปปรับปรุง เปลี่ยนแปลงไปโดยให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป

Merz & Sauber (1995) ยังได้ศึกษาคุณลักษณะเพียงลักษณะเดียว คือ ด้านการมีนวัตกรรม ซึ่งการนำเสนอสินค้าและบริการใหม่ ๆ มีผลโดยตรงต่อการดำเนินการพัฒนาธุรกิจ

Merz & Sauber (1995) และ Knight (1997) ได้นำเสนอคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไว้เพียง 2 ลักษณะ คือ การทำงานเชิงรุก และการมีนวัตกรรม นอกจากนี้

Dess, Lumpkin และ Taylor (2005) นำเสนอในส่วนของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ ประกอบด้วย 5 มิติ โดยนำมาใช้ในการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานทางธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความหมายของมิติของการเป็นผู้ประกอบการ

มิติ	ความหมาย
การเผชิญกับความเสี่ง (Risk Taking)	การตัดสินใจในสถานะที่ไม่แน่นอน มีความผันผวน คับขันหรือการเผชิญกับความเสี่งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด
การสร้างนวัตกรรม (Innovativeness)	การสร้างสรรค์ คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่ได้จากการทดลองหรือจากประสบการณ์และการมีกระบวนการพัฒนาความคิดโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด
ความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness)	การแข่งขันในเชิงธุรกิจที่มีการต่อสู้หรือมีตอบสนองกันอย่างรุนแรง เพื่อพัฒนาธุรกิจของตนให้ก้าวหน้าขึ้นหรือการขจัดคู่แข่งทางธุรกิจ
การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)	การมองการณ์ไกลเพื่อแสวงหาความเป็นผู้นำในตลาด เพื่อแสวงหาโอกาสและความต้องการในอนาคต
ความมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy)	ความเป็นอิสระในการทำงานของบุคคลภายในองค์กรเพื่อมุ่งหวังให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ที่มา : Dess, Lumpkin & Taylor (2005)

แต่ละมิติมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การเผชิญกับความเสี่ง (Risk Taking) คือ การฉกฉวยโอกาสที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่า ความพยายามนั้นจะประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จล้วนแต่เป็นผู้ที่ต้องกล้าเสี่งบนทางเลือกเพื่อให้ธุรกิจยังคงดำเนินอยู่ดำเนินต่อไปได้ ความเสี่งอาจก่อให้เกิดผลตอบแทนทางการลงทุนที่สูง แต่ธุรกิจต้องรับภาระหนี้สินที่สูงเช่นกัน จากการลงทุนเพื่อพัฒนาสินค้าใหม่ที่เป็นที่นิยมออกสู่ตลาดและการลงทุนในเทคโนโลยีที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และความเสี่งที่องค์กรต้องเผชิญประกอบด้วยความเสี่ง 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ความเสี่งของบุคคล (Personnel Risk)
- 2) ความเสี่งทางธุรกิจ (Business Risk)
- 3) ความเสี่งทางการเงิน (Financial Risk)

2. การสร้างนวัตกรรม (Innovativeness) คือ การพยายามหาโอกาสในการสร้างทางเลือกใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโดยพัฒนาการทดลองและวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการใหม่ ๆ ที่ทันสมัยและเป็นที่ต้องการทางเศรษฐกิจ หรือการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี

3. ความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) คือ การพัฒนาความสามารถในการดำเนินทางธุรกิจเพื่อต่อสู้กับคู่แข่งให้แข่งขันได้ในอุตสาหกรรมเดียวกัน เป็นความสามารถที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินกิจกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมากมาย เช่น การตัดราคาคู่แข่ง ลดราคา ของแถม จัดโปรโมชั่น เพื่อแย่งชิงในการเป็นหนึ่งในทางการตลาดหรือความพยายามในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต ความสามารถในการแข่งขันยังเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีศักยภาพหรืออิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมของผู้ประกอบการอื่น ๆ เช่น ศักยภาพในด้านนวัตกรรมและการทำงานเชิงรุกที่มองการณ์ไกลเพื่อค้นหาแนวโน้มและโอกาสที่จะแสวงหาตลาดที่เพิ่มมากขึ้นแต่ความสามารถในการแข่งขันจะมุ่งไปที่การต่อสู้กับคู่แข่งเพื่อแข่งขันกันทางธุรกิจโดยวิเคราะห์จากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามหรือที่เราเรียกว่า การวิเคราะห์ SWOT โดยความสามารถในการแข่งขันจะเป็นการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดความเสียหายหรือหลีกเลี่ยงภัยคุกคามโดยที่นวัตกรรมและการทำงานเชิงรุกเป็นการพิจารณาถึงโอกาสทางธุรกิจ

4. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) คือ การสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับองค์กรโดยในองค์การการทำงานเชิงรุกจะต้องมีการติดตามและตรวจสอบรวมถึงการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าเดิมโดยการคาดการณ์ถึงความต้องการที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคตหรือคาดการณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการลงทุนไม่เพียงเฉพาะแต่การทำงานเชิงรุกที่ต้องให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นแต่จะต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานภายในองค์การด้วย เพื่อก้าวสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน กลยุทธ์การทำงานเชิงรุกผู้บริหารจะต้องใส่ใจและต้องศึกษาหาข้อมูลอยู่เสมอ ๆ เพื่อดูความเป็นไปได้ในการขยายและขับเคลื่อนธุรกิจและมีพัฒนาการดำเนินงานของตนเอง

5. ความมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) คือ การทำงานด้วยความเป็นอิสระ บุคคลมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันรักใคร่กลมเกลียวในการทำงานเพื่อดำเนินให้ธุรกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ของหน่วยงาน จุดแข็งที่สามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานขององค์การ ในบริบทของผู้ประกอบการคือ ความเป็นหนึ่งเดียวกัน และความมีอิสระในการทำงานซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการที่จะก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ในการทำงานที่มีความท้าทายควรมีการเสริมแรงด้วยรางวัลเพื่อให้บุคคลในหน่วยงานมีการแสวงหาโอกาสในการทำงาน มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นเพื่อเป้าหมายทางธุรกิจโดยปราศจากคำวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อนร่วมงาน

ตารางที่ 2 สัณเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	Lumpkin and Dess (1996)	Mehrdad Madhoushi et al.(2011)	ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558)	สุภาสินีย์ ปริญญาภิพนธ์ และเสาวนีย์ สมันต์ตรีพร(2015)	สมพร ปานยินดี (2559)	ถนอมนวล ลีกุลพิทักษ์ (2560)	สำคัญสุด สีหตุถานนท์(2560)	วรมรรณ นามวงศ์(2562)	รวม
1.การทำงานเชิงรุก	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	7
2.ความเป็นอิสระในการบริหารงาน	✓	✓	✓	✓		✓		✓	7
3.ความมีนวัตกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
4.ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	8
5.ความกล้าเสี่ยง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
6.ความเป็นตัวของตัวเอง							✓		1
7.ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้							✓		1
8.ความต้องการประสบความสำเร็จ							✓		1
9.ความคิดเชิงระบบ							✓		1
10.ความมีทักษะการสื่อสาร							✓		1
11.ความมุ่งมั่นในความรู้อยู่		✓							1
12.การประเมินทิศทางการตลาด					✓	✓			2

จากตารางการคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยจะนำคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการตามแนวคิดของ Lumpkin & Dess (1996), Mehrdad Madhoushi et al. (2011), ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558), สุภาสินีย์ ปริญญาภิพนธ์ และเสาวนีย์ สมันต์ตรีพร (2015), ถนอมนวล ลีกุลพิทักษ์ (2560), วรมรรณ นามวงศ์ (2562) มาเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแนวคิดดังกล่าวมีนักวิชาการและนักวิจัยจำนวนมากให้ความสนใจและมีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีเหมาะสมที่จะนำไปศึกษาเพื่อวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ต่อไป ดังแสดงได้จากตารางสังเคราะห์ข้างต้น ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ 5 ลักษณะ ได้แก่ 1. ความกล้าเสี่ยง 2. การมีนวัตกรรม 3. การมีอิสระในการบริหารงาน 4. ความกล้าที่จะแข่งขัน 5.การทำงานเชิงรุก

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

วรมรรณ นามวงศ์ (2562) ได้ศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของเจ้าของธุรกิจค้าปลีกที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าประชารัฐ กรณีศึกษา : พื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการร้านค้า 2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าประชารัฐที่ส่งผลต่อการประกอบการซึ่งจะทำให้ทราบถึงข้อมูล พื้นฐานเบื้องต้นที่ยังไม่มีการศึกษากับประชากรกลุ่มนี้มาก่อนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 320 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การทำงานเชิงรุกอยู่ในระดับความคิดเห็นมากถึงมากที่สุด รองลงมาคือด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน และด้านความมีนวัตกรรมตามลำดับ และผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน จะมีคุณลักษณะของการผู้ประกอบการต่างกันทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ ผู้ประกอบการค้าปลีกที่แตกต่างกันอาจมีความสัมพันธ์ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นข้อมูลที่จะสามารถพัฒนาต่อยอดโดยศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมในด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการด้านอื่น ๆ เช่น กรณีการศึกษาต่าง ๆ ด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงานการบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือ การศึกษาการดำเนินธุรกิจค้าปลีกให้ประสบความสำเร็จและความสามารถในการสร้างการแข่งขันทางธุรกิจ เป็นต้น

ถนอมนวล ลีกุลพิทักษ์ (2561) การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาองค์ประกอบของความเป็นผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจไม่อย่างพาราในประเทศไทย และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับโมเดลที่วัดได้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจไม่อย่างพาราในประเทศไทย จำนวน 267 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเป็นผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจไม่อย่างพาราในประเทศไทยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.961 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ (CFA)

ผลการวิจัย พบว่าความเป็นผู้ประกอบการองค์กร ธุรกิจไม่อย่างพาราในประเทศไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การสร้างนวัตกรรมค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .96 (2) การประเมินทิศทางการตลาดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .88 (3) การให้รางวัลและการให้การเสริมแรง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .87 (4) การสนับสนุนการบริหารเพื่อการประกอบการและการเผชิญความเสี่ยง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .82 (5) การมีอิสระในการทำงาน ค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบ .78 และ (6) การมุ่งมั่นในการแข่งขันค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .61 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของการประกอบการธุรกิจไม้ ยางพาราในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า ค่าวัดระดับความกลมกลืน คือ Chi-Square (2) = 736.376, df = 557, 2/df (CMIN/DF) = 1.322, RMR = .042, RMSEA = .035, GFI = .878, AGFI = .837, TL = .958 และ CFI = .966 แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบประกอบการธุรกิจไม้ยางพาราในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักศึกษา กับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาเตรียมตัวพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ สถาบันการศึกษา หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำที่ได้มาพัฒนาบุคลากรในสังกัดของตนให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่เหมาะสมเพื่อประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ประสบการณ์ในการทำงานมหาวิทยาลัยที่ศึกษา และรายได้ต่อเดือนไม่ได้ทำให้มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน แต่ตัวแปรที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจของบิดามารดา อาชีพของนักศึกษา และประสบการณ์ในการทำธุรกิจของนักศึกษาที่แตกต่างกัน

วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนัดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้เพื่อ 1. ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าศึกษาความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้า 2. เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการร้านค้า 3. ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 200 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ วิเคราะห์ค่าเอฟ ความถดถอยแบบพหุคูณ จากการศึกษพบว่า ระดับความคิดเห็นของคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ 1. ด้านความเป็นตัวของตัวเอง 2. ด้านความมีนวัตกรรม 3. ด้านความกล้าเสี่ยง 4. ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน 5. ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และ 6. ด้านความใส่ใจในความสำเร็จ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ยังพบว่า 1. ด้านความเป็นตัวของตัวเอง 2. ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการร้านค้าที่อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้มีคุณลักษณะแตกต่างกัน คุณลักษณะด้านความใส่ใจในความสำเร็จและด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ได้ศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่เรียนสาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยทุกชั้นปี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง แบบอย่างง่าย การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการทำวิจัย และวิเคราะห์ผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ และสถิติทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบ ความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มใช้ T - test และทดสอบความแตกต่างระหว่างประชากรตั้งแต่ 3 กลุ่ม ขึ้นไปใช้ F - test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุมากที่สุด 20 ปี เป็นเชื้อ ชาติไทยมากที่สุด บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่ในช่วง 60,001 - 80,000 บาทมากที่สุด

2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการทั้ง 13 ด้านแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาเพศ อายุ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ ครอบครัวมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการแตกต่างกัน โดยพบว่า เพศมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพ ของบิดามีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพมารดามีผลต่อความตั้งใจที่จะ เป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมีผลต่อความตั้งใจที่จะ เป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรในการวิจัย 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

ความรู้พื้นฐานเดิม

สภาพการเรียนรู้จะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนของผู้สอน ส่วนของผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของผู้เรียน ข้อมูลส่วนตัวและความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร ซึ่งในส่วนของการใช้ข้อมูลพื้นฐาน ความรู้เดิมในการคัดเลือกนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือในระดับปวส. เป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งในการพิจารณาตัดสิน โดยมุ่งหวังว่าเกรดเฉลี่ยสะสมที่ผ่านมาจะสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ในลักษณะการถ่ายโยงการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายและแสดงความคิดเห็นไว้หลายท่าน เช่น

Slavin (1994:247) ได้ให้ความหมายของการถ่ายโยงความรู้ว่า หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาจากสถานการณ์หนึ่ง ไปใช้เรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่

มาลี จุฑา (2542:142) ได้ให้ความหมายของการถ่ายโยงความรู้ว่า หมายถึง การถ่ายโยงการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) หมายถึง การนำผลการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น การนำผลการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น เป็นต้น การถ่ายโยงการเรียนรู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

การถ่ายโยงทางบวก (Positive Transfer) เป็นการนำผลการเรียนรู้ครั้งก่อนมาเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ครั้งใหม่ทำให้เรียนรู้ช้าลง สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความยากของบทเรียน ถ้าผู้เรียนมีระดับสูงย่อมส่งผลต่อการถ่ายโยงการเรียนรู้
2. ความคล้ายคลึงกันของบทเรียน เช่น ผู้เรียนรู้วิธีการวาดรูปแล้วจะช่วยให้การเรียนรู้ทางด้านศิลปะได้ดีและรวดเร็วขึ้น
3. ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนโดยมีความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอดจะช่วยให้การเรียนรู้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น
4. การนำไปประยุกต์ใช้ถ้าผู้เรียนรู้วิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ได้จะช่วยในการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาไปใช้เรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ นักศึกษาสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานเดิม

ปิ่นแก้ว ธนาธิบติ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุบลราชธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ความรู้พื้นฐานเดิม ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางการเรียนและมโนภาพแห่งตนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวแปรสาเหตุทั้ง 6 ตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ร้อยละ 44 ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน โดยอ้อมผ่านความรู้พื้นฐานเดิม ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ความตั้งใจเรียน และมโนภาพแห่งตนไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ฐิตยา วงศ์วิทยากุล (2555) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม คุณภาพการสอน และเจตคติต่อคณิตศาสตร์

เชาว์ปัญญา

ความหมายแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเชาว์ปัญญา

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2020) ได้ให้ความหมายของระดับเชาว์ปัญญา หรือ ไอคิว (IQ) ย่อจาก Intelligence quotient หมายถึง ความฉลาดทางเชาว์ปัญญา การคิด การใช้เหตุผล การคำนวณ การเชื่อมโยง ไอคิว เป็นศักยภาพทางสมองที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ยาก ไอคิว สามารถวัดออกมาเป็นค่าสัดส่วนตัวเลขที่แน่นอนได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ได้ให้ความหมายของระดับเชาว์ปัญญา เชาว์ทางปัญญา หรือเชาว์ปัญญา หรือความฉลาดทางปัญญา หรือ ความสามารถทางสติปัญญา หรือไอคิว หมายถึง ความสามารถทางสมองที่แสดงถึงความสามารถของบุคคลในด้านการเรียนรู้ การเก็บรักษาความรู้ และรู้จักนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคิดวิเคราะห์ เข้าใจเหตุผลและกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมีลักษณะที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นนามธรรมและมีความซับซ้อนได้

อัญชลี (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของระดับเชาว์ปัญญาว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้ การปรับตัวต่อปัญหาอย่างเหมาะสมและความสามารถในอันที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีจุดมุ่งหมายและมีคุณค่าทางสังคม สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

กัลลัญญ (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของระดับเชาวน์ปัญญาว่า หมายถึง ความสามารถในการ คิด ทำความเข้าใจและปรับตัวให้กับสิ่งแวดล้อม สามารถคิดแบบนามธรรม และมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้สูง มีการเรียนรู้ที่รวดเร็ว

David Wechsler (1958) ได้ให้ความหมายของระดับเชาวน์ปัญญาว่า หมายถึง ความสามารถโดยรวมของบุคคลที่แสดงออกอย่างมีเป้าหมาย คิดอย่างมีเหตุผล และจัดการกับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

Howard Gardner (1983) ได้ให้ความหมายของระดับเชาวน์ปัญญาว่า หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หรือการสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมในแต่ละแห่งรวมทั้งความสามารถในการตั้งปัญหาเพื่อจะหาคำตอบเพื่อเพิ่มพูนความรู้

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เชาวน์ปัญญา หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิด การใช้เหตุผล การคำนวณ การเชื่อมโยง ไอคิว การเรียนรู้ การแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเป็นศักยภาพทางสมองที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหรือการสร้างสรรค์งานต่าง ๆ

องค์ประกอบของเชาว์ปัญญา

J.P. Guilford กล่าวว่าเชาวน์ปัญญามีองค์ประกอบ 3 มิติ ด้วยกันคือ

1. วิธีความคิด
2. สิ่งที่เกิดให้เกิด เป็นความคิด เช่น ภาพ สัญลักษณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ
3. ผลของความคิด สามารถดัดแปลงนำไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ

Charles Spearman กล่าวถึง เชาวน์ปัญญา ซึ่งประกอบด้วย 2 โครงสร้างคือ

1. ความสามารถทั่วไป เช่น เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ การวางแผน และการคิดอย่างมีเหตุผล

2. ความสามารถพิเศษ เช่น ความสามารถด้านกีฬา ศิลปะ ดนตรี

ปี 1927 Spearman กล่าวว่า องค์ประกอบทั่วไปของเชาวน์ปัญญาเรียกว่า g หรือ g-factor เป็นความคิดแฝงที่อยู่ภายใต้การกระทำทุกชนิดที่บ่งบอกลักษณะของเชาวน์ปัญญา และ g-factor คือสิ่งที่ถูกวัด โดยแบบทดสอบทางเชาวน์ปัญญา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชาวน์ปัญญา

กิตติญา แสนประสิทธิ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1: การวิเคราะห์กลุ่มพหุการพัฒนาระดับสูงและตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลปรากฏว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง คือ เชาวน์ปัญญา (INT) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACM) และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม

คือ เจตคติต่อการเรียน (LEA) พฤติกรรมการสอนของครู (TTB) และบรรยากาศในชั้นเรียน (CLC) และโมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยสถิติวัดระดับความกลมกลืน ($\chi^2 = 214.65$, $df = 184$, $P\text{-value} = .06$, $RMSEA = 0.016$, $RMR = 0.01$, $CFI = 0.98$, $AGFI = 0.96$)

กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน

คลังแนะแนว blogspot (2554) สาขาวิชา คือ หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเฉพาะ โดยแบ่งเป็นแขนงย่อยมาจากคณะวิชาการแบ่งสาขาวิชาและหมวดหมู่ ส่วนใหญ่แบ่งตามเนื้อหาสาขา หรือทิศทางของการจัดการศึกษาที่ไปในทิศทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ยกตัวอย่างเช่น หมวดหมู่ใหญ่ คือ คณะวิชา หมวดหมู่ย่อยคือสาขาวิชา

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2564) ได้ให้ความหมายของกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนว่า หมายถึง คณะวิชา หรือเรียกอย่างสั้น ๆ ว่า คณะ เป็นองค์กรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน มีหัวหน้าองค์กรเรียก "คณบดี" บางแห่งเรียก "สำนักวิชา" "สาขาวิชา" หรือ "วิทยาลัย" แทน

วิกิพีเดีย (2564) ได้ให้ความหมายของกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนว่า หมายถึง รายชื่อสาขาวิชา หรือ สาขาการศึกษา (academic discipline หรือ field of study) ซึ่งก็คือ สาขาความรู้หรือการวิจัย ที่เปิดสอนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย คำว่า สาขาวิชา ได้รับการนิยามและยอมรับโดยวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัยและโดยสมาคมผู้รู้ (learned societies) และโดยภาควิชาหรือคณะวิชาที่บุคคลผู้อยู่ในสาขาวิชานั้น ๆ สังกัดโดยปกติ สาขาการศึกษาต่าง ๆ มักมีสาขาย่อยหรือแขนงวิชาแตกออกไป เส้นแบ่งระหว่างสาขาย่อยมักยังมีความคลุมเครือและมีกฎเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเฉพาะ โดยแบ่งเป็นแขนงย่อยออกมาจากคณะแบ่งสาขาวิชาส่วนใหญ่แบ่งตามเนื้อหาสาขาหรือทิศทางของการจัดการศึกษาที่ไปในทิศทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นองค์กรในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในงานวิจัยเล่มนี้แบ่งออกเป็นคณะที่ศึกษาและมีสาขาวิชาที่เรียนเป็นหน่วยย่อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน

ศิริพร ยาวิชัย (2552) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทัศนคติและความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาตลอดจนศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัย และภาครัฐช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและการเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากการศึกษาพบว่า อาชีพผู้ปกครอง สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ และประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาแต่ตัวแปรเพศไม่มีความสัมพันธ์กับ

ความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการและมีความต้องการให้คณะบริหารธุรกิจ เพิ่มรายวิชาที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการและเพิ่มชั่วโมงการศึกษาภาคปฏิบัติมากขึ้น รวมทั้งให้มหาวิทยาลัยได้สร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการและส่งนักศึกษาไปฝึกงานกับผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง และยังต้องการให้ภาครัฐให้การสนับสนุนด้านข้อมูลทางการตลาดและจัดหาแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำแก่นักศึกษาที่ต้องการริเริ่มประกอบธุรกิจ

เจตคติต่อการเรียน

ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

สุชา จันทน์เอม (2524 : 80) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะนำไปในทำนองที่พึงพอใจ

พันธ์ศักดิ์ (2545 : 12) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของเจตคตินั้นซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งนั้นซึ่งผู้รู้สึกสามารถบอกได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ประพาฬรัตน์ (2552 : 29) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ท่าทีหรือสภาพจิตใจของบุคคลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการที่บุคคลได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์หรือระดับความเชื่อซึ่งเจตคติอาจเป็นไปในทิศทางบวก คือ เห็นด้วย เห็นชอบหรือสนับสนุนหรืออาจเป็นไปในทิศทางลบ คือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน คัดค้านหรือไม่พอใจ

สำนักงานศึกษาธิการภาค 4 (2559 : 16) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลหรือความเชื่อที่สั่งสมมา จากความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางในการแสดงออก

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ อารมณ์ และความรู้ของนักศึกษาที่แสดงออกมาทางพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งนั้น

องค์ประกอบของเจตคติ

นักจิตวิทยาได้จำแนกองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 แนวทางคือ (ศรัญ ตติยากิตติ, 2544, 41)

1. เจตคติมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลพิจารณาไตร่ตรองว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ถูกหรือไม่ถูก

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจมีทั้งทางบวกและทางลบซึ่งความรู้สึกเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบเจตคติโดยเป็นศูนย์กลางของเจตคติ

1.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้แสดงออกต่อผู้อื่นซึ่งมีผลมาจาก 2 องค์ประกอบแรกเราสามารถวัดเจตคติของบุคคลได้จากพฤติกรรมการแสดงออก

2. เจตคติมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ

2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อถูกกระตุ้นโดยเป้าหมายของเจตคติ

3. เจตคติมีองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลในทางชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อเป้าหมายเจตคติ

สำนักงานศึกษาธิการภาค 4 (2559 : 16-17) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) และองค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวกำหนดทิศทางของเจตคติให้เป็นที่ไปตามลักษณะของบุคคลแต่ละบุคคล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป

จากองค์ประกอบข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ความคิด (Cognitive Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบเป็นตัวกำหนดซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

กัลยาพร จงภทรทรัพย์ (2558) ได้ศึกษากรอบแนวคิดของโมเดลเชิงสาเหตุของความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ใช้การสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์จำนวน 25 เรื่องเครื่องมือในการวิเคราะห์งานวิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถใน

การคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ได้แก่ ความสามารถด้านเหตุผล เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจภายในตน บรรยากาศในชั้นเรียน และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งพบว่าปัจจัยทั้งหมดมีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และปัจจัยบางตัวยังมีอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผ่านปัจจัยตัวอื่นด้วย

ทิพวัลย์ เรืองเดชสิริพงศ์ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชพบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านการวางแผนในการเรียน มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปัจจัยด้านระบบบริการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในขณะที่ปัจจัยด้านการมีวินัยในตนเอง และปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนและมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อปัจจัยด้านการวางแผนในการเรียน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ในขณะที่ (Guitford 1959 สุรางค์ โคว์ตระกูล 2541) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย 1) ความทะเยอทะยาน คือ ความปรารถนาที่จะทำให้สำเร็จ 2) ความเพียรพยายาม คือ การพยายามที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ 3) ความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้จะมีความยากเย็นเพียงใดก็จะมุ่งทำให้เกิดความสำเร็จ

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland (1961: 36) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันมาตรฐานอันดี รู้สึกสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

คาร์เตอร์ วิกูค (Carter V. Good, 1973) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาและความพยายามอย่างสูงของผู้เรียนที่จะศึกษา และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของการศึกษา

Murrey (1966, 19 อ้างถึงใน สุรางค์ โคว์ตระกูล 2541) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความต้องการที่ได้รับความสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มในการที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วและมีความเป็นอิสระ

ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุเป้าหมายอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขัน ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

ยงยุทธ เกษสาคร (2546) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากซับซ้อนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการมีอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อพบกับความสำเร็จและวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

ศักดิ์ชัย จันทะแสง (2550) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้บนมาตรฐานอันดีเยี่ยม

โมลี (2563) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ตระหนักและตั้งใจกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จได้ดี และมาตรฐานอันดีเลิศพร้อมกับความบรรลุเป้าหมายในระดับสูง โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานและบุคคลเพื่อให้ได้มาตรฐานและดีกว่าบุคคลอื่นและเป็นแรงผลักดันให้มีพฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่น มีความทะเยอทะยาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความหวังที่จะทำงานให้สำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการความปรารถนาของบุคคล และความพยายามอย่างสูงที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง และเป็นแรงผลักดันให้มีพฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่น มีความทะเยอทะยาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความหวังที่จะทำงานให้สำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว

องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

โมลี สุทธิโมลีโพธิ (2563) ได้อธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีที่มาขององค์ประกอบ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. มาจากแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ประเภทนี้เป็นแรงจูงใจภายในที่บุคคลต้องการทำงานเป็นความต้องการที่มาด้วยความปรารถนาของตนเอง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่ต้องการทำงานนั้น ๆ ให้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยตนเอง สิ้นจ้าง รางวัล สิ่งตอบแทนต่าง ๆ หรือสิ่งล่อใจไม่มีความหมาย คนที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความมุ่งมั่นทำงานของตนโดยไม่มีการรีรอไม่ต้องมีสิ่งมาเชิญชวนชักจูงจะกระตือรือร้นมีกำลังใจ

2. มาจากแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะนี้เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นด้วยสิ่งเร้าภายนอก เช่น เงินเดือน โบนัส โอกาสในการก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความต้องการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การทํากิจกรรมนั้น ๆ มีความหมายมากขึ้น

ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลจึงเป็นดัชนีชี้แนะให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อมุ่งสู่จุดหมายนั้น ๆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลจะไม่ปรากฏชัดเจนจนกว่าจะมีสถานการณ์การรับรู้และเข้าใจว่าการประเมินประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมของบุคคลว่าดีมีมาตรฐานเป็นเลิศ หากประสบกับความผิดหวังล้มเหลวบุคคลประเภทนี้จะปรับปรุงพัฒนาตนเองจนกว่าจะประสบความสำเร็จในครั้งต่อไปจะตั้งแรงจูงใจไว้ระดับสูงจะไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคไม่กลัวความผิดหวังจะวางแผนอย่างรัดกุม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีนักจิตวิทยาเสนอแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้หลายท่านจากการศึกษาความหมายและทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่ามีทฤษฎีที่สำคัญ 3 ทฤษฎี คือ (เจตน์สฤษฎี สังกษพันธ์, 2554)

1) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ McClelland (1953อ้างถึงใน พัดชา ปิณฑะดิษ 2546) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดีแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศหรือทำดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

McClelland ได้สรุปรวมเอาไว้ว่าแรงจูงใจของคนเรามีอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1.1) แรงจูงใจใฝ่อำนาจเป็นความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่นสามารถสั่งการให้ผู้อื่นกระทำตามเพื่อจุดมุ่งหมายของตนและส่วนรวมบุคคลเหล่านี้มักมีความมุ่งมั่นในอาชีพการงานบริหารธุรกิจ และอาชีพสอนหนังสือ

1.2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์เป็นความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นและไม่ถูกปฏิเสธจากผู้อื่นจากการวิจัยพบว่านักศึกษาหญิงมักใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่าและอยู่คนเดียวเวลาน้อยกว่านักศึกษาชาย

1.3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่จะทำงานให้สำเร็จและพยายามที่จะทำได้ตามเป้าหมายที่ตนกำหนดไว้และพยายามจะปรับปรุงงานให้ดีที่สุด

2) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น (Atkinson 1974 อ้างถึงใน พัดชา ปิณฑะดิษ 2546) เขาเชื่อว่าสิ่งกระตุ้นหรือแรงผลักดันที่จะทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลเป็นสำคัญเนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวกำหนดที่สำคัญของความมุ่งหวังความพยายาม ความอดทนโดยการแสดงที่เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เรียกว่าพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ (แสวง จันทรธนอม, 2538)

นอกจากนี้ ในสถานการณ์หนึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความพยายามทำงานหรือกิจกรรมนั้นให้สำเร็จโดยเทียบกับเกณฑ์ ถ้าผลงานสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ก็ถือว่าประสบความสำเร็จ และตามความคิดของ Atkinson (1974 อ้างถึงใน พัดชา ปิณฑะดิษ 2546) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบคือ

2.1) ความคาดหวัง คือ ความคาดหวังหน้าถึงผลการกระทำของตน คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงานได้

2.2) แรงจูงใจจากความพอใจในการแสวงหาความสุข กลัวความผิดหวัง คนเรากระทำการใดก็ย่อมหวังความสุขความพอใจในการกระทำและต้องการความสำเร็จ กลัวความล้มเหลว คนที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และคนที่กลัวความล้มเหลวก็จะหลีกเลี่ยงงานที่คิดว่าทำไม่ได้จึงเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.3) สิ่งล่อใจ (Incentive) ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงานหรือกิจกรรมที่น่าสนใจมีผลตอบแทนที่คุ้มค่าถ้ามีสิ่งล่อใจเป็นที่พอใจของบุคคลก็จะทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย

3) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานหรือกิจกรรมอย่างอิสระ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ (Murray 1938) ทฤษฎีของ Murray ได้รวบรวมความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนั้นมีความต้องการเอาชนะและประสบความสำเร็จรวมอยู่ด้วยและเป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ ว่าเป็นความต้องการทางจิตใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนเพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้มีความสามารถ มีพลังจิตที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ (ฉัตรสุตา หาญประกอบสุข 2541 อ้างถึงใน เจตน์สฤษฏี สังข์พันธ์, 2554)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ธาดาธิเบศร์ ภูทอง (2562) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรการบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่มากที่สุด คือ บุคลิกภาพแบบยึดมั่นในหลักการผ่านแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมีอาชีพ โดยบุคลิกภาพแบบยึดมั่นในหลักการบุคลิกภาพแบบเปิดใจสู่การเรียนรู้ และบุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมีอาชีพ และบุคลิกภาพแบบเปิดใจสู่การเรียนรู้ยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมีอาชีพ นอกจากนี้ บุคลิกภาพแบบยึดมั่นในหลักการ และบุคลิกภาพแบบประนีประนอมยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมีอาชีพ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ทั้งนี้บุคลิกภาพแบบมั่นคง

ทางอารมณ์ และแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจภายนอกที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ และยังพบว่าแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ และแรงจูงใจภายนอกที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ในขณะที่บุคลิกภาพแบบเปิดเผยไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ และบุคลิกภาพแบบยึดมั่นในหลักการไม่มี อิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจภายนอกที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ บุคลิกภาพแบบเปิดเผยไม่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อแรงจูงใจภายนอกที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ และบุคลิกภาพแบบเปิดเผยไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ โมเดลสมการโครงสร้างสามารถอธิบายผลของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรการบริหารธุรกิจ ได้ร้อยละ 55.60 ($R=55.60$, $R_{adj} = 55.20$) จากผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาหน่วยบ่มเพาะธุรกิจ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเพิ่มระดับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรการบริหารธุรกิจโดยผ่านแรงจูงใจภายในที่จะเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพที่เกิดจากบุคลิกภาพ แบบยึดมั่นในหลักการ

ภัทรนันท์ คำมี (2559) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ทำนายระดับนักเรียนมีทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ ความถนัดทางการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และความตั้งใจเรียนมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำเพา สุภะ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่าง ๆ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ลักษณะครูผู้สอน และเจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยขนาดอิทธิพล 0.40, 0.20 และ 0.16 ตามลำดับ และยังพบว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ลักษณะครูผู้สอน และการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยขนาดอิทธิพล 0.05, 0.34 และ 0.09 ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยทางครอบครัว

ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

เศรษฐฐานะผู้ปกครอง

ความหมายของเศรษฐฐานะผู้ปกครอง

มุกดา อามาลีนา (2558) เศรษฐฐานะของผู้ปกครอง คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว พิจารณาได้จากรายได้ การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครองเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุขมากหรือน้อย ถ้าครอบครัวใดมีปัญหาในเรื่องการได้รับรายได้น้อยกว่ารายจ่ายภายในครอบครัวก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาการขาดแคลนอาหาร ปัญหาทะเลาะเบาะแว้ง ปัญหาการรัดเข็มขัดทางรายจ่ายจนเกินความพอดี เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดรอยร้าวภายในครอบครัวซึ่งเหล่านี้จะเป็นผลให้เด็กรู้สึกว่ามีปมด้อย ความไม่เสมอภาคกัน การแก่งแย่งต่อกัน ซึ่งสิ่งที่ส่งผลให้เด็กต้องหยุดชะงักหรือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้องหยุดชะงักในการพัฒนาทางจริยธรรม (คณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม, 2535, หน้า 10) จากการศึกษาของจิราพรรณ พินศิริกุล (2533, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมของเจ้าพนักงานเกษตรในเขตภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า ผู้ที่มีรายได้ของครอบครัวสูง มีพฤติกรรมจริยธรรมสูงกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย และบุษบา หล่อเงิน (2537, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

การศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาของผู้ปกครอง เป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐฐานะ (Social-economic status) หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (สุชีรา มะหิเมือง, 2547) เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1. การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดา มารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูเด็กจะให้คำอธิบายหรือเหตุผลประกอบการสนับสนุนหรือห้ามปรามเด็กในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อีกทั้งมีการให้รางวัลหรือลงโทษที่เหมาะสม

2. ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว หมายถึง รูปแบบการปฏิบัติตนระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของบิดามารดา หมายถึง พฤติกรรมและรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักประชาธิปไตยที่แสดงออกทั้งทางกาย วาจา และความรู้สึกนึกคิดของบิดา มารดา หรือ ผู้ที่เลี้ยงดูเด็ก

4. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครอบครัว หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวทั้งบิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดูเด็ก และเด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชน จังหวัด และระดับประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม

อาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง เป็นอาชีพที่เด็กได้รับความคุ้นเคยมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และมีโอกาสได้เข้าไปสัมผัสกับคนในอาชีพนั้นบ่อย ๆ และคุ้นเคยกับลักษณะงานนั้น ๆ มากกว่าอาชีพคนอื่น ๆ จากความคุ้นเคยนี้จะส่งผลต่อค่านิยมในในเด็กโดยจะเป็นการปลูกฝังไปในจิตใจเด็กโดยที่เด็กไม่ทันรู้ตัวเหมือนเป็นการเสนอตัวอย่างให้เด็กเห็นซ้ำ ๆ กันบ่อยเด็กก็จะได้รับรู้ไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ถ้าผู้ปกครองมีอาชีพที่ส่งเสริมจริยธรรมเด็กก็จะได้รับประสบการณ์นั้นด้วย จากการศึกษาของ บุชบา หล่อเงิน (2537, บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพหลักของผู้ปกครองแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมทางจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรมจริยธรรมอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับบุญสม โพธิ์เงิน (2537, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เศรษฐฐานะของผู้ปกครอง หมายถึง สถานภาพของครอบครัวนักศึกษาซึ่งประกอบด้วยรายได้ การศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐฐานะของผู้ปกครอง

สุชาติ ไตรภพสกุล (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ชาวไทย พบว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความกล้าที่จะเสี่ยง และทัศนคติเชิงบวกต่ออาชีพผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เครือข่ายความเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการเฉพาะกลุ่มวัยทำงานเริ่มต้นอายุระหว่าง 25-34 ปี แต่ไม่มีนัยสำคัญกับกลุ่มเยาวชนไทยอายุระหว่าง 18-24 ปีเมื่อพิจารณาจากกลุ่มปัจจัยประชากรศาสตร์พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่มากกว่าเพศชายและระดับการศึกษาส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ของกลุ่มตัวอย่างเยาวชน และวัยทำงานเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในขณะที่ระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทั้งสองกลุ่ม

ศิริพร ยาวิชัย (2552) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทัศนคติและความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาตลอดจนศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัย และภาครัฐช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการโดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 343 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและการเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร จากการศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครอง สาขาวิชาที่เรียน ประสบการณ์ รายได้มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาแต่เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา นอกจากนี้นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการและมีความต้องการให้คณะบริหารธุรกิจ เพิ่มรายวิชาที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการและเพิ่มชั่วโมงการศึกษาภาคปฏิบัติมากขึ้นรวมทั้งให้มหาวิทยาลัยได้สร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการและส่งนักศึกษาไปฝึกงานกับผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง และต้องการให้หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนด้านข้อมูลทางการตลาดและแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำแก่นักศึกษาที่ต้องการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ครอบครัวเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุดการปลูกฝังต่าง ๆ เริ่มต้นจากครอบครัวและการให้การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองรวมทั้งสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สายสุรีย์ จตุกุล (2540) ได้ให้ความหมายของครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลในครอบครัวมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน มีการแสดงความรัก ความเอาใจใส่ต่อกัน มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและมีความผูกพันกัน ในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ ดูแล และมีความเอื้ออาทรต่อกันและกัน การเอาใจใส่ หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเป็นอยู่ การศึกษาเล่าเรียนของบุตร ความสะอาด การใช้จ่าย การคมนาคมไปทำงานหรือโรงเรียน ความทุกข์หรือความสุขที่ต้องการจะระบายออกมา เป็นต้น
2. ต้องรู้จักคนที่รักเรา สามัญภรรยาต้องรู้จักและเข้าใจกันได้ดีสำหรับบุตรบิดามารดาก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตรว่าชอบหรือไม่ชอบอะไรมีจุดเด่นหรือจุดด้อยเป็นอย่างไรที่ควรส่งเสริมสนับสนุนทุกคนในครอบครัวต้องปรับตัวทำความเข้าใจซึ่งกันและกันจะช่วยให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
3. ต้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่ออกมาจากใจ มีพฤติกรรมแสดงออกหลายอย่าง เช่น การรับฟังกัน เคารพความเห็นที่ต่างกัน มีความเกรงใจต่อกัน ความเกรงใจจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดีขึ้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิดที่ตนเองกระทำ การไม่รับผิดชอบของบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีเป็นการแสดงออกถึงความไม่รับผิดชอบ

5. ต้องมีความไว้วางใจ เชื่อใจ วางใจกัน ความไว้วางใจเป็นรากฐานสำคัญที่สร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความไว้วางใจควรมีทั้งทางกายและทางใจจะช่วยให้คนในครอบครัวมีความสุขสบาย ไร้ความกังวลและความกลัว

6. ต้องให้กำลังใจซึ่งกันและกันเป็นการให้พลังบวกแก่สมาชิกในครอบครัวให้ดำเนินชีวิตไปอย่างมีความสุขการให้กำลังใจอาจใช้คำพูดและท่าทางการสนับสนุนชมเชยเมื่อทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม แนะนำหาทางออกเมื่อเจอปัญหาไม่กล่าวโทษว่าเป็นความผิด

7. ต้องให้อภัยซึ่งกันและกันครอบครัวอยู่ด้วยกันหลายคนต้องมีการกระทบกระทั่งเป็นธรรมดา ถ้ามีความรักอยู่ก็อภัยกันได้ ยกโทษให้ในครอบครัวที่บุตรประพฤติผิดบิดามารดาก็ไม่ควรจดจำความผิดนั้นแล้วนำไปต่อว่าบุตรในโอกาสต่อ ๆ ไป เพราะเมื่อบุตรได้รับฟังความผิดของตนอยู่เสมอก็จะเกิดความโกรธ ความไม่สบายใจ และอาจนึกไปว่าบิดามารดาไม่รักตน

8. ต้องรู้จักสื่อสารกันในครอบครัว สามีภรรยา มารดา บุตร ควรใช้คำพูดที่น่าฟังการสื่อสารอาจมีหลายรูปแบบทั้งที่ใช้ภาษาและท่าทาง ภาษาพูด การเขียน ฯลฯ การตำหนิกันก็ทำได้แต่ควรตำหนิด้วยถ้อยคำที่น่ารับฟัง

9. การใช้เวลาร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวควรมีเวลาว่างที่ตรงกันเพื่ออยู่ด้วยกัน ถ้ามองไปปรึกษาหารี้อารมณ์ร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวทางไกล ไปเที่ยวสาธารณะรับประทานอาหารพิเศษร่วมกัน ไปเยี่ยมญาติ เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงสนับสนุนทางสังคม

ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคม มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังนี้

คอบบ์ (Cobb, 1976:300-314) ได้ให้ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง เป็นการที่บุคคลได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า ยกย่อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

คาห์น (Kahn, 1979: 85) ได้ให้ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหนึ่งกับอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ยอมรับนับถือ ช่วยเหลือกันและกัน ยอมรับในพฤติกรรมระหว่างบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้

นอร์เบค (Norbeck, 1982:2229) ได้ให้ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง ช่วยเหลือบุคคลที่มีความเครียดน้อยลงจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร ที่ถูกต้อง เรียนรู้วิธีการเผชิญกับปัญหา ที่มี ประสิทธิภาพทำให้บุคคลมีการรับรู้ความความรุนแรงของสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความเครียดลดลง ทำให้ลดการเกิดโรคและมีสุขภาพที่ดี แรงสนับสนุนทางสังคมจำเป็นต่อการมีสุขภาพที่ดี

ทอยท์ส (Thoits, 1982,145-159) ได้ให้ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง บุคคลที่มีเครือข่ายทางสังคมร่วมกัน โดยได้รับการช่วยเหลือด้านอารมณ์ สังคม การติดต่อกันกับ

บุคคลอื่นโดยการช่วยเหลือนี้จะทำให้บุคคลเผชิญกับความเครียด และมีการตอบสนองต่อความเครียดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของแรงสนับสนุนทางสังคม

เพนเดอร์ (Pender, 1996:257) ได้แบ่งชนิดของแรงสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แรงสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (Emotional Support) การสนับสนุนการมีส่วนร่วมโดยให้ความช่วยเหลือ ซึ่งอาจช่วยเหลือในสภาวะซึมเศร้า
2. แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational Support) เป็นการช่วยเหลือบุคคลในการรับข่าวสารที่ถูกต้อง โดยรู้ว่าสิ่งไหนควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติ จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด
3. การช่วยเหลือด้านทรัพยากร (Instrumental Aid) เป็นการช่วยเหลือกันในเรื่องงาน เช่น การเตรียมอาหารหรือช่วยดูแลน้องให้เพื่อแม่ได้มีเวลาในการพักผ่อน หย่อนใจ มีเวลาทำงานส่วนตัว
4. การยอมรับ (Affirmation) บุคคลแต่ละคนเข้าใจและรับรู้ในศักยภาพของตนเอง แรงสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยภายนอกบุคคลที่สนับสนุน เอื้อต่อบุคคลที่ได้รับแรงสนับสนุนเกิดการปฏิบัติตัวหรือเมื่อมีการปรับเปลี่ยนการปฏิบัติตัวตามคำแนะนำหรือแรงสนับสนุนของผู้ให้ จึงควรจะนำมาประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขโดยเฉพาะงานปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพของประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งปกติสังคมไทยมีการเอื้อเพื่อเอื้อแก่ซึ่งกันและกันมานานแล้ว

นิพนธ์ สมบูรณ์พลเพิ่ม (2556) ได้ให้ความหมายของแรงสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง เป็นการให้การยอมรับในตัวบุคคลจนทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมรวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านอารมณ์ ด้านสังคม วัตถุประสงค์ของ งบประมาณต่างๆ ซึ่งแรงสนับสนุนดังกล่าวช่วยให้บุคคลเกิดความมั่นใจมีกำลังใจ มีวิธีการเผชิญกับปัญหาที่มีประสิทธิภาพแรงสนับสนุนทางสังคมจึงมีความจำเป็นต่อการทำหน้าที่หรือการกระทำใด ๆ ที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

จิวิณา พิชะพัฒน์และคณะ (2554) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม คือ การปฏิสัมพันธ์อย่างมีจุดมุ่งหมายที่นำมาซึ่งการ ได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทั้งรูปธรรม และนามธรรม เช่น การมีผู้ตระหนักรู้และตอบสนองในอารมณ์และความรู้สึกของตนการได้รับข้อมูล การได้รับวัตถุประสงค์จากบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยรวมถึง การได้รับรู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคมนั้น ๆ การได้รับความช่วยเหลือดังกล่าวส่งผลต่อภาวะจิตใจและอารมณ์ กล่าวคือ บุคคลเกิดการรับรู้ ว่าตนได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การเห็นคุณค่าและการยอมรับจากคนรอบข้างที่ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับเหตุการณ์ที่มาคุกคามชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งผ่านการให้ความต้องการทางจิตใจ การให้วัตถุ การให้ข้อมูลหรือผลป้อนกลับแก่บุคคลที่ตนมีปฏิสัมพันธ์ด้วยซึ่งมีผลทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันมีการยอมรับนับถืออีกทั้งยังก่อให้เกิดผลทางบวกต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ

ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม

Capland (1977 อ้างถึงใน นันทินี ศุภมงคล, 2547) ได้สรุปประเภทของการสนับสนุนทางสังคมที่บุคคลได้จากคนในสังคมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การสนับสนุนในลักษณะที่เป็นนามธรรม (Intangible Support) เป็นการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือทางด้านจิตใจซึ่งอยู่ในรูปแบบของการได้รับกำลังใจ การได้รับข้อมูลข่าวสารการได้รับความรักหรือการตอบสนองทางด้านอารมณ์

2. การสนับสนุนในลักษณะที่เป็นรูปธรรม (Tangible Support) เป็นการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือโดยตรงทางด้านกายภาพซึ่งเป็นสิ่งที่จับต้องได้อยู่ในรูปแบบของการได้รับวัตถุหรือการช่วยเหลือทางด้านร่างกาย

ความหมายของผู้ปกครองมีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังนี้

พรรณิตา สันติพงษ์ (2526) ได้ให้ความหมายของผู้ปกครองว่า หมายถึง บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับเด็ก โดยอยู่ร่วมกันในครอบครัวเดียวกันและมี ส่วนในการอบรมสั่งสอน และเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก

จินตนา ปิ่นทวงศ์ (2531) ได้ให้ความหมายของผู้ปกครองว่า หมายถึง พ่อ แม่ หรือบุคคลอื่น อาจจะเป็นญาติมิตรหรือผู้อื่นซึ่งพ่อแม่ไว้วางใจให้ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็ก

ทรงพร สุทธิธรรม (2534) ได้ให้ความหมายของผู้ปกครองว่า หมายถึง พ่อแม่หรือบุคคลที่ได้รับเด็กไว้ในความดูแล และทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนด้วยความรักและเอาใจใส่ตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็ก ดูแลความปลอดภัยนอกจากนี้ผู้ปกครองยังต้องทำหน้าที่ดูแลชีวิตพื้นฐานทั่ว ๆ ไปของเด็ก ซึ่งแนะแนวทางสนับสนุนช่วยเหลือส่งเสริมสิ่งที่ดีให้แก่เด็ก

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่หรือบุคคลอื่น อาจจะเป็นญาติมิตรหรือผู้อื่นซึ่งพ่อแม่ไว้วางใจให้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนด้วยความรักและเอาใจใส่ดูแลความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมให้กับเด็กตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็ก

ดังนั้นจากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่หรือบุคคลอื่น ที่อาจจะเป็นญาติมิตรหรือผู้อื่นบุคคลที่นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ด้วยโดยผ่านการให้ความต้องการทางจิตใจ การให้วัตถุ การให้ข้อมูลหรือผลป้อนกลับซึ่งมีผลทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันมีการยอมรับนับถืออีกทั้งยังก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

พรทิพย์ ศิริภัทราชัย (2556) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตวัฒนากรุงเทพมหานคร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุ ได้แก่ การสนับสนุนของครอบครัวเพื่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ความถนัดทางการเรียน ทักษะการคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ การสนับสนุนของโรงเรียนเพื่อการเรียน วิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตัวแปรสาเหตุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ($\beta = 0.4721$) ทักษะการคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ($\beta = 0.1717$) และการสนับสนุนของครอบครัวเพื่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ($\beta = 0.1085$)

อาอีตะ ยีเจ๊ะนิ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ใช้ทำนายระดับนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียนและเศรษฐกิจฐานะของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านผลผลิตเชิงวิชาการและตัวแปรความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านผลผลิตที่ไม่ใช่วิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 5.3

สภาพแวดล้อมภายในบ้าน

ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในบ้าน

แอสติน (Astin, 1968, p. 3) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในบ้านว่า หมายถึง การรวมตัวของสภาพภายนอกที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและการพัฒนาอินทรีย์ส่วนคำว่าสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษา (School environment) หมายถึงลักษณะใด ๆ ก็ตามของสถานศึกษาที่เป็นสิ่งเร้า (Stimulus) ที่มีศักยภาพและอิทธิพลต่อนักศึกษา

มุกดา อามาลีนา (2558) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในบ้านว่า หมายถึง สภาพการณ์ต่าง ๆ ในบ้านมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของสมาชิกภายใน ครอบครัว

ณิศดา ฅณาส์ณัฐ (2558) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในบ้านว่า หมายถึง คือ สิ่งหรือสภาพต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเราและชุมชนซึ่งมีผลต่อการดำรงอยู่ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนหรือสมาชิกของชุมชน และสภาพต่าง ๆ นั้น มีทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งมีชีวิต และไม่มีชีวิตทั้งเป็นรูปธรรม และนามธรรมจากนิยามดังกล่าว การดำเนินกิจกรรมใด ๆ

ของสมาชิกในชุมชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้น ๆ

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ (2523: 45-46) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในบ้านว่า สภาพแวดล้อมภายในบ้านมีผลโดยตรงต่อชีวิตและสุขภาพของสมาชิกภายในบ้านในแง่ต่าง ๆ กัน ในแง่บวก คือ การทำให้สมาชิกภายในบ้านมีความสะดวกสบาย ร่าเริง มีความสุขรักสวรั้งามหรือในแง่การป้องกันมิให้เกิดโรคและป้องกันอันตราย การบาดเจ็บต่าง ๆ และในแง่การช่วยเหลือ

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายในบ้าน หมายถึง สิ่งของหรือสภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งมีชีวิต และไม่มีชีวิตซึ่งมีผลต่อการดำรงอยู่และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวนักศึกษา ครอบครัวและชุมชนของนักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน

ทิพย์วัลย์ ศรีพรหม (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนบนผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลทางตรงสูงสุดในโมเดลที่มีต่อตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย คือ ตัวแปรลักษณะสภาพแวดล้อมและตัวแปรเจตคติต่อการทำวิจัย ตามลำดับ

2.3 ปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

Ajzen และ Fishbein (1980) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการคาดการณ์พฤติกรรมความตั้งใจและพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior) ซึ่งทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนคือทฤษฎีที่ขยายความทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุผล (Theory of reasoned action) รวมไปถึงการวัดความเชื่อที่ถูกควบคุมและความเข้าใจในการควบคุมพฤติกรรม โดยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen ในปี ค.ศ. 1991 ถูกพัฒนาเพื่อค้นหากระบวนการจากการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการกระทำของบุคคล (Kolvereid, 1996) จึงสามารถใช้อธิบายการคาดการณ์ในด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยระบุว่าความตั้งใจของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยพฤติกรรมทันทีโดยมี 3 ตัวแปรดังนี้

1) ทักษะติดต่อพฤติกรรม หมายถึง ระดับความเข้าใจของบุคคลที่รับรู้แรงดึงดูดของพฤติกรรม โดยทั่วไปบุคคลจะมีความเชื่อซึ่งมาจากการกระทำที่มีความเป็นไปได้สูงและนำไปสู่ผลลัพธ์เชิงบวก โดยจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม

2) บรรทัดฐานทางสังคม คือ การรับรู้แรงกดดันทางสังคมเพื่อดำเนินการต่อพฤติกรรม การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมเป็นตัววัดการสนับสนุนจากสังคมโดยมีบุคคลสำคัญเป็นตัวแปร เช่น ครอบครัว เพื่อนสนิท และที่ปรึกษา

3) ความเข้าใจในการควบคุมพฤติกรรม เช่น การประเมินตนเองในด้านความสามารถในการทำงานโดยมีการวัดผลจากการควบคุมพฤติกรรมซึ่งมีความคล้ายกับการสร้างความสามารถของตนเอง (Bandura, 1986)

ดังนั้น ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (TPB) สามารถทำนายประสิทธิภาพของพฤติกรรมได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการในการมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรม การรับรู้ซึ่งการควบคุมพฤติกรรมอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของพฤติกรรมนั้น (Segal et al., 2005)

จากการศึกษาทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนสามารถใช้วัดระดับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบไปด้วยทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคมและความเข้าใจด้านการควบคุมพฤติกรรม โดยทัศนคติจะส่งผลต่อความตั้งใจและความตั้งใจจะส่งผลต่อพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความตั้งใจและการตัดสินใจลงมือทำเนื่องจากสังคม วัฒนธรรม คนใกล้ชิดเป็นตัวกำหนดความ ตั้งใจในการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการได้เช่นกัน ในส่วนของความเข้าใจด้านการควบคุมพฤติกรรมจะมีความเชื่อภายในและการควบคุมความเชื่อจะส่งผลต่อความตั้งใจและการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ การควบคุมความรู้สึกภายในมักมีความสัมพันธ์กับความสามารถของบุคคลในขณะที่การควบคุมความรู้สึกภายนอกจะมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะของสถานการณ์

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการแบบจำลองที่ใช้อธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ คือ ทฤษฎี TPB ของ Ajzen (1991) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างกิจการใหม่ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1. ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ 2. บรรทัดฐานทางสังคม 3. การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งความหมายและความสัมพันธ์ของความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention: EI) คือ ความมั่นใจในการสร้างกิจการหรือธุรกิจของตนเอง โดยมีแผนการดำเนินการในอนาคตอันใกล้ซึ่งถือว่าเป็นความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Thomson, 2009) การวัดประกอบด้วยหลายข้อคำถามซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1. ความปรารถนา (desire) 2. การคาดการณ์เกี่ยวกับตนเอง 3. ความตั้งใจจะปฏิบัติ (Linan & Chen, 2009) และการวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสามารถวัดได้หลายลักษณะ ซึ่งอาจวัดด้วยคำถามเดียวเกี่ยวกับความสนใจที่จะสร้างกิจการเป็นของ

ตนเอง หรือโอกาสที่จะสร้างกิจการของตนเองในอนาคตระยะสั้นหรือระยะยาว (Surel, Altinay & Daniele, 2010)

ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (Personal Attitude: PA) คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีทั้งเชิงบวก และเชิงลบ หรือการประเมินข้อดีและข้อเสียของการเป็นผู้ประกอบการ (Aizen, 1991, Linan & Chen, 2009) การวัดทัศนคติประกอบด้วยการวัดความรู้สึกที่มีต่อการประกอบการ และการเห็นประโยชน์ของการเป็นผู้ประกอบการ (Linan & Chen, 2009, p.596) จากทฤษฎี TBP ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการจะทำให้มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูง (Heuer & Linan, 2013)

บรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm: SN) คือ วัดได้จากการรับรู้ถึงแรงกดดันที่ได้รับจากสังคมต่อการเป็นผู้ประกอบการหรือไม่เป็น (Aizen, 1991) ซึ่งหมายถึงการรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสัมพันธ์กันใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ เพื่อน เป็นต้น มีการสนับสนุนเมื่อตัดสินใจจะเป็นผู้ประกอบการ (Linan & Chen, 2009)

การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived behavioural control: PBC) คือ การรับรู้ของบุคคลที่จะเป็นผู้ประกอบการว่าสามารถเป็นได้หรือไม่ได้ ซึ่งใกล้เคียงกับการรับรู้ศักยภาพของตนเอง (Bandura, 1997) และการรับรู้ความเป็นไปได้ (perception of feasibility) เป็นการอ้างอิงถึงศักยภาพที่จำเป็นที่จะทำให้สำเร็จผลในการสร้างกิจการของตนเอง การวัดนี้จึงประกอบด้วยความรู้สึกว่ามีความสามารถและการรับรู้ว่าสามารถควบคุมพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องได้ ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถ มีความรู้ มีความพร้อม และความพยายามที่จะประกอบกิจการเป็นของตนเอง (Linan & Chen, 2009) การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีความสำคัญกับผู้ประกอบการเนื่องจากผู้ประกอบการเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงมีความอดทนสูงต่อปัญหาที่เกิดขึ้นที่จะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ (Hmieleski & Baron, 2008)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ชาญชัย พรหม (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิตหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อศึกษาอิทธิพลของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิตหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ มหาวิทยาลัยพะเยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 202 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิต

หลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) เท่ากับ 0.612 และ 0.541 ตามลำดับ สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 73.40 ($R^2 = 0.734$)

อนงค์ รุ่งสุข (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ 2. พัฒนาการเรียนการสอนวิชาการเป็นผู้ประกอบการเพื่อสร้างธุรกิจใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ 2) ปัจจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพ 3) ด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม 4) ด้านบรรทัดฐานทางสังคม 5) ด้านการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มารยาท โยทองยศ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและบรรทัดฐานทางสังคมที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (199) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี โดยทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุดโดยมีทั้งทางตรงและทางอ้อม รองลงมา บรรทัดฐานทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมผ่านทางทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

Passoni และ Glavam (2018) ได้ศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและผลกระทบของการศึกษาด้านผู้ประกอบการ : ความแตกต่างระหว่างนักศึกษาสาขาการจัดการวิศวกรรมและบัญชีวัตถุประสงค์ คือ เปรียบเทียบระดับความตั้งใจระหว่างนักศึกษาที่มีความรู้ที่แตกต่างกันและเพื่อประเมินผลกระทบการศึกษาด้านผู้ประกอบการกับนักศึกษาด้านการจัดการวิศวกรรมและบัญชี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาในประเทศบราซิลจากสาขาที่แตกต่างกัน จำนวน 491 คน ผลการศึกษาพบว่า ด้านการประกอบการมีผลกระทบเชิงบวกต่อความตั้งใจของนักศึกษาการจัดการวิศวกรรมและบัญชี อย่างไรก็ตามสิ่งที่พบในงานวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมมีความตั้งใจมากที่สุด และสายวิศวกรรมทั้งหมดมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

2.4 ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

คุณภาพการสอนของครู

ความหมายของคุณภาพการสอนของครู

แคโรล (Carroll, 1963) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ในการเรียน และขั้นตอนในการทำงานอย่างดี รู้ว่าตนต้องเรียนอย่างไร จัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้จากง่ายไปยาก และผู้สอนจัดการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของผู้เรียน

บลูม (Bloom, 1976) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายหรือความคาดหวังของการเรียนการสอน และระบุงานที่ต้องการให้นักเรียนทำทราบอย่างชัดเจนและละเอียด คุณภาพการสอนจะดีขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การมีส่วนร่วม คือ การร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องมีการเสริมแรง ชมเชย ตำหนิ กล่าวข้อความสนับสนุนให้เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ วินิจฉัย และแจ้งให้นักเรียนทราบว่านักเรียนแต่ละคนบรรลุการเรียนรู้ในจุดประสงค์ใดบ้างและยังขาดในจุดประสงค์ใดบ้าง ส่วนการแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นกระบวนการและกิจกรรมที่ใช้เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยยึดตามข้อมูลย้อนกลับ

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คุณภาพการสอนของครู หมายถึง การจัดเรียงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีลำดับขั้นตอน มีการบอกจุดมุ่งหมายในการสอนให้แก่ผู้เรียนได้ทราบก่อนจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้จากสิ่งที่ย่างไปยาก และจัดการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน

ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ และจัดลำดับขั้นตอนในการทำงานได้เป็นอย่างดี มีการเสริมแรง และวินิจฉัยข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคุณภาพการสอนของครู

ภัทรนันท์ คำมี (2559) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ใช้ทำนายระดับห้องเรียน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในชั้นเรียน มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาอีตะ ยีเจะนิ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทำนายโมเดล ประสิทธิภาพโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ระดับโรงเรียนด้านผลผลิตเชิงวิชาการได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากตัวแปรคุณภาพการสอนของครูภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารและได้รับอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกจากบรรยากาศโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 32.4 และปัจจัยบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามด้านผลผลิตที่ไม่ใช่วิชาการอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 81

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ความหมายสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

แอสติน (Astin,1968, p. 3) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง การรวมตัวของสภาพภายนอกที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและการพัฒนาอินทรีย์ส่วนคำว่าสภาพแวดล้อมใน สถานศึกษา (School environment) หมายถึง ลักษณะใด ๆ ก็ตามของสถานศึกษาที่เป็นสิ่งเร้า (Stimulus) ที่มีศักยภาพและอิทธิพลต่อนักศึกษา

ฮาโรลด์ (Harold,1964,p.233) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครองและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้รับ ประสบการณ์ในการพัฒนาตนเองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติและความสนใจ

พจนาน เลี่ยมทอง (2554, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง สภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่หรือเกิดขึ้นในโรงเรียนเป็นสิ่งเร้าที่มีศักยภาพ และมีอิทธิพล ต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน

ฉัตรชัย ศรีสุข (2554) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง สรूप ความหมายของสภาพแวดล้อมว่าเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น

ณิศดา ณาภรณ์รัฐ (2558) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง สิ่ง หรือสภาพต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเราและชุมชนซึ่งมีผลต่อการดำรงอยู่ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนหรือสมาชิกของชุมชนสิ่งและสภาพต่าง ๆ นั้นมีทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งมีชีวิต และไม่มีชีวิตทั้งเป็นรูปธรรมและนามธรรมจากนิยามดังกล่าวการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของสมาชิกในชุมชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อม ของชุมชนนั้น ๆ

นฤมล ก้อนขาว (2558) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง ลักษณะหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนและการดำรงอยู่รวมทั้งพัฒนาการทุก ด้านของนักเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมทำให้นักเรียน เกิดการรับรู้มีความประทับใจต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียน

ไอลา โต๊ะเต็น (2560) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง บรรยากาศภายในห้องเรียนซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การที่ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีจะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ สนุกสนาน มีสุขภาพจิตที่ดี มีความกระตือรือร้น ได้คิด ได้ทำ ได้แสดงออก การทำงานกลุ่มส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนมี ประสิทธิภาพ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน

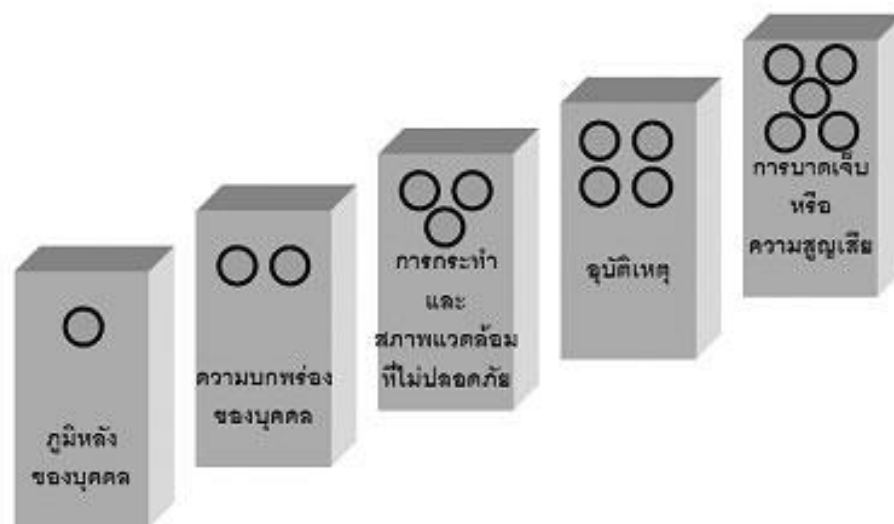
จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียน หมายถึง สิ่งหรือสภาพ ต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเราและชุมชนที่ส่งผลต่อการเรียนและการดำรงอยู่รวมทั้งพัฒนาการทุกด้านของ นักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการพัฒนาตนเองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะและความสนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

นิพนธ์ วรรณเวช (2550) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลักสูตรครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรครุ 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ คุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน ปัจจัยที่เป็น สาเหตุโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความตั้งใจเรียน ความรู้ในวิชาชีพครู เจตคติต่อวิชาชีพครู การประเมินผล สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดย ทางอ้อมอย่างเดียว ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางครอบครัว

ภูมิลักษณ์ของครู

เฮ็นริช (H.W. Heinrich, 2463) เป็นผู้คิดทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ขึ้น (วิจิตร บุญยะโทตระ, 2530, หน้า 27-28) ตามทฤษฎีกล่าวว่า การบาดเจ็บและความเสียหายต่าง ๆ เป็นผลสืบเนื่องมาจากอุบัติเหตุซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยโดยเปรียบได้กับตัวโดมิโนที่เรียงกันอยู่ 5 ตัวใกล้กันเมื่อตัวที่หนึ่งล้มตัวโดมิโนที่อยู่ถัดไปก็จะล้มตามไปด้วย

ภาพประกอบ 1 โดมิโน 5 ตัว (Henrich' s Dominoes Theory)

ที่มา : <http://www.thaidisplay.com/content-40.html>

ตัวโดมิโนทั้งห้าตัว มีดังนี้

1. ภูมิลักษณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคล (Social Environment or Background)
2. ความบกพร่องของบุคคล (Defects of Person)
3. การกระทำและ/หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts/Unsafe Conditions)
4. อุบัติเหตุ (Accident)
5. การบาดเจ็บหรือความสูญเสีย(Injury/Damages)

โดมิโนทั้งห้าตัวตัวโดมิโนทั้งห้าตัวแสดงให้เห็นว่าภูมิลักษณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคล เช่น สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่ การศึกษามีผลต่อความบกพร่องผิดปกติของบุคคลนั้นหรือมีทัศนคติต่อความปลอดภัยไม่ถูกต้อง ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระทำและหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยทำให้เกิดอุบัติเหตุและผลที่ตามมาคือ การบาดเจ็บหรือความสูญเสียการป้องกันอุบัติเหตุ

ตามทฤษฎีโดมิโนหรือทฤษฎี “ลูกโซ่ของอุบัติเหตุ” (Accident Chain) นั่นก็คือ การตัดลูกโซ่อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นการไม่ให้อุบัติเหตุลุกลาม (โดมิโนตัวที่ 4) โดยกำจัดการกระทำ หรือสภาพการณ์ที่ไม่เหมาะสมออกไป (โดมิโนตัวที่ 3) การบาดเจ็บหรือความสูญเสียก็จะไม่เกิดขึ้นสำหรับอุบัติเหตุหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคล (โดมิโนตัวที่ 1)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลัง

ขวัญภัทสร จานทอง (2557) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง การมุ่งประกอบการและเครือข่ายทางสังคมต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลจากเจ้าของกิจการจำนวน 594 ราย สถิติพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานวิเคราะห์ด้วยสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model, SEM) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของตัวแปรและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผลการศึกษา พบว่า อายุกิจการและอายุผู้ประกอบการมีอิทธิพลเชิงลบต่อการมุ่งประกอบการ ประสบการณ์การทำงานและขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมุ่งประกอบการ ระดับการศึกษา อายุ และการมุ่งประกอบการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อเครือข่ายทางสังคม ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีอิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จทางธุรกิจ ขนาดกิจการ และเครือข่ายทางสังคมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การสอนมีความหมายหลายอย่างเช่น หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ การจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การสร้างหรือจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การแนะนำทางแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

สุราษฏร์ พรหมจันทร์ (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนาตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 2) ได้ให้ความหมายของสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า หมายถึง มีการจัดดำเนินการของผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการทางสมอง เช่น ฟัง อ่าน พูด เขียน โยงความสัมพันธ์ เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดความรู้ดังกล่าว ผลการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของความเข้าใจการคิดวิเคราะห์ การประเมินผล ฯลฯ การจัด

ดำเนินการของผู้สอนอาจอยู่ในรูปบรรยาย อธิบาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดูให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้
อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด ให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนการถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้ผู้เรียน
คิดแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี

แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน

แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดี ได้แก่

1. ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ตลอดชีวิตไม่มีที่สิ้นสุด การสอนในยุค
ปัจจุบันจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ใช่
การเรียนแบบมีครูสอน

2. การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้อยู่ที่การสอนที่ใช้เวลานานแต่แก่นแท้ของการเรียนรู้อยู่ที่ผู้เรียน
เป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนควรเป็นกระบวนการที่จัดให้ผู้เรียนได้หาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้
รูปแบบและเทคนิควิธีคิดที่หลากหลายและน่าสนใจ

3. ผลของการเรียนรู้นั้นผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ ดังนั้นสิ่งที่จัดให้ผู้เรียนเกิด
การเรียนรู้ควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ และค้นพบ
ได้ด้วยตนเองสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

4. การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง โดยการสัมผัสและสัมพันธ์โดยผู้เรียนเอง คือ ผู้เรียน
ควรมีโอกาสสัมผัสของจริง สถานการณ์จำลอง การได้ทดลอง กระบวนการกลุ่ม จะทำให้ผู้เรียนรู้วิธี
อยู่ร่วมกันในสังคม และการแก้ปัญหาได้อย่างมีสติและปัญญา กล่าวคือการจัดการเรียนการสอนควร
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการและมีส่วนร่วมในการวางแผน และดำเนิน
กิจกรรมการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพโดยผู้สอนเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้

5. ครูควรจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาซึ่งถือว่าเป็น
เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และถือว่าเป็นสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ครูพึงกระทำ

6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นหลักฐานบอกความเจริญของชุมชนซึ่งมีอยู่
มากมาย การจัดกิจกรรมการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น จะนำเอาทรัพยากรที่มีค่าในท้องถิ่นและภูมิ
ปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ด้านเกษตรกรรม ดนตรี วรรณกรรม ขนบธรรมเนียม
ประเพณี ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นและเกิดความรักผูกพันกับท้องถิ่นของตน รวมทั้งใช้ทรัพยากร
ได้อย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อำนาจ วังจิ้น (2557) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครมีสภาพรอนิจ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสภาพของนักศึกษา นักศึกษารอนิจมีปัญหาเรื่องการปรับตัวในการเรียนระบบมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถในวิชาพื้นฐานก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี วินัยในการเรียน ดิจิทัล ดิจิทัลออนไลน์ การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย การเรียนในวิชาพื้นฐานหลักสูตร และเรียนในหลักสูตรที่ไม่ตรงกับความสามารถของตนเอง ปัจจัยเหตุที่เป็นผลของปัจจัยทั้ง 8 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อสภาพนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .28 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 8.0 โดยเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาเอก และเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาพื้นฐานมีอิทธิพลต่อสภาพนักศึกษาเท่ากับ .45 และ .51 ตามลำดับ ปัจจัยทั้ง 8 ได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐานทางวิชาการก่อนเข้าศึกษา 2) สภาพแวดล้อมทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย 3) สภาพแวดล้อมทางสังคมภายนอกมหาวิทยาลัย 4) เศรษฐกิจของครอบครัว 5) สภาพทางสังคมของครอบครัว 6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7) หลักสูตร และ 8) การจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อปัจจัยเหตุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยสาเหตุที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเท่ากับ .34 รองลงมาเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมภายนอก มีค่าเท่ากับ .32 สภาพทางสังคมของครอบครัวมีค่าเท่ากับ .29 ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ .008

พฤติกรรมการสอนของครู

ความหมายของพฤติกรรมสอนของครู

จากการศึกษางานวิจัยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้มากมาย ดังนี้

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2531 : 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างทุกอย่างของสิ่งมีชีวิตซึ่งจะเน้นที่การกระทำของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นผู้อื่นจะสังเกตเห็นหรือไม่ก็ตาม เช่น การเดิน การพูด หรือ การรับรู้ การคิด เป็นต้น

สร้อยตระกูล (ตวยานนท์ อรรถมานะ (2541 : 13)) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกริยาอาการที่แสดงออกของบุคคล (action) ทั้งนี้รวมถึงการงดเว้นการกระทำด้วย (inaction)

นลินี ประทับศร (2543 : 53) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทุกอย่างของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงหรือสังเกตไม่ได้โดยตรงแต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีพฤติกรรมหรือไม่ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

สุดาจันทร์ บุญยัษเฐียร (2543 : 42) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ลักษณะ การกระทำหรือการแสดงออกของร่างกายต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งสามารถสังเกตการกระทำหรือการแสดงออกนั้น ๆ โดยบุคคลหรือใช้เครื่องมือวัด

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทุกอย่างของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้โดยตรงแต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีพฤติกรรมหรือไม่โดยการใช้เครื่องมือด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยามาทดลองหรือทดสอบ

ประเภทของพฤติกรรม

ชัยพร วิชาวุธ (2517 : 21-22) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมไว้ 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้โดยตรง จากประสาททั้ง 5 (ตา หู จมูก ปาก และผิวหนัง) ซึ่งสามารถแบ่งย่อยลงไปได้อีก คือ

1.1 พฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรง ไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วยบางครั้งเรียกว่า พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) เช่น หัวเราะ ร้องไห้ อ้าปาก กระโดด เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ต้องใช้เครื่องมือช่วยบางครั้ง เรียกว่า พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) เช่น การเต้นของหัวใจฟังจากเครื่องฟังหัวใจที่แพทย์ใช้ ความดันโลหิตสูงดูจากเครื่องวัดความดันโลหิต เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลโดยรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ตาม โดยปกติผู้อื่นไม่อาจสังเกตเห็นพฤติกรรมประเภทนี้โดยตรงถ้าไม่บอกไม่แสดงออกมาให้เป็นที่สังเกต พฤติกรรมภายในจึงเป็นเรื่องประสบการณ์ส่วนบุคคล (Private Experience) ตนเท่านั้นที่รู้ ตัวอย่างเช่น ความคิด ความจำ จินตนาการ ความฝัน และพฤติกรรม การรู้สึกต่าง ๆ เช่น กลัวเสียใจ เจ็บ เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงก็สามารถจะสังเกตได้โดยทางอ้อม เช่น การใช้แบบทดสอบหรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอกที่เป็นการสรุปโยงถึง พฤติกรรมภายในซึ่งพฤติกรรมภายในนั้นสามารถแบ่งได้ 2 ชนิด คือ

2.1 พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยรู้สึกตัว (Conscious Processes) เช่น หิว เหนื่อย ตื่นเต้น เจ็บปวด พฤติกรรมเหล่านี้เจ้าของพฤติกรรมรู้ตัวว่ามันเกิดและเจ้าของพฤติกรรมอาจจะควบคุมหรือเก็บความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ไม่แสดงออกซึ่งกิริยาอาการหรือสัญญาณใด ๆ

2.2 พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว (Unconscious Processes) พฤติกรรม บางอย่างเกิดขึ้นภายในโดยที่บางครั้งบุคคลไม่รู้สึกตัว แต่มีผลต่อพฤติกรรมภายนอกของบุคคลผู้นั้น เช่น ความขลาดความกล้า ความคิด ความสมหวัง ความปรารถนา ความสุขใจ เป็นต้น

ความหมายของพฤติกรรมการสอน

อุไรพร พาณิชกุล (2539) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอนว่า หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติหน้าที่ของครูที่แสดงออกเกี่ยวกับการเรียนการสอน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอนว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นหาตัวเอง เปิดโอกาสให้ซักถามโต้แย้ง การสอน ที่มีความเป็นประชาธิปไตยจะทำให้ห้องเรียนสามารถดำเนินการเรียนการสอนด้วยความสนุกและมี ชีวิตชีวา

พุกษา สุขุมภักย์ (2546) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอนว่า หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของครูที่เกิดขึ้นในขณะที่สอนและที่เกี่ยวข้องกับการสอน ในด้านลำดับขั้น ของกิจกรรมในการสอนการใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนรู้ การวัดประเมินผล ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน บุคลิกภาพและจรรยาบรรณของครู

จินดา ทับจิ้น (2546) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอน หมายถึง พฤติกรรมของครูในขณะที่ ทำการสอนแต่ละครั้งโดยใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนโดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครู และนักเรียนเป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของครูที่เกิดขึ้นในขณะที่สอนและที่เกี่ยวข้องกับการสอน โดยมีลำดับขั้นตอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในหลักสูตร ที่เรียนโดยเปิดโอกาสให้ซักถามโต้แย้งผู้สอนต้องมีความเป็นประชาธิปไตย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอน

จุฑามาศ ทองเจียว (2561) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ พฤติกรรมการสอนของครู ความรู้พื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ โมเดลเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นมา มีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์ (ค่าไค-สแควร์ = 22.89, df = 60, p = 1.00, BMR = 0.00, GFI = 1.00, AGFI = 0.99) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการมากที่สุดคือ ความรู้ พื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.70 รองลงมาคือ พฤติกรรมการสอนของครูมีขนาด อิทธิพลเท่ากับ 0.34

บรรยากาศในชั้นเรียน

ความหมายของบรรยากาศในชั้นเรียน

Good (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียน ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ อารมณ์และความรู้สึก

Moos & Moos (1978) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง เป็นบรรยากาศ หรือสภาพแวดล้อมที่ครูผู้สอนพยายามสร้างขึ้น ให้สามารถจัดกิจกรรมการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย พฤติกรรมของครูผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์นักเรียนกับนักเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2524) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในระบบสังคมที่มีการเคลื่อนไหว

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกันในห้องสี่เหลี่ยม

ไอลา (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่อยู่รอบตัวผู้เรียน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ความมีระเบียบเรียบร้อย รักษาความสะอาด มองรอบ ๆ แล้วสบายตา อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่มีเสียงดังรบกวน สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา ได้แก่ การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ไว้วางใจ การรู้จักคุ้นเคยกัน และสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมบรรยากาศ ที่อยู่รอบตัวผู้เรียนในห้องเรียนที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินได้อย่างราบรื่นบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประกอบด้วยพฤติกรรมของครูผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์นักเรียนด้วยกันเอง

ลักษณะบรรยากาศในชั้นเรียน

จากแนวคิดของ Bull & Solity มีลักษณะดังนี้

1. องค์ประกอบทางการศึกษา (The education Component) คือ สภาพการณ์ที่ส่งผลต่อการจัดเรียนการสอน เช่น การกำหนดหลักสูตร วิธีสอน กิจกรรมต่าง ๆ การแข่งขัน ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน เป็นต้น

2. องค์ประกอบทางสังคม (The social component) คือ ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในห้องเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนต่อนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

3. องค์ประกอบทางกายภาพ (The physical component) คือ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

เทื่อน ทองแก้ว (2538) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีพฤติกรรมก็ย่อมปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมที่ดี ในทางการศึกษาและการเรียนการสอนจึงได้เน้นให้มีการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่อยู่รอบตัวผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนซึ่งจะมีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนว่า หมายถึง บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยบรรยากาศทางกายภาพและบรรยากาศทางจิตใจ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. บรรยากาศทางกายภาพ หรือสภาพแวดล้อมที่ดีภายในห้องเรียนซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสมควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ควรจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น เหมาะต่อวิธีสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย วิธีการแสดงละคร เป็นต้น

1.2 สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น สื่อการสอนต่าง ๆ เก้าอี้ โต๊ะ จอรับภาพ กระดาน เครื่องฉายข้ามศีรษะ สามารถย้ายได้สามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้

1.3 ควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระทางการเรียน ไม่กดดัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตลอด ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว

1.4 ห้องเรียนต้องสะอาด น่าอยู่ เป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกสุขลักษณะ

1.5 สีสันน่าสนใจและเหมาะสม ดูสบายตา มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่มีมลพิษทางเสียง และมีขนาดความกว้างเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

2. บรรยากาศทางจิตใจเป็นบรรยากาศทางจิตวิทยา ที่ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกันและให้ความร่วมมือกัน มีลักษณะดังนี้

2.1 บรรยากาศความคุ้นเคย หรือความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ได้แก่

2.1.1 พฤติกรรมการสอนของครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นคว้าด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ซักถามโต้แย้ง ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตยซึ่งทำให้ห้องเรียนมีการดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนานและมีชีวิตชีวา

2.1.2 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน คือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นอย่างเต็มใจ นักเรียนรู้จักคุ้นเคยกัน และมีความไว้นิ่งเชื่อใจกันและกัน มีการตอบคำถาม และปฏิสัมพันธ์กับครูอย่างมีเหตุผลและถูกต้องตามกาลเทศะ

2.1.3 บุคลิกภาพของครู ประกอบด้วย ท่าทางการใช้คำพูดที่เหมาะสม มีน้ำเสียงน่าฟัง ยิ้มแย้มแจ่มใส การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีอารมณ์ขัน ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นการเร้าใจและดึงดูดความสนใจของนักเรียน

2.2 บรรยากาศการยอมรับนับถือ เป็นบรรยากาศที่นักเรียนยอมรับครูในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและผู้สอนต้องยอมรับผู้เรียนในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยอมรับจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน และนำจุดเด่นจุดด้อยที่แตกต่างกันมาประสานความสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์

2.3 บรรยากาศการกระตุ้นความสนใจ คือ ครูทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ครูรู้จักใช้การเสริมแรงเพื่อให้นักเรียนเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน

2.4 บรรยากาศของการควบคุม ครูสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบในห้องเรียน โดยสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนมีความตรงต่อเวลา ประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งด้านการแต่งกาย ภาษาท่าทางมีความสุภาพ และเป็นผู้มีสัมมาคารวะ

2.5 บรรยากาศที่ท้าทาย คือ บรรยากาศที่ผู้สอนสร้างความตื่นตัวให้ผู้เรียน กระตือรือร้นเกิดความสนใจ ศึกษาเพิ่มเติม เช่น การถามคำถามที่ต้องใช้กระบวนการคิด การถามเหตุการณ์ปัจจุบันที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ของประเทศและโลกให้ต้องอาศัยความพยายามในการค้นหาและทำให้สำเร็จ รวมไปถึงสร้างบรรยากาศการแข่งขันระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่ม เป็นต้น

2.6 บรรยากาศที่เป็นอิสระ คือ บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระทางความคิดความสนใจ ค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการค้นหาความรู้ และเน้นการทำงานเป็นกลุ่มให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และใช้ความคิดร่วมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียน

ภุริณัฐ กระแสโสม (ม.ป.ป.) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณทางตรง ได้แก่ เซาว์นปัญญา และเจตคติต่อการเรียน ตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อม ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สไตล์การเรียนและความฉลาดทางอารมณ์สำหรับตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความสนใจเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียน

ประภาพร โคบายาชิ (2563) ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงสุด คือ ปัจจัยด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($TE = 0.63$) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง (DE) สูงสุด คือ

ปัจจัยด้านบรรยากาศในชั้นเรียน และเจตคติต่อการเรียน ($DE = 0.34$) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุด คือ ปัจจัยด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($IE = 0.29$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสังเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุต่างๆที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาไว้เบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ในสามจังหวัดชายแดนใต้ ประกอบไปด้วยหลายปัจจัยแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

จัด กลุ่ม ปัจจัย	ปัจจัยที่ส่งผล	Ajzen, 1991	สุดาทิพย์ นนทรสุด ,2556	สายชล เทียนงาม , 2556	อพันธ์ พลพธา , 2556	สุภาพร แสนสมปิตตา ,2556	อะเคือ กุลประสูติติก, 2557	อนุภรณ์ สมบัติมี,2558	มุกดา อามาลินา ,2559	ลลิตา พตพงษ์ , 2559	มารยาท โยทยองศ, 2559	โลลา โต๊ะเต็น ,2560	สุภาพร จันทรรักษ์,2561	ภัทรนันท์ คำมี , 2561	อรัญ ชัยกระเต็ง,2562	ชาญชัย พรหมมี , 2563	รวม
1	คุณภาพการสอนของครู			1	1							1	1				4
1	ภูมิหลังของครู												1				1
1	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน												1				1
1	บรรยากาศในชั้นเรียน		1		1	1	1	1				1					6
1	พฤติกรรมการสอนของครู		1												1		2
2	ความรู้พื้นฐานเดิม				1												1
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					1											1
2	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		1			1		1					1	1	1		6
2	เจตคติต่อการเรียน					1		1						1			3
2	เซาว์ปัญญา					1											1
4	สภาพแวดล้อมภายในบ้าน												1	1			2
4	เศรษฐกิจฐานผู้ประกอบการ								1				1				2
4	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง									1					1		2
3	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	1									1					1	3
3	บรรทัดฐานทางสังคม	1									1					1	3
3	การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ	1									1					1	3

3. การหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ดัชนีที่ใช้บอกคุณภาพของเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นมีดังต่อไปนี้

1. ความตรง (Validity) หมายถึง คุณลักษณะของเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สามารถวัดได้อย่างแม่นยำสมบูรณ์และตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการวัด เครื่องมือที่มีความตรง คือ สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด

Gulikson (1950) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตรง หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบกับเกณฑ์อ็ีเบล

Ebel (1965) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตรง หมายถึง คุณสมบัติของแบบสอบถามที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด

Stanley & Hopkins (1972) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตรงของแบบสอบ หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำของคะแนนในการพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจง

Gronlund (1990) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตรงของแบบสอบถาม หมายถึง ขอบเขตการประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์นั้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตรง หมายถึง ความตรงเกี่ยวข้องกับคุณภาพด้านความถูกต้องของผลที่ได้จากการวัด ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของเครื่องมือ ทำให้สามารถนำคะแนนที่ได้ไปแปลความหมายถึงสิ่งที่มุ่งวัดได้อย่างเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความตรง หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ของการวัด การตรวจสอบความตรงขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการวัด

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการวัด หรือเครื่องมือวัดมีความสอดคล้องกันระหว่างเนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการวัด การหาความตรงของเครื่องมือวัดและประเมินผลสามารถทำได้โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องการจะวัดเป็นผู้ตรวจสอบคุณเครื่องมือ พิจารณาข้อความคำถามของเครื่องมือว่าสอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้ที่ต้องการจะวัดในตารางวิเคราะห์หรือไม่ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะต้องพิจารณานิยามบ่งชี้ของตัวเองแต่ละตัวขอบเขตและองค์ประกอบของเนื้อหาที่จะวัดด้วยและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อสอบ คือ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหา จำแนกได้ 2 ชนิด ได้แก่ 1) ความตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) เป็นความตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ 2) ความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เป็นคุณภาพของแบบทดสอบที่พิจารณาว่าข้อสอบหรือข้อความคำถามแต่ละข้อวัดได้ครอบคลุมคุณลักษณะที่นิยามไว้หรือไม่ซึ่งเป็นความตรงที่เหมาะสมกับแบบวัดด้านความรู้สึก เจตคติ ก่อนสร้างเครื่องมือจะต้องนิยามสิ่งที่จะวัดให้ชัดเจนก่อนหลังจากนั้นจึงจะสร้างข้อความคำถามให้

สอดคล้องกับนิยามบ่งชี้ที่กำหนดไว้ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อว่าครอบคลุมนิยามบ่งชี้ที่นิยามไว้หรือไม่ ถ้าสร้างได้ตรงครอบคลุมกับที่นิยามไว้ก็แสดงว่า แบบวัดมีความตรงในเชิงเนื้อหาทางด้านความตรงเชิงพินิจ (นุชจรี คงโพธิ์น้อย, 2555) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความตรงของแบบวัด โดยวิเคราะห์เนื้อหาของแบบวัดโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของแบบวัดครอบคลุมโครงสร้างตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด แล้วนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (IOC) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเชิงเนื้อหาวิชาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ความตรงตามเกณฑ์ สัมพัทธ์ (Criterion – related Validity) หมายถึง ความสามารถของแบบสอบด้านความสอดคล้องสัมพัทธ์กันระหว่างคะแนนจากแบบสอบกับเกณฑ์ภายนอกที่ใช้วัดลักษณะที่ต้องการ เกณฑ์ภายนอก สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) วัดได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลในขณะนั้น

2) ความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity) วัดผลได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่คาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

1.3 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) คำว่าโครงสร้างหรือทฤษฎี (Construct) หมายถึง คุณลักษณะเชิงนามธรรม (trait) ของสิ่งที่ต้องการจะวัด จึงหมายถึง เครื่องมือนั้นสามารถวัดพฤติกรรมและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ได้ตามของเขตความหมายเป็นไปตามหลักการทฤษฎีนั้น ๆ หรือไม่ เช่น แบบวัดแรงจูงใจควรมีความแม่นยำตรงตามโครงสร้างเกี่ยวกับแรงจูงใจ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์จะต้องพิจารณาว่าโครงสร้างของความคิดสร้างสรรค์นั้นประกอบด้วยคุณลักษณะและสมรรถภาพอะไรบ้าง ความตรงตามโครงสร้างจึงขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางทฤษฎีทางการศึกษาและจิตวิทยา ถ้าทฤษฎีเปลี่ยนแปลงจะทำให้คุณลักษณะ และสมรรถภาพที่จะวัดเปลี่ยนแปลงไปด้วย ความตรงเชิงโครงสร้างมีความสำคัญมากในการวัด บางประเภท เช่น สถิติปัญญา แรงจูงใจ ความก้าวร้าว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ การประมาณค่า ความตรงเชิงโครงสร้างตามเครื่องมือสามารถทำได้หลายวิธี (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) วิธีที่นิยมใช้ ได้แก่

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เป็นวิธีการหาความตรงตามโครงสร้างที่ตรงประเด็นมากที่สุดเป็นวิธีการทางสถิติสำหรับตรวจชี้ลักษณะประจำทางจิตวิทยา (Anastasi,

1988) เช่น ถ้านำแบบสอบ 20 ฉบับไปทดสอบกับนักเรียน 300 คน 1. ต้องคำนวณค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบทุกฉบับกับฉบับอื่นที่ละฉบับจะได้ค่าสหสัมพันธ์รายคู่ไว้ 190 ค่า ค่าต่าง ๆ เหล่านี้จะแสดงให้เห็นกลุ่มของแบบสอบเป็นกลุ่ม ๆ ได้เอง และจะชี้ให้เห็นลักษณะร่วมกัน นั่นคือถ้าเป็นแบบสอบ คำศัพท์ อุปมา อุปมัย คำตรงข้าม และต่อเติมประโยค มีค่าสหสัมพันธ์กันสูงมากแต่กับแบบสอบอื่น ๆ มีค่าต่ำมากเราสามารถสรุปว่า “ มีความเข้าใจในถ้อยคำ ” เป็นตัวประกอบร่วมอยู่หลังจากวิเคราะห์ตัวประกอบแล้วก็สามารถใช้ประโยชน์ของตัวประกอบและค่าน้ำหนักของตัวประกอบแต่ละตัว แสดงค่าความจริงเชิงโครงสร้างได้ ซึ่งเรียกว่า ความตรงเชิงตัวประกอบ (Factorial validity) การวิเคราะห์องค์ประกอบจะเป็นศูนย์รวมของความหลากหลาย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ซึ่งออกแบบมาเพื่อใช้ตรวจสอบความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่สังเกตหรือวัดได้

Daniel (1988) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่า เพื่อนำมาใช้ตรวจสอบโครงสร้างของชุดตัวแปรและเพื่อใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปของจำนวนที่น้อยที่สุดของตัวแปรแฝงที่สังเกตไม่ได้ซึ่งตัวแปรแฝงที่สังเกตไม่ได้ เหล่านี้จะถูกเรียกว่า “ องค์ประกอบ ”

Joreskog & Sorbom (1989) ได้อธิบายการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่า คือ มีตัวแปรบางตัวที่ไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรงหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแปรแฝงหรือองค์ประกอบ ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง สามารถอ้างอิงได้จากทางอ้อมของข้อมูลตัวแปรที่สังเกตได้

Kerlinger (1986) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างมาก ที่นำมาใช้ศึกษาปัญหาที่ซับซ้อนในศาสตร์ทางพฤติกรรม มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ประการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) คือ เพื่อสำรวจหรือค้นหาตัวแปรแฝงที่ซ่อนอยู่ภายใต้ตัวแปรที่สังเกตได้
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) คือ เพื่อพิสูจน์ตรวจสอบหรือยืนยันทฤษฎีที่ผู้อื่นค้นพบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นกระบวนการทางสถิติสำหรับเปิดเผย (uncovering) ตัวแปรแฝงที่มีอยู่โดยศึกษาผ่านความแปรปรวนระหว่างชุดของตัวแปรที่สังเกตได้ กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบถือกำเนิดขึ้นมาในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 โดย Spearman ปี ค.ศ.1904 แต่การวิเคราะห์องค์ประกอบในสมัยนั้นยังเป็นวิธีการที่ยุ่งยากซับซ้อนและเสียเวลามากในการวิเคราะห์ดังนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบจึงยังไม่เป็นที่แพร่หลายในหมู่นักวิจัยสมัยนั้นจนกระทั่งคอมพิวเตอร์ได้ถือกำเนิดขึ้นมาและตามมาด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่จะช่วยเหลือในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบจึงนำไปใช้อย่างแพร่หลายในหมู่นักวิจัย

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เป็นการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระยุทธ รัชชะ (2556) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าโมเดลการวัดที่ได้จากทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงนำเสนอการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังนี้

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่แก้ไขจุดอ่อนของการวิเคราะห์เชิงสำรวจได้เกือบทั้งหมด ข้อตกลงของ CFA มีความสมเหตุสมผลตามความเป็นจริงมากกว่าซึ่งในการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และเมื่อได้ผลการวิเคราะห์แล้วยังมีการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์อีกด้วย รวมทั้งมีการตรวจสอบโครงสร้างของโมเดลว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มหรือไม่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดรูปแบบของโมเดลตัวประกอบ (specification of the confirmatory factor model) ขั้นนี้จะเป็นการกำหนดรูปแบบโครงสร้างของตัวแปรตามทฤษฎีที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา ซึ่งต้องการจะตรวจสอบโดยกำหนดรายละเอียดดังนี้

- 1.1 จำนวนตัวประกอบรวมและจำนวนตัวแปรที่สังเกตได้
- 1.2 ความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวประกอบรวม
- 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบรวมกับตัวแปรที่สังเกตได้ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้กับตัวประกอบส่วนที่เหลือ

1.4 ความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวประกอบส่วนที่เหลือ

2. ศึกษาคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Identification of the confirmatory factor model) การประมาณค่าพารามิเตอร์แต่ละตัวของโมเดลจะเป็นเอกลักษณ์ (unique) เมื่อโครงสร้างโมเดลอยู่ในเงื่อนไขที่สามารถใช้ประมาณค่าพารามิเตอร์ที่สนใจทุกตัวได้ (identify) ถ้าโมเดลไม่ identify ก็ไม่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลอย่างเป็นเอกลักษณ์ได้ เงื่อนไขที่ใช้ประมาณค่าพารามิเตอร์ที่สนใจได้ มีดังนี้

2.1 เงื่อนไขที่จำเป็น (necessary) สำหรับโครงสร้างของโมเดล คือ ต้องมีจำนวนหน่วยของข้อมูลไม่น้อยกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่สนใจประมาณค่า เช่น ถ้าโมเดลมีพารามิเตอร์ที่สังเกตได้ a ตัว จำนวนค่าความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับประมาณค่าพารามิเตอร์มีได้ $a(a + 1)/2$ ซึ่งจำนวนของพารามิเตอร์อิสระที่สนใจประมาณค่า ต้องมีจำนวนไม่เกิน $a(a + 1)/2$ ตัว

2.2 เงื่อนไขที่จำเป็นและเพียงพอ (necessary and sufficient) สำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล คือ พารามิเตอร์อิสระที่สนใจประมาณค่าทุกตัวจะต้องสามารถคำนวณหรือหาค่าโดยการจัดกระทำทางพีชคณิตในส่วนของค่าความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมของตัวแปรที่สังเกตได้

3. ประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (estimation of the confirmatory factor model) โดยการใช้ข้อมูลตัวอย่างที่อยู่ในรูปของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง และสารสนเทศที่เกี่ยวกับโครงสร้างของโมเดลเป็นข้อมูลในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ซึ่งในการประมาณค่าพารามิเตอร์จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ LISREL, EQS หรือ LISCOMP โดยใช้หลักความน่าจะเป็นไปได้สูงสุด (maximum likelihood) โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเมทริกซ์ความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วมของประชากรกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์จะทำให้ทราบค่าประมาณพารามิเตอร์ ดังนี้

3.1 เมทริกซ์น้ำหนักตัวประกอบของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปร

3.2 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบ

3.3 เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวประกอบส่วนที่เหลือ

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (assessment of fit in the confirmatory factor model) เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลพิจารณาจากดัชนีต่อไปนี้

4.1 ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ถ้าผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.2 ดัชนีสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (goodness-of fit: GFI) เป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างค่าฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อนปรับและหลังปรับกับฟังก์ชันความกลมกลืนก่อนปรับโมเดล มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีค่า GFI ค่าควรเข้าใกล้ 1.00

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโมเดลสำหรับโมเดลที่เป็นส่วนหนึ่งหรือโมเดลซ้อนหรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

4.4 ดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit Index: AGFI) เป็นการนำค่าดัชนี GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดองศาอิสระรวมทั้งจำนวนตัวแปรและ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับค่า GFI

4.5 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (relative chi-square: χ^2/df) เป็นค่าที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่มีค่าองศาอิสระไม่เท่ากัน โดยโมเดลที่มีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี ควรมีค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ไม่เกิน 2

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา สูตรการคำนวณโดยมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_p^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยง

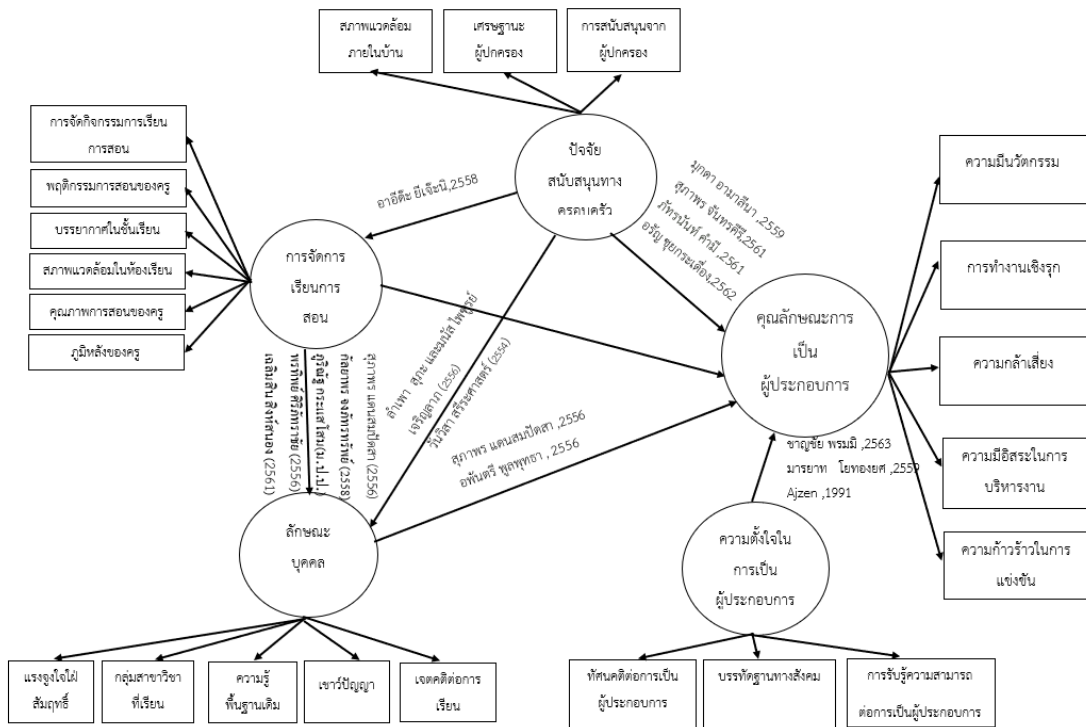
k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของข้อ i

S_p^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ดังแสดงได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ (2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 2 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการดำเนินการไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักวิชาการและหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ 2. วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ กำหนดนิยามและพฤติกรรมบ่งชี้ รูปแบบข้อคำถาม จำนวนข้อ เภณฑ์การให้คะแนนรายข้อ และสร้างตาราง Test Blue Print 3. การสร้างเครื่องมือ คือ สร้างข้อคำถามของแบบวัดตามที่กำหนดไว้ 4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยความตรงเชิงโครงสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน นำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาทำแก้ไข ปรับปรุงข้อคำถาม 5. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Reliability Coefficient) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทำการคัดเลือกข้อคำถามจัดพิมพ์แบบวัดฉบับสมบูรณ์ 6. การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้การวิเคราะห์ (CFA) เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าโมเดลการวัดจากทฤษฎีที่ได้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามบ่งชี้และความชัดเจนของภาษาตามโครงสร้างองค์ประกอบ โดยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากคุณสมบัติที่กำหนด คือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในการด้านการใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล และการใช้ภาษาที่ถูกหลักในการตั้งข้อคำถามของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
2. นักศึกษาจำนวน 30 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) สำหรับทำการทดลองใช้ (Try Out)

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักวิชาการและหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยกำหนดนิยามและพฤติกรรมบ่งชี้ขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ รูปแบบของข้อคำถาม จำนวนข้อ เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อโดยคำนึงถึงจำนวนข้อในแบบวัด และลักษณะคะแนนในแต่ละข้อ สำหรับแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่สร้างขึ้นเองนั้นมี 5 องค์ประกอบ และ 20 พฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อให้มีความครอบคลุมในการวัด
3. การสร้างเครื่องมือ คือ สร้างข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตรฐานค่า 5 ระดับตามคุณลักษณะของแบบวัด (Test Blue Print) จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อคำถาม
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คือ นำข้อคำถามมาตรวจสอบค่าความตรงเชิงพิโนจ ซึ่งค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามบ่งชี้มีความสอดคล้องกันหรือไม่ ควรปรับปรุงแก้ไข มีข้อเสนอแนะอย่างไร และนำผลที่ได้มาทำการแก้ไข และปรับปรุงข้อคำถามต่อไป
5. ผู้วิจัยส่งแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Reliability Coefficient) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทำการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ เพื่อจัดพิมพ์แบบวัดฉบับสมบูรณ์
6. การวิเคราะห์ (CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72

เครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบวัดสำหรับนักศึกษา ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดฉบับนี้จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบบวัดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ การกำหนดชื่อองค์ประกอบโดยพิจารณารายละเอียดจากข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ และศึกษาจากเอกสารเพิ่มเติมทำการกำหนดชื่อแต่ละองค์ประกอบทำให้ได้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความกล้าที่จะแข่งขัน การมีอิสระในการบริหารงาน ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ใช้แบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Likert ต้นฉบับมีจำนวนข้อคำถามอยู่ทั้งหมด 20 ข้อ เมื่อผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าความตรงเชิงพินิจ คงเหลือข้อคำถามทั้งหมดฉบับ จำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 30 ฉบับ

2. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการทั้งหมดฉบับ คือ เป็น แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 องค์ประกอบ รวม 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ที่คำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .175 - .683 ซึ่งผ่านเกณฑ์คัดเลือกทั้งสิ้น 18 ข้อ มีข้อคำถามที่วัดองค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ มีค่าความเที่ยงรายฉบับ เท่ากับ 0.878

3. การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์ (CFA) เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าโมเดลการวัดที่ได้จากทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลในการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี จากงานวิจัย ตำรา วารสาร เอกสารต้นฉบับเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้ข้อสรุปของกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ ความตรงเชิงพินิจ และความสอดคล้องของข้อคำถามโดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม IOC (Index of Congruence) เพื่อให้ครอบคลุมข้อคำถาม และมีความชัดเจนของภาษาโดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเชิงเนื้อหาวิชาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 3 นำข้อคำถามที่ผ่านการคัดเลือก มาจัดพิมพ์แล้วทำการทดลอง (Try Out) แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สูตรการคำนวณ โดยมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_p^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยง

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของข้อ i

S_p^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าโมเดลการวัดที่ได้จากทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถ้าผลที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานตามโมเดลตัวประกอบที่นำมาตรวจสอบก็เป็นหลักฐานในการยืนยันตัวประกอบหรือลักษณะที่มุ่งวัด แต่ถ้าผลไม่สอดคล้องจะต้องหาแนวทางอธิบายในการปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงเครื่องมือ ทฤษฎีหรือโมเดลเพื่อทำการตรวจสอบต่อไป โดยมีสามารถสรุปเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ (จิระวัฒน์ ต้นสกุล, 2559)

1. ค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญ
2. ค่า χ^2/df ไม่ควรเกิน 2
3. ค่า Largest Standardize Residual ไม่เกิน 2
4. ค่า RMSEA และ Standardize RMR ต่ำกว่า .05
5. ค่า CFI, GFI, AGFI, มีค่าตั้งแต่ 0.90 - 1.00
6. Q-Plot มีความชันมากกว่าเส้นในแนวทแยง

ระยะที่ 2 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 2 นำแบบวัดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบวัดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 และวิเคราะห์สถิติ Path Analysis เพื่อเป็นการตรวจสอบยืนยันว่าโมเดลการวัดที่ได้จากทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรในปีการศึกษา 2564 จำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 18,668 คน ดังตาราง 4

ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยจำแนกตามมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา (คน)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	7,449
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	7,955
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	3,264
รวม	18,668

ที่มา : งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, แบบรายงานสรุปจำนวนนักศึกษา กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, สถิติจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ข้อมูล ณ วันที่ 2 กันยายน 2564

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากเกณฑ์การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยอาศัยแนวคิดของ Schumacker & Lomax (1996) Hair และคณะ (1998) ได้มีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 10 - 20 คนต่อตัวแปร ซึ่งในงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งสิ้น จำนวน 22 ตัวแปร ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงมีขนาดไม่น้อยกว่า 230 - 460 คน เพื่อป้องกันการส่งแบบสอบถามคืนอัตราที่ต่ำขาดความสมบูรณ์หรือสูญหายผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่เหมาะสม จำนวน 600 คน เพื่อให้การวิเคราะห์โมเดลความแข็งแกร่งเป็นไปตามเงื่อนไขการประมาณค่าด้วยวิธีไลค์ลิตูดสูงสุด (maximum likelihood) จึงนับว่าเพียงพอ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นตัวแบ่งชั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ขั้นที่ 2 เทียบสัดส่วนของประชากรในแต่ละมหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 3 สุ่มอย่างง่ายในแต่ละมหาวิทยาลัยให้ครบตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ รายละเอียดดังตาราง 5

ตารางที่ 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย

ที่	มหาวิทยาลัย	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	7449	240
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	7955	240
3	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	3264	120
รวมทั้งสิ้น		18668	600

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี ศาสนา คณะที่ศึกษา ภูมิหลังครอบครัว ประเภทธุรกิจที่สนใจซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน (ดังตาราง) ได้แก่

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนข้อของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ
1. การมีนวัตกรรม	4
2. ความกล้าเสี่ยง	4
3. การทำงานเชิงรุก	4
4. ความกล้าที่จะแข่งขัน	4
5. การมีอิสระในการบริหารงาน	4
รวม	20

โดยเป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัว โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านพฤติกรรมตามแผน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2,3,4,5 และตอนที่ 6 ในแต่ละระดับมีความหมายการให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับระดับความคิดเห็น ของนักศึกษามากที่สุด ได้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับระดับความคิดเห็น ของนักศึกษามาก ได้คะแนน 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับระดับความคิดเห็น ของนักศึกษากึ่งกลาง ได้คะแนน 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาน้อยได้คะแนน 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาน้อยที่สุดได้คะแนน 1 คะแนน

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของประเด็นระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อ โดย
แปลตามเกณฑ์เฉลี่ยดังนี้ (เพ็ญแข ศิริวรรณ และคณะ, 2551, หน้า 25) ดังนี้

คะแนน 4.21-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 3.41-4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนน 2.01-3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 1.80-2.00	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนน 1.00-1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรในงานวิจัยครั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีความเชื่อพื้นฐานของตัวแปรแต่ละตัว
2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร
3. สร้างตารางโครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติกำหนดลักษณะเฉพาะโดยจำแนกสัดส่วนของข้อคำถามตามนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแล้วดำเนินการสร้างข้อคำถาม

ตารางที่ 7 โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติ

เนื้อหา	ประเด็นหลัก	ลักษณะ	ประเด็นย่อย	จำนวนข้อ
ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไป	แบบตรวจสอบรายการ (Check list)	1.1 เพศ	1
			1.2 ชั้นปี	1
			1.3 ศาสนา	1
			1.4 คณะที่ศึกษา	1
			1.5 ภูมิหลังครอบครัว	1
			1.6 ประเภทธุรกิจที่สนใจ	1
			รวม	6
ตอนที่ 2	คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)	2.1 ความมีวินัย	4
			2.2 ความกล้าเสี่ยง	4
			2.3 การทำงานเชิงรุก	4
			2.4 ความกล้าที่จะแข่งขัน	4
			2.5 การมีอิสระในการบริหารงาน	4
			รวม	20
ตอนที่ 3	ลักษณะส่วนบุคคล	แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)	3.1 ความรู้พื้นฐานเดิม	3
			3.2 เซอร์ปัญญา	3
			3.3 กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน	3
			3.4 เจตคติต่อการเรียน	4
			3.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4
รวม	14			
ตอนที่ 4	ปัจจัยทางครอบครัว	แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)	3.6 เศรษฐฐานะผู้ปกครอง	3
			3.7 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3
			3.8 สภาพแวดล้อมภายในบ้าน	3
รวม	9			

ตารางที่ 7 โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติ (ต่อ)

เนื้อหา	ประเด็นหลัก	ลักษณะ	ประเด็นย่อย	จำนวนข้อ
รวม				12
ตอนที่ 6 เรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แบบมาตราส่วน ประ ม า ณ ค ่า (Rating Scale)	4.2 คุณภาพการสอนของครู	4
			4.3 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน	4
			4.4 ภูมิหลังของครู	4
			4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	4
			4.6 พฤติกรรมการสอนของครู	4
			4.7 บรรยากาศในชั้นเรียน	4
			รวม	

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอบริการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้ว ไปตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัดเพื่อทำการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและหลักภาษาในแบบสอบถามว่าสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Congruence, IOC) อยู่ในช่วง 0.6 – 1.0 แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป สำหรับนำมาใช้ในแบบสอบถามจากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามก่อนนำไปใช้

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน

6.1 ทดสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม (Homogeneity of the item) โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) ซึ่งอยู่ในช่วง 0.022 – 0.764 โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกในแบบวัด

6.2 การหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการหาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Reliability Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.928 และค่าความเที่ยงของแบบสอบถามต่าง ๆ ดังนี้

ค่าความเที่ยงของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ 0.878

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเท่ากับ 0.843

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามปัจจัยทางครอบครัว มีค่าเท่ากับ 0.689

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ 0.756

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.942

7. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจนได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพดีแล้วจึงนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างโดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา และภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงคณบดีแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในรูปแบบออนไลน์ (Google form) โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างช่วงเดือนตุลาคมถึง พฤศจิกายน 2564

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทำแบบสอบถามเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และตั้งค่าจำเป็นในทุกข้อคำถามเพื่อไม่ให้นักศึกษาข้ามข้อนั้น ๆ

4. นำผลการตอบไปตรวจให้คะแนนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ทำให้ได้เมทริกซ์

สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่กำหนดไว้ในโมเดลสมมติฐานการวิจัย

3. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุตามโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรมโปรแกรมลิสเรล 8.72 (LISREL VERSION 8.72) ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีโลคัลลิฮูดสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate : ML)

4. ค่าสถิติวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) เป็นค่าสถิติที่ตรวจสอบความตรงในภาพรวมทั้งหมดของโมเดล ค่าสถิติในกลุ่มนี้มี 4 ประเภท (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ได้แก่

1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่าฟังก์ชันมีความกลมกลืนเป็นศูนย์หรือไม่ ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าเข้าใกล้ศูนย์หรือเท่ากับจำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom) มาก ซึ่งแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2) ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษส่วน (Root Mean squared Residual : RMR) ดัชนี RMR ใช้เปรียบเทียบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนี RMR ยิ่งใกล้ 0 ซึ่งแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3) ดัชนีความกลมกลืน (Goodness of Fit Index :GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 ดัชนี GFI มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4) ดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดัชนี AGFI นี้ค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. เศษเหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Residual) ในการตรวจสอบความตรงของโมเดล ควรวิเคราะห์เศษเหลือควบคู่ไปกับดัชนีตัวอื่น ๆ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคลาดเคลื่อนหลายแบบ แต่ละแบบใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

1) เมทริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดล (Fitted Residuals Matrix) เมทริกซ์ระหว่างผลต่างของเมทริกซ์ S และ $\sum \theta$ ซึ่งจะมีทั้งความคลาดเคลื่อน ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบมาตรฐานซึ่งค่านี้ไม่ควรเกิน 2.00 ถ้าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล หากค่าเกิน 2.00 ต้องทำการปรับโมเดลใหม่

2) คิวพล็อต (O-plot) เป็นกราฟระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอไทล์ปกติ (Normal Quartiles) ซึ่งเกณฑ์เปรียบเทียบจะเป็นกราฟที่มีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม จะได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ค่ารากกำลังสองความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ถ้าค่าที่ได้สูงขึ้นถึง .08 แสดงว่าเกิดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าประชากร

7. ดัชนีดัดแปลงโมเดล (Model Modification Indices) เป็นค่าดัชนีที่ใช้ในการตัดสินใจปรับโมเดลให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้นักวิจัยต้องทำการปรับอย่างมีความหมายในเชิงทฤษฎีและแปลความหมายค่าพารามิเตอร์นั้น ๆ อย่างชัดเจน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไค - สแควร์ (Chi - Square)
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index : GFI)
AGFI	แทน	ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI)
SRMR	แทน	ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (Standardized Root Mean Square Residual : SRMR)
RMSEA	แทน	ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA)
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effect)
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect)
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effect)
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์การทำนาย

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

ENTRE	แทน	คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
PERSO	แทน	ลักษณะส่วนบุคคล
FAMI	แทน	การสนับสนุนทางครอบครัว

INTENT แทน ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

LEARN แทน การจัดการเรียนรู้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

IN	แทน	ความมีนวัตกรรม
RT	แทน	ความกล้าเสี่ยง
PR	แทน	การทำงานเชิงรุก
CA	แทน	ความกล้าที่จะแข่งขัน
AU	แทน	การมีอิสระในการบริหารงาน
BK	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิม
INT	แทน	เซาร์ปัญญา
GR	แทน	กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
AT	แทน	เจตคติต่อการเรียน
MO	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ST	แทน	เศรษฐฐานะผู้ปกครอง
SU	แทน	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
HE	แทน	สภาพแวดล้อมภายในบ้าน
EA	แทน	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ
SN	แทน	บรรทัดฐานทางสังคม
EP	แทน	การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ
TQ	แทน	คุณภาพการสอนของครู
CE	แทน	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน
TB	แทน	ภูมิหลังของครู
TL	แทน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
BE	แทน	พฤติกรรมการสอนของครู
CAT	แทน	บรรยากาศในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจากการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ผ่านเกณฑ์ ประกอบด้วย 5 คุณลักษณะ ได้แก่

1.2.1 ความมีนวัตกรรม

1.2.2 ความกล้าเสี่ยง

1.2.3 การทำงานเชิงรุก

1.2.4 ความกล้าที่จะแข่งขัน

1.2.5 การมีอิสระในการบริหารงาน

ได้กำหนดนิยามและพฤติกรรมบ่งชี้ รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ได้จัดทำตารางแสดงคุณลักษณะของแบบวัด (Test Blue Print) สร้างข้อคำถามของแบบวัดตามตารางคุณลักษณะที่กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 8 พฤติกรรมบ่งชี้จำแนกตามองค์ประกอบ

1. ความมีนวัตกรรม (Innovativeness)	
นิยาม	
การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในธุรกิจ	
พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
การค้นหาวิธีใหม่ในการทำสิ่งต่างๆ	1
การพัฒนากระบวนการทำงานแบบใหม่	1
การคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา	1
นำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงานได้	1
รวมองค์ประกอบที่ 1 ความมีนวัตกรรม (Innovativeness)	4
2. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)	
นิยาม	
การกล้าเสี่ยงที่จะลองทำอะไรใหม่ๆที่มีความท้าทาย การตัดสินใจอย่างแน่วแน่ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน	
พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
เต็มใจที่จะรับความเสี่ยงสูงเพื่อผลตอบแทนสูง	1

ตารางที่ 8 พฤติกรรมบ่งชี้จำแนกตามองค์ประกอบ (ต่อ)

พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
ฉันไม่สนใจแม้รายได้จะน้อยหากงานที่ทำงานมีความมั่นคง	1
การพิจารณาความคุ้มค่าของความเสี่ยงหากมีความเป็นไปได้ที่จะประสบ ความสำเร็จมากกว่า 60%	1
การดำเนินการตามแผน ถึงแม้จะรู้ว่าแผนนั้นจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ก็ตาม	1
รวมองค์ประกอบที่ 2 ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)	4
3. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)	
นิยาม การทำงานของผู้เรียนที่ชอบคิดวางแผน เตรียมการล่วงหน้า เพื่อจะให้งานประสบความสำเร็จ หากเจอกับอุปสรรคปัญหาที่พร้อมที่จะแก้ปัญหาและทำงานอย่างมีคุณภาพเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต	
พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
มีการวางแผนและเตรียมตัวพร้อมรับกับวิกฤตสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด	1
ความมุ่งมั่นและรอบคอบเพื่อให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จ	1
การทำงานเป็นทีม เพราะทีมจะช่วยเติมเต็มแผนงาน และช่วยคิดแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้ประสบความสำเร็จ	1
การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่พบเจอสามารถก้าวผ่านปัญหาที่พบเจอไปได้	1
รวมองค์ประกอบที่ 3 การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)	4
4. ความกล้าที่จะแข่งขัน (Competitive Aggressiveness)	
นิยาม ความสามารถในการเผชิญกับการแข่งขันที่มีความท้าทาย จัดความกลัว กล้าตัดสินใจลงมือทำอะไรใหม่ๆที่ไม่เคยทำ และทำให้สำเร็จ สามารถต่อสู้กับคู่แข่งได้ดีและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับธุรกิจ	
พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
การตอบสนองต่อความท้าทายและการแข่งขัน	1
การกล้าที่จะทำตามความฝัน	1
การมีความมุ่งมั่นในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคู่แข่ง	1
การกล้าตัดสินใจดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตของตนเอง	1
รวมองค์ประกอบที่ 4 ความกล้าที่จะแข่งขัน (Competitive Aggressiveness)	4

ตารางที่ 8 พฤติกรรมบ่งชี้จำแนกตามองค์ประกอบ (ต่อ)

5. การมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy)

นิยาม การตัดสินใจอย่างอิสระได้ด้วยตนเองในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่มีการควบคุมจากภายนอกทำให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็มความรู้ความสามารถของตัวบุคคล

พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ
ชอบตัดสินใจด้วยตัวเองโดยตั้งอยู่ในหลักของเหตุและผล	1
ชอบทำงานที่มีอิสระ ไม่กดดัน	1
การตัดสินใจว่า ทำ หรือ ไม่ทำ ด้วยตัวเอง	1
การพึ่งพาในความสามารถของตนเอง	1
รวมองค์ประกอบที่ 5 การมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy)	4

ตารางที่ 9 แสดงคุณลักษณะของแบบวัด (Test Blue Print)

องค์ประกอบ	จำนวนพฤติกรรมบ่งชี้	ข้อที่
1. ความมีนวัตกรรม	4	ข้อ 1-4
2. ความกล้าเสี่ยง	4	ข้อ 5-8
3. การทำงานเชิงรุก	4	ข้อ 9-12
4. ความกล้าที่จะแข่งขัน	4	ข้อ 13-16
5. การมีอิสระในการบริหารงาน	4	ข้อ 17-20
รวม	20	20

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรง แล้วจึงนำผลที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามผู้เชี่ยวชาญต่อไป

ตารางที่ 10 สรุปผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงพินิจและดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ พฤติกรรมบ่งชี้ (IOC)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	-1	0	0	+1	1	0.20	ตัดทิ้ง
12	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ มีลักษณะแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert ต้นฉบับมีจำนวนข้อคำถามอยู่ทั้งหมด 20 ข้อ เมื่อผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าความตรงเชิงพินิจ คงเหลือข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 30 ข้อ

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ทดสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก				การมีอิสระในการบริหารงาน
	ความมีนวัตกรรม	ความกล้าเสี่ยง	การทำงานเชิงรุก	ความกล้าที่จะแข่งขัน	
1	.439	.362	.622	.175	.683
2	.500	.559	.502	.652	.421
3	.223	.591	.341	.568	.383
4	.390	.256		.604	.483

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ พบว่า แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 องค์ประกอบ รวม 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ที่คำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .175 - .683 ซึ่งผ่านเกณฑ์คัดเลือกทั้งสิ้น 18 ข้อ และนำข้อคำถามที่ผ่านการคัดเลือกมาหาคุณภาพเชื่อมั่นทั้งฉบับ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ = 0.878 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สูง

2.3 ตรวจสอบความเป็นเอกมิติ (Unidimension) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และให้ความหมายที่ใช้แทนองค์ประกอบ (ตัวแปรแฝง) และข้อคำถาม (ตัวแปรสังเกตได้) ดังต่อไปนี้

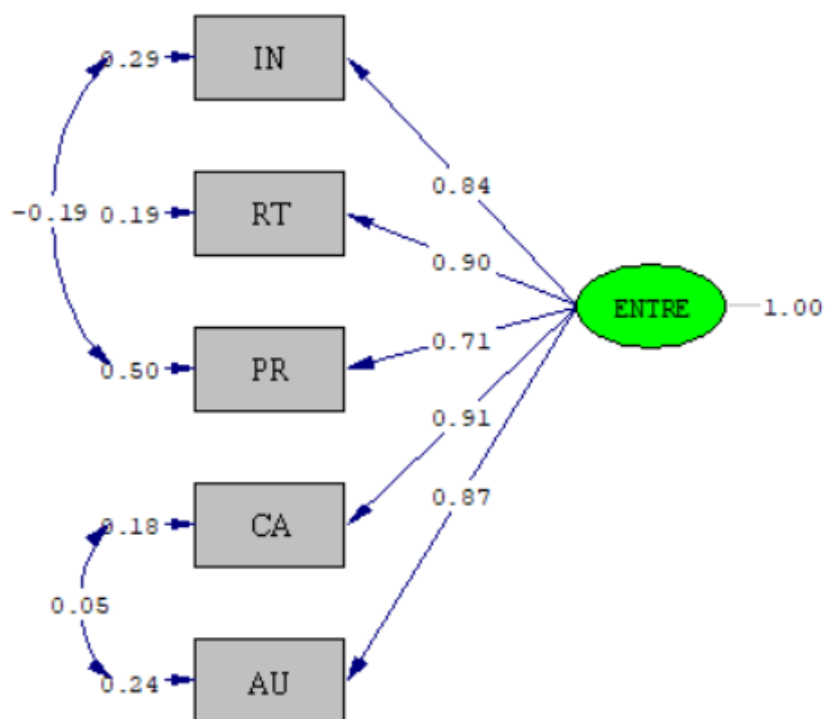
ผลการตรวจสอบความเป็นเอกมิติ ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยการนำข้อคำถามที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 18 ข้อ ทำการจัดเรียงข้อคำถามตามลำดับใหม่ เก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการตรวจสอบ ดังนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	T	R ²
คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ				
ความมีนวัตกรรม	0.84	0.02	24.95	0.71
ความกล้าเสี่ยง	0.90	0.07	28.01	0.81
การทำงานเชิงรุก	0.71	0.04	19.41	0.50
ความกล้าที่จะแข่งขัน	0.91	0.18	28.40	0.82
การมีอิสระในการบริหารงาน	0.87	0.03	26.45	0.76

$$\chi^2 = 2.97, df=3, p\text{-value} = 0.40, RMSEA=0.00, CFI=1.00, GFI= 1.00, \chi^2/df=0.99$$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลได้แก่ ค่า $\chi^2 = 2.97$, $df = 3$, $p = 0.40$ ดังนี้ $CFI = 1.00$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.99$, $RMSEA = 0.00$ แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับค่าดัชนี CFI , GFI และ $AGFI$ ที่มีค่ามากกว่า .90 ดังนี้ $RMSEA$ ที่มีค่าต่ำกว่า .05

Chi-Square=2.97, df=3, P-value=0.39687, RMSEA=0.000

ภาพประกอบ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอธิบายได้ว่า การศึกษาตัวแปรแฝงของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการโดยการวัดตัวแปรสังเกตได้คือ ความมีนวัตกรรม (IN) ความกล้าเสี่ยง (RT) การทำงานเชิงรุก (PR) ความกล้าที่จะแข่งขัน (CA) การมีอิสระในการบริหารงาน (AU) มีความสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	127	21.20
หญิง	473	78.80
รวม	600	100.00
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	143	23.80
ชั้นปีที่ 2	98	16.30
ชั้นปีที่ 3	159	26.50
ชั้นปีที่ 4	132	22.00
สูงกว่าชั้นปีที่ 4	68	11.30
รวม	600	100.00
ศาสนา		
พุทธ	156	26.00
คริสต์	5	0.80
อิสลาม	439	73.20
รวม	600	100.00
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	191	31.80
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	285	47.50
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	124	20.70
รวม	600	100.00
คณะที่ศึกษา		
คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์	160	26.70
คณะวิศวกรรมศาสตร์	14	2.30
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	222	37.00

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
คณะพยาบาลศาสตร์	54	9.00
คณะรัฐศาสตร์	28	4.70
คณะวิทยาการจัดการ	29	4.80
คณะนิติศาสตร์	1	0.20
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	51	8.50
คณะเกษตรศาสตร์	28	4.70
อื่น ๆ	13	2.20
รวม	600	100.00
ภูมิหลังครอบครัว		
ครอบครัวประกอบธุรกิจ	221	36.80
ครอบครัวไม่ได้ประกอบธุรกิจ	379	63.20
รวม	600	100.00
ประเภทธุรกิจที่สนใจ		
ธุรกิจการเกษตร	195	32.50
ธุรกิจอุตสาหกรรม	43	7.20
ธุรกิจพาณิชย์	106	17.70
ธุรกิจบริการ	89	14.80
ธุรกิจในครัวเรือน	122	20.30
ธุรกิจก่อสร้าง	18	3.00
ธุรกิจในโรงงาน	14	2.30
ธุรกิจอื่นๆ	13	2.20
รวม	600	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 21.2 เพศหญิง ร้อยละ 78.8 กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 23.8 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 16.3 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 26.5 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 22.0 และสูงกว่าชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 11.3 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 26.0 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.8 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 73.2 กำลังศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ร้อยละ 31.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 43.5 และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ร้อยละ 20.7 ศึกษาคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ ร้อยละ 26.7 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 2.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 37.0 คณะพยาบาลศาสตร์ ร้อยละ 9.0

คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 4.7 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 4.8 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 0.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 8.5 คณะเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 4.7 และคณะอื่น ๆ ร้อยละ 2.2 นักศึกษามีภูมิหลังครอบครัวประกอบธุรกิจ ร้อยละ 36.8 และครอบครัวไม่ได้ประกอบธุรกิจ ร้อยละ 63.2 ธุรกิจที่นักศึกษาสนใจ ธุรกิจการเกษตร ร้อยละ 32.5 ธุรกิจอุตสาหกรรม ร้อยละ 7.2 ธุรกิจพาณิชย์ ร้อยละ 17.7 ธุรกิจบริการ ร้อยละ 14.8 ธุรกิจในครัวเรือน ร้อยละ 20.3 ธุรกิจก่อสร้าง ร้อยละ 3.0 ธุรกิจในโรงงาน ร้อยละ 2.3 และธุรกิจอื่นๆ ร้อยละ 2.2

3.2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ลักษณะส่วนบุคคล			
ความรู้พื้นฐานเดิม	4.084	0.595	มาก
เซาว์ปัญญา	4.015	0.732	มาก
เซาว์ปัญญา	4.032	0.671	มาก
กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน	3.913	0.775	มาก
เจตคติต่อการเรียน	4.206	0.620	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.251	0.597	มาก
ปัจจัยทางครอบครัว			
เศรษฐกิจครอบครัว	3.993	0.723	มาก
เศรษฐกิจครอบครัว	3.824	0.922	มาก
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	4.100	0.780	มาก
สภาพแวดล้อมภายในบ้าน	4.059	0.765	มาก
การตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ			
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	4.002	0.651	มาก
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	4.117	0.652	มาก
บรรทัดฐานทางสังคม	3.935	0.762	มาก
การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ	3.954	0.719	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.183	0.568	มาก
คุณภาพการสอนของครู	4.179	0.606	มาก
สภาพแวดล้อมในห้องเรียน	4.157	0.635	มาก
ภูมิหลังของครู	4.271	0.612	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.235	0.619	มาก

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงสาเหตุ (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมการสอนของครู	4.119	0.651	มาก
บรรยากาศในชั้นเรียน	4.139	0.627	มาก
คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	4.118	0.577	มาก
ความมีนวัตกรรม	4.069	0.656	มาก
ความกล้าเสี่ยง	4.172	0.624	มาก
การทำงานเชิงรุก	4.065	0.782	มาก
ความกล้าที่จะแข่งขัน	4.133	0.658	มาก
การมีอิสระในการบริหารงาน	4.151	0.630	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการตั้งใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยทางครอบครัว ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากระหว่าง 3.824 ถึง 4.271 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.568 ถึง 0.922

3.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิเคราะห์สถิติ Path Analysis มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า การแจกแจงของตัวแปร โดยเฉพาะตัวแปรตาม ควรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการตรวจสอบโดย ตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลจากสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ความเบ้ (SK) ซึ่งควรมีค่าไม่เกิน -0.50 ถึง 0.50 ความโด่ง (KU) ควรมีค่าไม่เกิน 3 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง ตัวแปรที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

	IN	RT	PR	CA	AU	BK	INT	GR	AT	MO	ST	SU	HE	EA	SN	EP	TQ	CE	TB	TL	BE	CAT	
IN	1.000																						
RT	.743**	1.000																					
PR	.572**	.569**	1.000																				
CA	.740**	.793**	.587**	1.000																			
AU	.725**	.755**	.553**	.818**	1.000																		
BK	.747**	.670**	.529**	.686**	.686**	1.000																	
INT	.738**	.697**	.563**	.730**	.741**	.747**	1.000																
GR	.622**	.588**	.559**	.620**	.630**	.705**	.747**	1.000															
AT	.681**	.721**	.551**	.748**	.750**	.673**	.744**	.668**	1.000														
MO	.662**	.721**	.530**	.731**	.762**	.648**	.724**	.625**	.843**	1.000													
ST	.621**	.576**	.495**	.568**	.572**	.671**	.618**	.617**	.564**	.522**	1.000												
SU	.521**	.549**	.505**	.547**	.532**	.530**	.555**	.509**	.570**	.561**	.673**	1.000											
HE	.615**	.601**	.527**	.597**	.623**	.583**	.632**	.579**	.637**	.641**	.639**	.666**	1.000										
EA	.616**	.638**	.502**	.647**	.680**	.647**	.675**	.630**	.700**	.667**	.611**	.579**	.637**	1.000									
SN	.680**	.614**	.484**	.661**	.644**	.715**	.716**	.687**	.647**	.604**	.689**	.583**	.678**	.722**	1.000								
EP	.712**	.633**	.542**	.658**	.642**	.730**	.733**	.701**	.665**	.612**	.712**	.586**	.676**	.675**	.859**	1.000							
TQ	.661**	.699**	.514**	.715**	.692**	.622**	.674**	.590**	.768**	.754**	.622**	.596**	.682**	.744**	.701**	.708**	1.000						
CE	.658**	.657**	.511**	.671**	.656**	.610**	.658**	.593**	.689**	.653**	.581**	.555**	.642**	.650**	.662**	.665**	.798**	1.000					
TB	.591**	.682**	.469**	.686**	.655**	.544**	.585**	.501**	.708**	.692**	.515**	.553**	.617**	.673**	.597**	.574**	.847**	.817**	1.000				
TL	.591**	.683**	.477**	.671**	.650**	.562**	.592**	.516**	.703**	.690**	.524**	.541**	.605**	.673**	.607**	.591**	.822**	.813**	.909**	1.000			
BE	.622**	.622**	.502**	.622**	.628**	.608**	.604**	.566**	.632**	.608**	.583**	.509**	.587**	.627**	.656**	.680**	.726**	.767**	.752**	.778**	1.000		
CAT	.622**	.638**	.498**	.611**	.630**	.617**	.638**	.617**	.690**	.659**	.572**	.548**	.610**	.608**	.646**	.670**	.745**	.786**	.749**	.771**	.815**	1.000	
SK	-.264	-.348	-.408	-.411	-.228	-.427	-.133	-.270	-.353	-.452	-.565	-.847	-.487	-.484	-.528	-.352	-.346	-.301	-.405	-.450	-.207	-.285	
KU	-.519	-.619	-.393	-.325	-.782	-.206	-.686	-.567	-.558	-.309	-.124	.952	-.252	.223	.352	-.039	-.501	-.547	-.624	-.131	-.660	-.429	
<u>CV</u> (%)	16.122	14.957	19.237	15.921	15.177	18.232	16.642	19.806	14.741	14.044	24.111	19.024	18.847	15.837	19.365	18.184	14.501	15.275	14.329	14.616	15.805	15.149	
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO = .972																							
Bartlett's Test of Sphericity = 14402.254, df = 231, p = .000																							

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้อยู่ในช่วง 0.469 – 0.909 ซึ่งตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (TL) มีค่าเท่ากับ 0.909 รองลงมา บรรทัดฐานทางสังคม (SN) กับการรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ (EP) มีค่าเท่ากับ 0.859 ส่วนตัวแปรคู่ที่สัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ การทำงานเชิงรุก (PR) กับภูมิหลังของครู (TB) มีค่าเท่ากับ 0.469 โดยทุกคู่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.469 ถึง 0.909 ทุกตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of Sphericity ที่เป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานความเป็นเอกลักษณ์ของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Identity Matrix) พบว่า มีค่าเท่ากับ 14402.254 ($p < 0.000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลของการวิเคราะห์ด้วยวิธีไคเซอร์ เมเยอร์ ออลคิน (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.972 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 จากผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่างๆ ของข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมาก ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปได้

เมื่อพิจารณาความเบ้ของข้อมูล พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง - 0.133 ถึง -0.847 ซึ่งมีค่าเป็นลบทุกตัว กล่าวคือข้อมูลเบ้ทางซ้ายเล็กน้อยถือว่าข้อมูลเรียงตัวเป็นโค้งปกติอย่างสมบูรณ์ ส่วนผลการวิเคราะห์ความโด่ง พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง - 0.039 ถึง 0.352 กล่าวคือ ข้อมูลค่อนข้างเกาะกลุ่มในระดับเหมาะสมไม่กระจายตัวมากเกินไป สัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 14.012 ถึง 24.111

3.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้

3.4.1 การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาไว้ดังนี้

ENTRE	แทน	คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
PERSO	แทน	ลักษณะส่วนบุคคล
FAMI	แทน	การสนับสนุนทางครอบครัว
INTENT	แทน	ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
LEARN	แทน	การจัดการเรียนรู้

หลังจากการกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทำการประมาณค่าโดยวิธีโลคัลไลฮูดสูงสุด (Maximum Likelihood) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ตารางที่ 16 ค่าสถิติจากการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติที่ตรวจสอบ	เกณฑ์การตรวจสอบ	ค่าสถิติในโมเดล	แปลผล
ค่าสถิติไค - สแควร์ (χ^2)		210.52	
องศาอิสระ (df)		201	
ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ	$p > .05$	0.308	ผ่านเกณฑ์
ค่าไค - สแควร์ (Chi - Square) / df	< 2.00	1.047	ผ่านเกณฑ์
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	$\geq .90$	0.969	ผ่านเกณฑ์
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	$\geq .90$	0.961	ผ่านเกณฑ์
ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR)	$\leq .05$	0.026	ผ่านเกณฑ์
ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA)	$\leq .05$	0.008	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 16 การทดสอบความกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยค่าสถิติที่ตรวจสอบทุกค่าเป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้ ค่าสถิติไค - สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 210.52 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p value of $\chi^2 = 0.01$) ผู้วิจัยได้พิจารณาอัตราส่วนระหว่างอัตราส่วนไค - สแควร์ต่อองศาอิสระ (χ^2/df) รวมด้วย เนื่องจากค่าไค - สแควร์ มีความแปรผันไปตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ถ้าขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กค่าไค - สแควร์ มีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ พบค่าไค - สแควร์ต่อองศาอิสระ เท่ากับ 1.047 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 2.00) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.969, 0.961 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ทั้งสองค่า คือ 0.90 และค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.026, 0.008 ตามลำดับซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ทั้ง 2 ค่า คือ 0.05 ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่ารูปแบบ

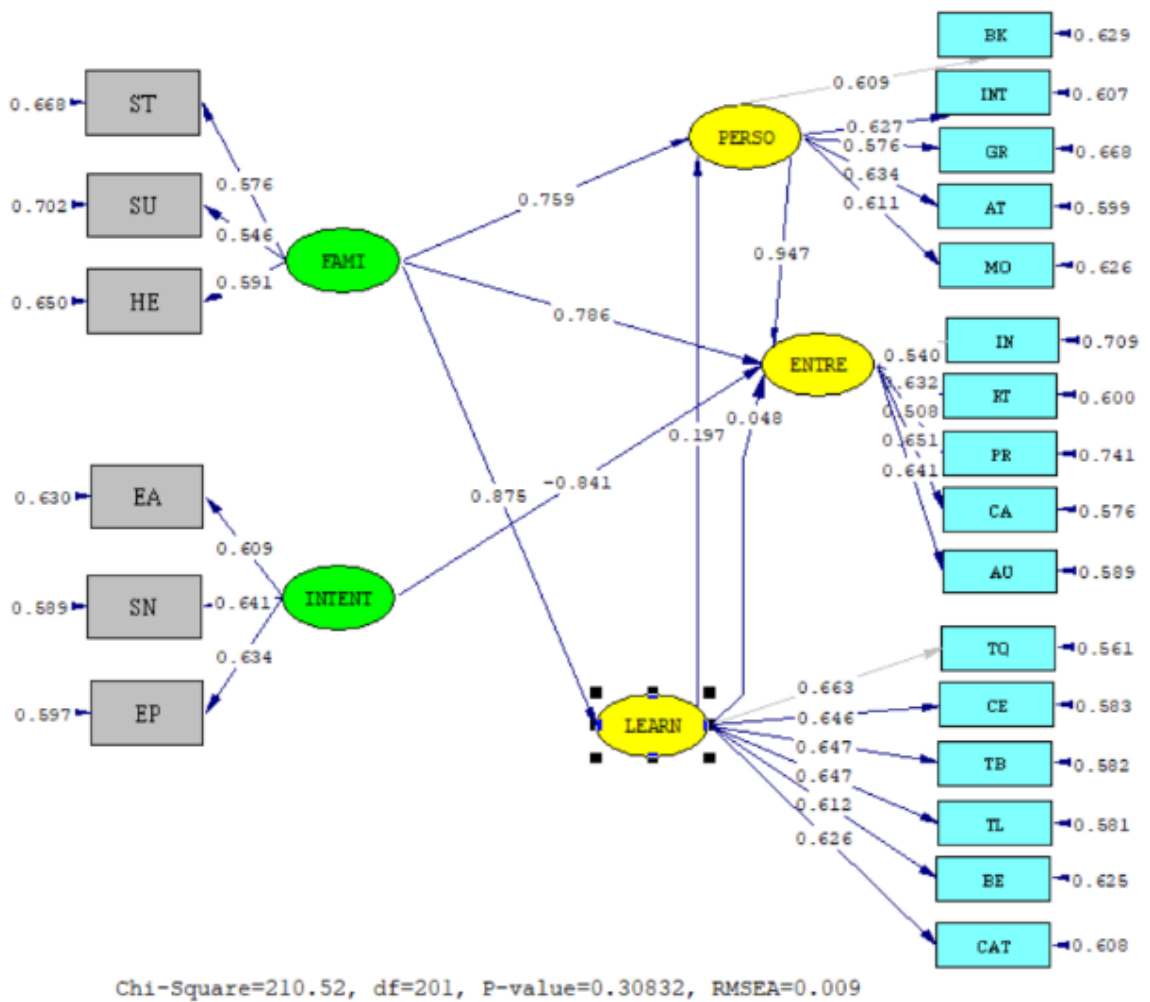
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามภาวะสันนิษฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงดังตารางที่ 15 และภาพประกอบ 4

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	t	R ²
1. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ				
ความมีนวัตกรรม	0.540	-	-	0.291
ความกล้าเสี่ยง	0.632	0.178	11.291	0.400
การทำงานเชิงรุก	0.508	0.087	9.769	0.259
ความกล้าที่จะแข่งขัน	0.651	0.440	11.492	0.424
การมีอิสระในการบริหารงาน	0.641	0.081	11.390	0.411
2. ลักษณะส่วนบุคคล				
ความรู้พื้นฐานเดิม	0.609	-	-	0.371
เซาว์ปัญญา	0.627	0.181	12.701	0.393
กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน	0.576	0.191	11.892	0.332
เจตคติต่อการเรียน	0.634	0.152	12.804	0.401
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.611	0.312	12.455	0.374
3. ปัจจัยทางครอบครัว				
เศรษฐกิจฐานะผู้ปกครอง	0.576	0.206	14.478	0.332
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	0.546	0.228	13.581	0.298
สภาพแวดล้อมภายในบ้าน	0.591	0.125	14.942	0.350
4. การตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ				
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	0.609	0.257	15.078	0.370
บรรทัดฐานทางสังคม	0.641	0.412	16.019	0.411
การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ	0.634	0.123	15.826	0.403
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
คุณภาพการสอนของครู	0.663	-	-	0.439
สภาพแวดล้อมในห้องเรียน	0.646	0.186	13.668	0.417

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้ (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	t	R ²
ภูมิหลังของครู	0.647	0.301	13.668	0.418
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.647	0.186	13.685	0.419
พฤติกรรมการสอนของครู	0.612	0.185	13.040	0.375
บรรยากาศในชั้นเรียน	0.626	0.185	13.297	0.392

ภาพประกอบ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปร	ENTRE	PERSO	LEARN	FAMI	INTENT
ENTRE	1.000				
PERSO	.950	1.000			
LEARN	.827	.861	1.000		
FAMI	.883	.931	.875	1.000	
INTENT	.838	.915	.860	.983	1.000

จากตารางที่ 18 พบว่า ปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (INTENT) กับปัจจัยทางครอบครัว (FAMI) มีความสัมพันธ์กันสูงสุดมีค่าเท่ากับ 0.983 รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (PERSO) กับ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ (ENTRE) มีค่าเท่ากับ 0.950 ส่วนตัวแปรคู่ที่สัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ (LEARN) กับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ (ENTRE) มีค่าเท่ากับ 0.827 โดยทุกคู่มีความสัมพันธ์กัน

3.4.2 การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

เมื่อได้โมเดลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำเสนอค่าสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการเสนอภาพประกอบโมเดลที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบในภาพรวมและตารางแสดงค่าอิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานดังในตาราง 17 และภาพประกอบ 4

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

ตัวแปรผล	R ²	อิทธิพล	ตัวแปรสาเหตุ			
			PERSO	FAMI	INTENT	LEARN
ENTRE	0.93	DE	0.947**	0.786**	- 0.841	0.048**
		IE	-	0.923**	-	0.186**
		TE	0.947**	1.709	- 0.841	0.234**
PERSO	0.88	DE	-	0.759**	-	0.197**
		IE	-	0.172**	-	-
		TE	-	0.931**	-	0.197**
LEARN	0.77	DE	-	0.875**	-	-
		IE	-	-	-	-
		TE	-	0.875**	-	-

Chi-square = 210.52, Chi-square/df = 1.047, df = 201, p = 0.308, GFI = 0.969, AGFI = 0.961, RMSEA = 0.008, SRMR = 0.008

- หมายเหตุ**
- ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - DE = อิทธิพลทางตรง, IE = อิทธิพลทางอ้อม และ TE = อิทธิพลรวม
จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ปรากฏผลดังนี้
 - ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (PERSO) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เท่ากับ 0.947 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - ปัจจัยทางครอบครัว (FAMI) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เท่ากับ 0.786 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยการจัดการเรียนรู้ (LEARN) และปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (PERSO) รวมกันเท่ากับ 0.924 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - ปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (INTENT) มีอิทธิพลทางตรงในทางลบต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เท่ากับ - 0.841 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ (LEARN) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เท่ากับ 0.048 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (PERSO) เท่ากับ 0.187 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้รับอิทธิพลโดยรวมสูงสุดจากปัจจัยทางครอบครัว (FAMI) รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (PERSO) ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ (LEARN) และปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (INTENT) ซึ่งมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 1.710, 0.947, 0.235, - 0.841 ตามลำดับ โดยสามารถร่วมพยากรณ์คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้ร้อยละ 93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาในสามจังหวัดชายแดนใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship Model) ของตัวแปร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ประกอบด้วย 1) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เซอร์วิญญากลุ่มสาขาวิชาที่เรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยทางครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ เศรษฐฐานะผู้ปกครอง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมภายในบ้าน 3) ปัจจัยความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ 4) ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ภูมิหลังของครู สภาพแวดล้อมในห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 ข้อ คือ 1) เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรในปีการศึกษา 2564 จำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 18,668 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากเกณฑ์การกำหนดขนาดตัวอย่างจากแนวคิดของ Schumacker & Lomax (1996) Hair และคณะ (1998) ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 600 คน เพื่อให้การวิเคราะห์โมเดลมีความแข็งแกร่งเป็นไปตามเงื่อนไขของวิธีโลกัลที่สุดสูงสุดจึงนับว่าเพียงพอ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 191 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 285 คน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 124 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบวัดมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี ศาสนา คณะที่ศึกษา ภูมิภาคที่สนใจซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสามจังหวัดชายแดนใต้ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัว ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร ด้วยโปรแกรม LISREL Version 8.72 ประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีไล่ค่าต่ำสุด ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่า χ^2 , GFI, AGFI, SRMR และ RMSEA เป็นดัชนีวัดระดับความกลมกลืนผลการวิเคราะห์เสนอในรูปแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแสดงอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ รวมทั้งตารางแสดงอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

การกำหนดข้อองค์ประกอบ โดยพิจารณารายละเอียดจากข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ และศึกษาจากเอกสารเพิ่มเติม ทำการกำหนดข้อแต่ละองค์ประกอบ ทำให้ได้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความกล้าที่จะแข่งขัน การทำงานเชิงรุก การมีอิสระในการบริหารงาน ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ในแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ใช้แบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Likert ต้นฉบับมีจำนวนข้อคำถามอยู่ทั้งหมด 20 ข้อ เมื่อผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าความตรงเชิงโครงสร้างคงเหลือข้อคำถามทั้งฉบับ จำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 30 ฉบับ วิเคราะห์ค่าความเที่ยงรายฉบับเท่ากับ 0.878 และค่าอำนาจจำแนก มีค่าระหว่าง 0.175 ถึง 0.683 คงเหลือข้อคำถามทั้งฉบับ จำนวน 18 ข้อ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในประเด็น ความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 2.08$, $df = 4$, $p = 0.72$ ดัชนี CFI = 1.00, GFI = 0.97, AGFI = 0.90, RMSEA = 0.000 แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับค่าดัชนี CFI, GFI, และ AGFI ที่มีค่ามากกว่า .90 ดัชนี RMSEA ที่มีค่าต่ำกว่า .05

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ พบว่า มีค่าระหว่าง 0.469 – 0.909 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสถิติที่ได้จากการตรวจสอบโมเดลทุกค่าเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค - สแควร์ / ที่ชั้นความอิสระ (df) เท่ากับ 1.05 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) และค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.97, 0.96 และ 0.03 ตามลำดับ ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าประมาณ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.93 นั้น แสดงว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้ร้อยละ 93

3. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

เมื่อพิจารณาดารางแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้รับอิทธิพลทางตรงโดยรวมสูงสุดจากปัจจัยทางครอบครัว รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ 0.947, 0.786, 0.048 และ - 0.841 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คือ ปัจจัยทางครอบครัวมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านการจัดการเรียนรู้ และลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เท่ากับ 0.924 รองลงมา ปัจจัยการจัดการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เท่ากับ 0.187

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ในการตรวจสอบข้อคำถามรายข้อ รวมทั้งตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ และความตรงเชิงโครงสร้าง ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.878 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีสอดคล้อง Nunally (1967 : 126 as cited in Saaiyot, 2000 : 317) ที่กล่าวว่า เกณฑ์การคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient; α) มีค่าความเที่ยงหรือค่าความเชื่อมั่นมากกว่า .80 ถือว่าเป็นค่าที่ดีซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มีองค์ประกอบที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการในนักศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีความตรงเชิงโครงสร้างโมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาให้มีลักษณะของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ดังนี้

ความกล้าเสี่ยง เนื่องจากปัจจุบันพบว่า สภาวะปัจจุบันมีความไม่แน่นอนสูง การตัดสินใจต้องเร็ว และนักศึกษาอยู่ในช่วงอายุที่มีชอบความท้าทาย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชอบคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ มีความกล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง และยอมรับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ง่ายทำให้นักศึกษามีความกล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจในการลงทุนต่าง ๆ ยิ่งบุคคลใดมีความกล้าเสี่ยงยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการกับ Gurel, et al. (2013) พบว่า ความกล้าเสี่ยงส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการยิ่งบุคคลมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงยิ่งมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประกายเพชร วงสวาท (2559) พบว่า ความกล้าเสี่ยงทำให้ผู้ประกอบการได้เปรียบทางการแข่งขัน และทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมากเมื่อผู้ประกอบการกล้าที่จะเสี่ยง

ด้านการมีอิสระในการบริหารงาน เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้ที่ต้องมีความเชื่อมั่นในความสามารถบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างมีอิสระ มีความเป็นผู้นำ สามารถเข้าใจกระบวนการ มีทักษะการคิด กล้าคิดกล้าทำ มีการวางแผนงานที่เป็นระบบ มีความสามารถในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฟรส์เซอร์ Frese, 2000 (อ้างถึงใน นวรัตน์ ชนาพรรณ, 2550) ได้กล่าวว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถและความปรารถนาที่จะจัดการควบคุมสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับโอกาสในการดำเนินการโดยบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองนี้จะตัดสินใจและกระทำการต่างๆอย่างเป็นอิสระไม่พึ่งพาอาศัยใครและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาทิพย์ จันทร์เจริญผล (2558) ซึ่งกล่าวว่า ผู้ประกอบการสามารถ

ตัดสินใจ รับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัว ติดตามแนวโน้มความนิยมของลูกค้า สามารถวิเคราะห์ความสามารถของคู่แข่งและมีการใช้กลยุทธ์เหนือกว่า

ด้านความกล้าที่จะแข่งขัน เนื่องจากนักศึกษามีความมุ่งมั่นสูงในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่นพยายาม เมื่อได้รับงานที่ได้รับมอบหมายมีการบริหารจัดการเวลาได้เหมาะสม งานที่ออกมามีคุณภาพนำความถนัดของตนเองมาเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ตัวเองเหนือกว่าคนอื่น และมีความรู้ความสามารถในการที่จะเอาชนะคู่แข่งไม่ว่าจะทางการเรียนหรือทางธุรกิจ สามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ซึ่งพบว่า การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีกลยุทธ์การตลาดใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดจุดเด่นเป็นการสร้างความได้เปรียบในการประกอบธุรกิจ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติพิย จันทรเจริญผล (2558) ซึ่งกล่าวว่าผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจ รับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัว ติดตามแนวโน้มความนิยมของลูกค้า สามารถวิเคราะห์ความสามารถของคู่แข่งและมีการใช้กลยุทธ์เหนือกว่าและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประพนธ์ เล็กสุมา (2555) พบว่าผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์ทางการตลาด คือ รื้อฟื้นความหลากหลาย ครอบคลุมของสินค้า และใช้กลยุทธ์การตั้งราคาต่ำเพื่อดึงดูดลูกค้า มีการส่งเสริมการขายด้วยการลดราคา การแถมสินค้า การประชาสัมพันธ์ปัญหาที่พบของผู้ประกอบการ คือ การขยายร้าน สภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนมีผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการสามารถแก้ไขได้ชัดเจน

ด้านความมีนวัตกรรม ในภาวะปัจจุบันต้องมีการเปิดรับสิ่งใหม่ๆ ความกล้าทดลอง แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความคิดที่แปลกใหม่ริเริ่มสร้างสรรค์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย จึงต้องมีการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอและเรียนรู้ที่จะคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้สนองความต้องการทางเศรษฐกิจสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของLongencker และคณะ (2003) พบว่าผู้ประกอบการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของพันธุอาจ ชัยรัตน์ (2547) ได้กล่าวถึงความหมายของนวัตกรรมในเชิงเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า คือ การนำแนวคิดใหม่หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจรวมทั้งได้กล่าวถึงความหมายในเชิงแคบของนวัตกรรม คือ ผลผลิตของความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกับพลวัตของกิจกรรมทางสังคมในขณะที่ความหมายเชิงกว้าง หมายถึง แนวความคิด การปฏิบัติหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ใหม่ต่อตัวปัจเจกหรือหน่วยที่รับเอาสิ่งเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้

การทำงานเชิงรุก เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการโดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานและมอบหมายงานอย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดและผลการศึกษาของMiller (1983) ที่พบว่า ระดับของการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับการทำงานเชิงรุก ระดับของการเป็นผู้ประกอบการเพิ่มสูงขึ้นเนื่องมาจากผู้ประกอบการมีการทำงานเชิงรุกที่มากขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวความคิดและผลการศึกษาที่สำคัญของCovin & Slevin (1991)

และ Lumpkin & Dess (1996) พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ คือ การทำงานเชิงรุก

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความตรงเชิงโครงสร้างโดยพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 254.64$, $df = 240$, $p = 0.247$ ดัชนี CFI = 1.00, GFI = 0.97, AGFI=0.92, RMSEA = 0.012 แสดงว่าโมเดลเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับค่าดัชนี CFI GFI และ AGFI ที่มีค่ามากกว่า .90 ดัชนี RMSEA ที่มีค่าต่ำกว่า .05 สอดคล้องกับ Phiriyawat (2010) ที่กล่าวว่า ถ้าไคสแควร์มีค่าสูงมาก แสดงว่าฟังก์ชันความเหมาะสมกลมกลืนมีค่าแตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าค่าไคสแควร์ต่ำมาก ยังมีค่าใกล้เคียงศูนย์มากเท่าไร แสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ แบบจำลองสมมติฐานที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลค่าไคสแควร์ควรมีค่าใกล้เคียงกับค่าองศาอิสระ สำหรับ ค่า (CFI) โดยทั่วไปค่า CFI ที่มากกว่า 0.94 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ค่า CFI = 1.00 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index, GFI) โดยทั่วไป ค่า GFI ที่มากกว่า 0.90 ขึ้นไป ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ ซึ่งการวิเคราะห์ครั้งนี้ ค่า GFI = 0.97 และโดยทั่วไปค่า RMSEA ที่น้อยกว่า 0.07 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และค่าวิเคราะห์ RMSEA = 0.012 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Hu & Bentler, 1999; Golob, 2003; Kline, 1998; Hu & Bentler, 1999 as cited in Phiriyawat, 2010 : 19-20)

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์และวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.93 นั้นแสดงว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้ร้อยละ 93 ซึ่งในความเป็นจริงแล้วคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาเกิดจากตัวแปรต่าง ๆ มากมาย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถนำมาศึกษาได้อย่างครอบคลุมครบถ้วนแต่จากตัวแปรที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการได้รับอิทธิพลโดยรวมสูงสุดจากปัจจัยทางครอบครัว รองลงมาคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คือ ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน

การจัดการเรียนรู้ และลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา รองลงมา ปัจจัยการจัดการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะส่วนบุคคลไปยังคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 จากการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสำคัญยิ่งต่อตัวนักศึกษา อาจสืบเนื่องจากคนไทยนั้นครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตในทุกด้าน รวมถึงการทำงานด้วยเช่นกัน เมื่อเกิดปัญหาและความตึงเครียด หากได้รับกำลังใจและคำปรึกษาจากคนในครอบครัวจะส่งผลให้ความรู้สึกของนักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและบรรเทาลง และหากบุคคลในครอบครัวภาคภูมิใจกับงานของนักศึกษาจะส่งผลให้ตัวนักศึกษานั้นเกิดความตั้งใจและมีความสุขในการทำงานหรือประกอบธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สพลกิตต์ สังข์ทิพย์ และสุชาติดา บวรกิตติวงศ์ (2557) ที่พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อความสุขในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจากการศึกษาของ Mohamed Hadad (2006) ได้ข้อค้นพบในลักษณะเดียวกันว่าครอบครัวเป็นพื้นที่สำคัญที่สุดเป็นศูนย์รวมจิตใจที่มีบทบาทสำคัญมากในการช่วยค้นหาความถนัดและความสนใจของนักเรียนตลอดจนการเตรียมความพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีที่เหมาะสมก่อนจะไปเผชิญการเรียนรู้จริงในสังคม และยิ่งสอดคล้องกันกับการวิจัยของอลิษา แคล้วเครือ และธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์ (2559), สมคิด ปิ่นทอง (2556) พบว่า การมีครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นกำลังใจในการทำงานภาระงานที่รับผิดชอบไม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวคนในครอบครัวจะมีส่วนร่วมรับรู้และช่วยให้คำปรึกษาสมาชิกในครอบครัวภูมิใจในงาน ทุกคนจะรับรู้ปัญหาและร่วมกันแก้ไข และเป็นกำลังใจให้กันและกันนั้นถือเป็นองค์ประกอบของความสุขของครอบครัว

2.2 จากการศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เนื่องจากบุคคลแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันในทางบุคลิกภาพและพฤติกรรม อาจเนื่องมาจากพันธุกรรมและจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมาแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวทางการกระทำพฤติกรรมหรือการคิด ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิม เซอร์ปัญญา สาขาวิชาที่เรียน เจตคติที่มีต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทำให้บุคคลที่มาจากต่างครอบครัวก็จะแตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินกร น้อยยงคำ และปภาดา น้อยยงคำ (2555) ที่พบว่า บุคลิกภาพและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงานนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุธีรา อะทะวงษา (2556) ได้เสนอแนะไว้ว่า ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล แรงผลักดันภายใน และทักษะความรู้ความสามารถส่งผลให้มีลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ

2.3 ปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีอิทธิพลทางตรงในเชิงลบต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการสูงจะทำให้สามารถเป็นผู้ประกอบการได้ต่ำ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีความพร้อม มีความตั้งใจ มีความสามารถ มีความพยายามในการเป็นผู้ประกอบการ มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการแต่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจนเกินไป ไม่พึ่งพาใคร มีความคิดที่จะประกอบธุรกิจเป็นของตัวเอง และมีความตั้งใจเป็นอย่างมากที่จะประกอบธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ ดังนั้นอาจจะต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้นทำให้นักศึกษาได้รู้ความสามารถของตัวเองแล้วเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่อง ซึ่งนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีพฤติกรรมเป็นผู้ประกอบการมากขึ้นนั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยการพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจให้นักศึกษา ปลุกฝังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการนำความรู้ที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์พร้อม ๆ กับการสนับสนุนทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การสนับสนุนโดยครอบครัว และเพื่อน ๆ เช่น การให้คำปรึกษา การช่วยเหลือเกื้อกูล การรับฟังปัญหา ตลอดจนการให้กำลังใจสร้างบรรทัดฐานทางสังคมให้ดีขึ้นเพื่อจะให้นักศึกษามีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการที่สูงขึ้นซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรทิพย์ ม่วงมี (2555) Ferreira et al. (2012) Heuer and Linan (2013) แสดงให้เห็นว่าบุคคลรู้สึกว่าการที่บุคคลอ้างอิงใกล้ชิดสนับสนุนการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ และส่งเสริมความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาได้ และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของSenay Sabah (2016) และOzaralli,& Rivenburgh (2016) และมีบทบาทในการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้การสนับสนุนจากสังคมและอิทธิพลของวัฒนธรรมแบบรวมกลุ่มซึ่งจากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อตัวแปรพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่นประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพปรากฏว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่นมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการสามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการของวัยรุ่นไทยได้เป็นอย่างดีซึ่งความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีองค์ประกอบย่อย 2 ด้าน ได้แก่ ความต้องการและความตั้งใจแน่วแน่ โดยที่หากวัยรุ่นรับรู้ความสามารถของตนเองและรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้างจะส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่มากขึ้นตามไปด้วย

2.4 ปัจจัยการจัดการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน

จากผู้บริหารให้มีความรู้ ทักษะ จัดอบรมที่ส่งเสริมและพัฒนาตามความถนัดและสนใจ เพื่อความก้าวหน้าในสายอาชีพ และงานมีประสิทธิผลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทำให้ครูผู้สอน มีความกระตือรือร้นและพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ เมื่อครูมีความใฝ่รู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอก็สามารถเป็นต้นแบบ อบรมบ่มเพาะแก่นักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ การปฏิบัติในโลกแห่งความเป็นจริงได้ สามารถฝ่าฝืนอุปสรรคต่าง ๆ ที่พบเจอไปได้ อีกทั้งครูผู้สอนยังมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ และสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีให้นักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และมีเจตคติที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของEun (2002) ศึกษาอำนาจและความรู้ความสามารถของครูในการปรับใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทพบว่า ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนซึ่งการที่ครูผู้สอนจะสามารถปฏิบัติการสอนได้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้นั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อเทคนิคการสอนต่าง ๆ บรรยากาศสภาพแวดล้อม และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพูนสุข อุดม (2556) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ด้านกระบวนการพัฒนาจัดการเรียนรู้ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการจัดการชั้นเรียน ได้แก่ การพัฒนาตนเองของครู ความพร้อมด้านวิชาการของสถานศึกษา บรรยากาศวิชาการของสถานศึกษา และความพร้อมของนักเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภา เพียรเจริญ (2556) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านการส่งเสริมการพัฒนาครู ผู้บริหารและครูให้ความสำคัญกับด้านนี้อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต พัฒนาครูให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง ครูเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน หากครูได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการพัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้กับนักศึกษา หากนำไปใช้กับกลุ่มอื่น ๆ ควรมีการตรวจสอบคุณภาพความตรง และทำการปรับปรุงด้านภาษา ให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและบริบทของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้รับอิทธิพลทางตรงโดยรวมสูงสุด

จากปัจจัยทางครอบครัวมากที่สุด ดังนั้นคนในครอบครัวควรให้การส่งเสริมสนับสนุน ยอมรับความคิดหรือเป้าหมายในการที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา เพื่อทำให้เกิดผู้ประกอบการของคนรุ่นใหม่ต่อไป

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้รับอิทธิพลทางตรงโดยรวมรองลงมาจากปัจจัยทางครอบครัว คือ ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลตั้งนั้นโดยคณาจารย์ ผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตสามารถสร้างหลักสูตรที่มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความตั้งใจในการประกอบอาชีพ อีกทั้งสถาบันครอบครัวก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเช่นกัน ซึ่งสถาบันครอบครัวมีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับนักศึกษา ครอบครัวควรมีการปลูกฝังและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มในการเป็นผู้ประกอบการ

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้รับอิทธิพลทางตรงโดยรวมรองลงมาจากปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ ปัจจัยการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการหรือบูรณาการหลักสูตรเข้ากับรายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจัดกิจกรรมส่งเสริมหรือจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้นักศึกษามีความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบธุรกิจส่วนตัวและสามารถประยุกต์กับสาขาวิชาที่ตนเองเรียนมา โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องและส่งเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ให้นักศึกษาสามารถนำไปประกอบอาชีพพัฒนาตนเองได้

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้รับอิทธิพลทางตรงโดยรวมต่ำสุดจากปัจจัยการตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น คณาจารย์และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการทำการออกแบบหลักสูตรปริญญาตรีให้นักศึกษาได้มีการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ จัดกิจกรรมศึกษาดูงานของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียง จัดรายวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ อาจจะได้ข้อมูลที่จำกัด ไม่ครอบคลุม ดังนั้นจึงควรมีการทำการศึกษาเชิงลึก หรือการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ

2.2 สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดโมเดลโดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์กลุ่มพหุ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบมีตัวแปรส่งผ่านการวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้างพหุระดับ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อทดสอบความแปรเปลี่ยน (Multigroup Analysis) ของโมเดลและค่าพารามิเตอร์ในโมเดลในระดับต่างๆ เช่น สาขาวิชา มหาวิทยาลัย ภูมิภาค เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กฤตธัตถุณณ์ ติ้หมาด. (2559). *บทที่ 1 ความหมายของผู้ปกครอง*. ค้นจาก <http://eaed3210.blogspot.com/2016/08/1-8-2559-summers-della1998.html>
- กัลญัญ เพชรภรณ์. (2561). *จิตวิทยาครูสำหรับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ*. ค้นจาก www.eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/file.php/4/_6_.pdf
- กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ *แบบรายงานสรุปจำนวน นักศึกษา* (2564). ค้นจาก <http://academic.pnu.ac.th/index.php/2015-09-07-08-29-34>
- กัลยาพร จงภักทรทรัพย์. (2558). *โมเดลเชิงสาเหตุของความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- กิตติญา แสนประสิทธิ์. (2560). *การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาเลยเขต 1: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์, 19(2), 167-175.*
- ขวัญปลัสสร จานทอง. (2557). *อิทธิพลของปัจจัยภูมิหลังการมุ่งประกอบการและเครือข่ายทางสังคม ต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการจังหวัดราชบุรี. วารสารสมาคมนักวิจัย. 19 (1), 123-133.*
- คลังแนะแนว Blogspot. (2554). *สาขาวิชาคืออะไร*.
 ค้นจาก https://naenaew.blogspot.com/2011/02/blog-post_6984.html?m=1
- จิระวัฒน์ ต้นสกุล. (2559). *เอกสารประกอบการใช้โปรแกรม LISREL โปรแกรมทางสถิติสำหรับการ วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อบรมการใช้โปรแกรม LISREL. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.*
- จิราภา เพียรเจริญ. (2556). *บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตร สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. (ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.*
- จินดา ทับจิ้น. (2546). “ *พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา กลุ่มกรุงธนเหนือ* ”. สารนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, นครนายก.
- จีวีณา พิชะพัฒน์ และคณะ. (2554). *ผลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและการรับรู้การ สนับสนุนทางสังคมต่อสุขภาวะในวัยรุ่นตอนต้น. (โครงการปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต).* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- เจตน์สถุณี สังข์พันธ์. (2554). โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ฉัตรชัย ศรีสุข. (2554). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- ฉัตรสุดา หาญประกอบสุข. (2541). การใช้ชุดแนะแนวเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัดบ้านม้า อำเภอเมืองลำพูน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2517). การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2544). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ.
- ชินกร น้อยย่างคำ และปภาดา น้อยย่างคำ. (2555). รายงานการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. งานวิจัยงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุตินา โอภาสานนท์. (2543). ก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการ. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสถาบันพัฒนารัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2552). คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร (รายงานผลงานวิจัย). วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ณิศดา ณาภรณ์. (2558). สภาพแวดล้อมสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- ฐิติยา วงศ์วิทยากุล. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1).
- ถนอมนวล ลีกุลพิทักษ์. (2561). องค์ประกอบของความเป็นผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจไม่ยงพาราในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน, 24(1), 71-84.
- ทองทิพย์ วรรณพัฒน์. (2522). การเตรียมการสอน. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดล CIPPA MODEL. วารสารครุศาสตร์, 30(4), 65-70.
- เทือน ทองแก้ว. (2538). การวางแผนจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในห้องเรียนยุคใหม่. วารสารพัฒนาหลักสูตร, 15(123), 74-81.

ธารรัตน์ โปธิ์ประสาท blog. (2559). การให้การศึกษาผู้ปกครองเด็กปฐมวัย.

ค้นจาก <http://eaed3210.blogspot.com/2016/08/1-8-2559-summer-della1998.html>

ธาดาธิเบศร์ ภูทอง. (2562). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจดิจิทัลใหม่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรการบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาการจัดการงานนิเทศการและงานอีเว้นท์ คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ธีรยุส วัฒนาสุภโชค. (2542). “Entrepreneurship: ภาวะเป็นพวงเส้นสุดท้ายต่อระบบเศรษฐกิจไทย”. *จุฬาลงกรณ์วารสาร*, 12(45), 65-75.

ธีระยุทธ รัชชะ. (2556). รูปแบบพัฒนาการคิดเชิงสมานฉันท์สำหรับนักศึกษาคูในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2553). การพิสูจน์ความเหมาะสมระหว่างแบบวัดกับกลุ่มผู้ถูกวัดด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบในศูนย์วิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา. _____ . (2555). การกำหนดขนาดตัวอย่างและสถิติวิเคราะห์ใหม่ๆที่น่าสนใจในการนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2555 (หน้า 11). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

นฤมล ก้อนขาว. (2558). การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนศรีธาดาสมุทรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

นลินี ประทับศร. (2543). ภาวะผู้นำ ความรู้ ที่คนคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของหัวหน้างานระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นักศึกษา 1.3 ล้านคน จ่อตกงานเอกชนชะลอจ้างแรงงานใน นอกกรอบไร้แผนการออม.

(16 เมษายน 2564). ไทยรัฐออนไลน์. ค้นจาก

<https://www.thairath.co.th/news/society/2069983>

นันทินี ศุภมงคล. (2547). ความวิตกกังวล การสนับสนุนทางสังคม และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิตนักศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นัสรี มะแน. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

นิพนธ์ วรรณเวช. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ราชบุรี.

- นุชจรี คงโพธิ์น้อย. (2555). การพัฒนาแบบวัดความภูมิใจในความเป็นไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- บุญสม โพธิ์เงิน. (2537). คุณธรรมในการอยู่ร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- บุษบา หล่อเงิน. (2537). พฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ประกายเพชร วงสวาท. (2559). การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการปัจจัยเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานโดยผ่านความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาพรรัตน์ อ่ำประเสริฐ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีปทุม. มหาวิทยาลัยศรีปทุมพุกาษา.
- ประพนธ์ เล็กสุมา. (2555). รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อย ในเขตอำเภอเมืองนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปิ่นแก้ว ธนาธิติ. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2. วารสารวิจัยแลประเมินผลอุบลราชธานี, 4(2), 11-22.
- พจนา เลี่ยมทอง. (2554). การจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์พัฒนาประสิทธิภาพการศึกษาพื้นที่ท้ายตงวังหินสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- พรทิพย์ ศิริภัทราชัย. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 5(10), 80-91.

- พันธ์ศักดิ์ จันทร์แก้ว. (2545). *เจตคติต่อการทำงานเป็นทีมของพนักงานบริษัท เจ มาร์ท จำกัด*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, นครนายก.
- พันธุ์อาจ ชัยรัตน์. (2547). *การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2544. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน 1. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พูนสุข อุดม. (2556). *การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพด้านกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียน*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- เพ็ญแข ศิริวรรณ และคณะ. (2551). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น.
- ฝนทิพย์ ฆารไสว. (2554). “การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย.” *วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ภูริณัฐ กระแสโสม. (ม.ป.ป.). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *วารสารการวัดผลการศึกษา มมส*, 117-132.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สถิติจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน กองบริการการศึกษา. (2564). ค้นจาก https://eduservice.yru.ac.th/newweb/page/?view=std_stat
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา. (2564). ค้นจาก http://regist.pn.psu.ac.th/studentsum/stdsum_home_sis.php
- มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ตรีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(95), 103-115.
- มุกดา อามาลีนา. (2558). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับการอยู่ร่วมกันในสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- โมลี สุทธิโมลีโพธิ. (2563). ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. *Buddhist Psychology Journal*, 5(2).
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2546). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ*. กรุงเทพมหานคร: เอสเคบุ๊กเน็ต.
- ค้นจาก : https://www.isoc5.net/files/strategy_plan

- ลำเพา สุภะและ มนต์ ไพฑูรย์เจริญลาภ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง. *วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง*, 22(2).
- วรมรรณ นามวงศ์ และคณะ. (2562). คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของเจ้าของธุรกิจค้าปลีกที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าประชารัฐ กรณีศึกษา : พื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 1(1), 48-59.
- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์. (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(2). ISSN 1906 – 3431.
- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษภูาลักษณ์. (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. *VeridianE-Journal, Silpakorn University (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ)*, 8(2) 967-988.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2564). *สาขาวิชาที่เรียน*. ค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki>
- วิจิตร บุญยะโหดระ. (2530). *วิทยาการระบาดและควบคุมอุบัติภัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิษณุพล อุไรวรรณชัย. (2562). *ทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและย่อม (SMEs) ที่มีต่อการปฏิรูปดิจิทัล (Digital Transformation) ด้วยระบบบริหารจัดการผ่านเว็บไซต์สำหรับองค์กร (Web-Based Application)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- วินิจ วีรยางกูร. (2528). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรัณู ตติยากิตติ. (2544). *การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อของเล่น*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศักดิ์ชัย จันทะแสง. (2550). *การศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, นครนายก.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ศานสันต์ รักแตงาม. (2559). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร ยาวิชัย. (2552). *ความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558). *คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร* (รายงานผลงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สพลกิตต์ สังข์ทิพย์ และสุชาดา บวรกิตติวงศ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้าง. *An online journal of Education*, 6(1), 2563-2577.
- สมคิด ปิ่นทอง. (2556). *รูปแบบการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นองค์กรแห่งความสุข*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สายสุรี จุติกุล. (2547). *การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิงของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก.
- สำคัญสุด สีหตุลานนท์. (2561). ปัจจัยแวดล้อมที่เกื้อหนุนต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ กรณีศึกษานักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. *Veridian E-Journal*, 11(2). 1155-1168. doi: 1906 – 3431
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *ทูลทางเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10*. ค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_w3c/ewt_news.php?nid=5747&filename=index
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2558). *วาระปฏิรูปที่ 15 : การสร้างสังคมผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). *ทำความเข้าใจกับ SME ไทย*. ค้นจาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/03f2017052114185579.pdf
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 4. (ม.ป.ป.). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8* รายงานวิจัย.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (ม.ป.ป.). *แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4* (พ.ศ. 2560-2564). ค้นจาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download
- สำนักสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12* (พ.ศ. 2560-2564). ค้นจาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

- สุขุมารักษ์. (2546). *การศึกษาความสอดคล้องของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูที่ประเมินโดยตนเองเพื่อร่วมงานและผู้บริหารสถานศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, นครนายก.
- สุชา จันทรเอม.(2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). *เอกสารประกอบการสอน จต.101 จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปทุมวัน.
- สุชาติ ไตรภพสกุล. (2558). อิทธิพลของปัจจัยแรงจูงใจต่อการเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อการเติบโตและความมุ่งหวังที่จะเติบโตของธุรกิจ: กรณีศึกษาประเทศไทย. *วารสารสุทธิปริทัศน์*. 29(90), 75-93.
- สุดาจันทร์ บุญยัชเชียร. (2543). *บุคลิกภาพ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุกับพฤติกรรมการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ของพนักงานระดับปฏิบัติการหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุธาทิพย์ จันทรเจริญผล. (2558). อิทธิพลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและการมุ่งเน้นการตลาดที่มีต่อการตอบรับจากลูกค้าและความได้เปรียบทางการแข่งขันของกิจการร้านยาในจังหวัดนครปฐม. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปมหาวิทาลัยศิลปากร*, 8(1), 117.
- สุธีรา อะทะวงษา และสมบุญณวัลย์ สัตยารักษ์วิทย์, (2557). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 28(85), 75-93.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2532). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต. (ม.ป.ป.). *นโยบายประเทศไทย ๔.๐ : โอกาส อุปสรรค และผลประโยชน์ของไทยในภูมิภาคอาเซียน*. ค้นจาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=46816
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (ม.ป.ป.). *ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค*. เอกสารประกอบการสอนวิชายุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ค้นจาก <http://www.fte.kmutnb.ac.th/km/Didactic%20for%20TechED.pdf>

- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ(รายงานผลงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- อลิษา แคล้วเครือ และธีระวัฒน์ จันทร์ทิ. (2559). การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาแพทย์ระดับชั้นคลินิก. *วารสาร Veridian E-Journal*, 9(3), 341-357.
- อัญชลี จุมพฏจามิกร. (ม.ป.ป.). เซวาน์ปัญญาคืออะไร ? . ค้นจาก <https://med.mahidol.ac.th>
- อารี สันทรวี. (2559). การให้การศึกษาผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. ค้นจาก <http://eaed3210.blogspot.com/2016/08/1-8-2559-summers-della1998.html>
- อาอีดี๊ะ ยีเจ๊ะนิ, ไพรัตน์ วงษ์นาม, สมพงษ์ ปั่นหุ่น และสุรีพร อนุศาสนนันท์. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสาร Al-NUR*, 10(19).
- อำนาจ วัจจัน. (2557). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครมีสภาพรอพินิจ. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย(สสอท.)*, 20(2), 136-147.
- ฮาร์เวิร์ด บิซิเนส รีวิว. (2559). รู้จัก ‘Teenpreneurs’ ผู้ประกอบการวัยรุ่น. ค้นจาก <https://www.voicetv.co.th/read/440889>
- เฮเซอร์ไมเคิล Opp, Karl-Dieter. (2001). บรรทัดฐานทางสังคม มูลินีธิ Russell Sage หน้า xi. doi : 10.7758 / 9781610442800 . ISBN 978-0-87154-354-7.
- Ajzen, I. (1991). The Theory of Planned Behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179-211.
- Astin, A. W. (1968). The college environment. New York: American Council on Education.
- Atkinson, John W. (1964). An Introduction to Motivation. Princeton : D.Va Nostrand.
- Austin W, Ploughman M, Glynn L, Corbett D. Aerobic exercise effects on neuroprotection and brainrepair following stroke: A systematicreview and perspective. *Neuroscience*
- Awal Mohammed Alhassan. (2012). Factors affecting adult learning and their persistence: A theoretical approach. *European Journal of Business and Social Sciences*, 1(6), 150–168.
- Bloom, B.S. 1976. Human Characteristic and School Learning. New York : McGraw –Hill
- Bandura, A. (1997a). Self-efficacy: The exercise of control. New York: Freeman.

- Clark, Barbara Irene. (1995). Understanding Teaching : An Interactive Multimedia Professional Development Observational Tool for Teacher. Dissertation
- Cobb, Sidney. (1976). Psychosomatic Medicine. New Jersey: Prentic Hall.
- Conceptual formation, modeling, and operationalization. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 35(5), 989–1024. doi:10.1111/j.1540-6520.2011.00455.x
- Coulter, M. K. (2003). Entrepreneurship in action (2 ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Covin, J. G. & Slevin, D. P. (1991). A Conceptual Model of Entrepreneurship as Firm behavior. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 24(November), 47-63.
- Crippen, K., & Boyd, E. (2007). The impact of web-based worked examples and self-explanation on performance, problem solving, and self-efficacy. *Computers & Education*, 49(3), 809–821.
- Daniel. 1988. *Applied linear algebra*. New Jersey: Prentice – Hall.
- Domino Theory. (ม.ป.ป.). (17 มีนาคม 2559). ค้นจาก
<http://www.thaidisplay.com/content-40.html>
- Ebel, Robert L. (1965). *Measuring Educational Achievement*. New Jersey, Prentice Hall, Engle Wood Cliff.
- Eun, S. (2002). Contextual Autonomy in EFL Classrooms: A Critical Review of English Teaching Methods in South Korea. *Dissertation Abstracts International*. 62(11): 3666-A.
- George, B. A. , & Marino, L. (2011) . The epistemology of entrepreneurial orientation:
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education. New York : Mcgraw-Hill Book Company.Inc.
- Guilford. (1967). *The Nature Ernest Psychology*. New York : Mcgraw- Hill Co.
- Gronlund, Norman E. (1976). *Measurement and Evaluation in Teaching*. New York: Macmilan Publishing Co.
- Gulliksen, Harold. *Theory of MENTAL TESTS*. U.S.A.: John Willy & Sons, Inc., 1950.
- Hair, J. F., Anderson, R.E., Tatham, R. L & Black, W. C. (1998). *Multivariate data analysis* <https://www.sanook.com/campus/1404948/>
- Harold, S. (1964). A higher education: The council for national Academic Award and British higher education 1964-89. Academic: Great Britain.
- Hilgard, Ernest R.(1962). *Introduction to Psychologe*. 3rd ed. New York.

- Harcourt, Brace & International Labour Office. (2013). *Global Employment Trends for Youth: A Generation at Linking It to Performance*. *Academy of Management Review*, 21(1), 135-172.
- Information Technology & Communication Center, Department of Agricultural Extension. (2014). *People of Agricultural Sector* [Online]. Retrieved January 19, 2014, from: <http://www.agriinfo.doae.go.th/> [2014, January 19]. (in Thai)
- Joreskog, Karl G. and Sorbom, D. (1989). *LISREL 7: User's Reference Guide*. Mooresville: Scientific Software, Inc.
- Kahn, R.L. (1979). Aging and social support. In *aging from birth to death : Interdisciplinary*
- Kaplan, L.S.; & Owings, W. A. (2001). Teacher quality and student achievement: Recommendations for principals. *NASSP Bulletin*, 85(628), 64-73.
- Kerlinger, F.N. 1986. *Foundation of Behavioral Research*. United States of America: Hort,Rinehart and Winson,Inc.
- Kolvereid, L. (1996). Prediction of employment status choice intentions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 20(3) (Fall), 47-57.
- Likert, J. V. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill Book.
- Linan, F., & Chen, Y. W. (2009). Development and Cross-Cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 33(3), 593-617.
- Lumpkin, G.T. and Dess, G.G. (1996) Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking It to Performance. *Academy of Management Review*, 21, 135-172.
- McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Clark, R. A. and Lowell, E. L., (1953). *The achievement modeling*. Mahwah. NJ : Lawrence Erlbaum Associates.Motive. New York: Appleton-Century-Crofts.Risk. International Labour Organnization, Geneva, Switzerland.
- McClelland, D.C., (1985). Human motivation. Chicago: Scott, Foresman. (5thed.).Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.
- Miller, D., (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. *Management Science*, 29(7), 770–791.

- Mohemed Hadad. (2006). The family as a space of social integration in Islam. (25 เมษายน 2560). ค้นจาก <http://www.kas.de/upload/Publikationen/MarriageFamily.pdf>
- Moos, R. H., & Moos, B. S. (1978). Classroom social climate and student absences and grades. *Journal of Educational Psychology*, 70(2), 263–269.
- Norbeck, K. (1982). The use of social support in clinical practice. *Journal of Psychosocial Nursing and Mental Health Science*, 20(December).
- Ozaralli, N., and Rivenburgh, K. N. (2016). Entrepreneurial intention: antecedents to entrepreneurial behavior in the U.S.A. and Turkey. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 6(3), Springer, 1-32.
- Passoni, D., & Glavam, R. B. (2018). Entrepreneurial intention and the effects of entrepreneurial education: Differences among management, engineering, and accounting students. *International Journal of Innovation Science*, 10(1), 92-107.
- Pender, N.J. (1996). *Health Promotion in Nursing Practice*. 3rd (ed). Connecticut : Appleton & Lange. perspective Coro : Westview Press
- Phiriyawat, S. (2010). *Structural Equation Modeling and Travel Behavior Study*. Faculty of Engineering, Burapha University. [In Thai]
- Pickle, H. B., & Abrahamson, R. L. (1989). *Small Business Management (4 ed.)*. Singapore: John Wiley.
- Senay Sabah (2016) . *Entrepreneurial Intention: Theory of Planned Behaviour and the Moderation Effect of Start-Up Experience*, In Entrepreneurship - Practice-Oriented Perspectives, Dr. Mario Franco (Ed.), InTech, DOI: 10.5772/ 65640, 87-101.
- Schumacker, R. E., and Lomax, R. G (1996). *A beginner's guide to structural equation* Thesis, Ph.D. Arizona State UniversityCarroll, John B. 1963. "A Model of School Learning," *Teacher College Record*. 64(May), 723-733.
- Stanley, Julian C. and Kenneth D. Hopkins. 1972. *Education and Psychology Evaluation*. 5th .ed. Englewoods Cliff : Prefic Hal.
- Thoits. P.A. (1982). Conceptual, methodological, and theoretical problems in studying social support as a buffer against life stress. *Journal of Health and Social Behavior*, 23.

Thompson, E. R. (2009). Individual entrepreneurial intent: construct clarification and development of an internationally reliable metric. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 33(3), 669-694.

Wechsler, David (1958). *The Measurement and Appraisal of Adult Intelligence (fourth ed.)*. Baltimore (MD): Williams & Wilkins.

Wikipedia. (2010). *Entrepreneur*. Retrieved August 3, 2010. From <http://en.wikipedia.org/wiki/EntrepreneurWorld>.

Zimmerer, T. W., & Scarborough, N. M. (1996). *Entrepreneurship and new venture formation*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

<http://www.2.thaieurope.net/สร้างเขาวงคนผู้ประกอบการ>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว 68202/65- ว 182

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรู่สะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี 94000

25 มกราคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางสาวสิริมา ทิมะเซ็น รหัสนักศึกษา 6420120253 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มี
อิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้”
โดยมี ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ธีระยุทธ รัชชะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.จิระวัฒน์ ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณีนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้าน
ดังกล่าว จึงเรียนมายังท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยบรรลุ
วัตถุประสงค์และเป็นไปด้วยความถูกต้องต่อไป โดยคณะศึกษาศาสตร์ มอบหมายให้นางสาวสิริมา ทิมะเซ็น
โทรศัพท์หมายเลข 09 5086 2299 หรือ E-mail: pupay220740@gmail.com เป็นผู้ประสาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.วรภาคย์ ไมตรีพันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 073331301

โทรสาร 0733348322

ที่ อว 68202/65- ว 182

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลรุมะมีแล อำเภอมือง
จังหวัดปัตตานี 94000

25 มกราคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัญญา ชูช่วย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางสาวสิริมา หิมะเซ็น รหัสนักศึกษา 6420120253 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้” โดยมี ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบขอบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ธีระยุทธ รัชชะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าว จึงเรียนมายังท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปด้วยความถูกต้องต่อไป โดยคณะศึกษาศาสตร์ มอบหมายให้นางสาวสิริมา หิมะเซ็น โทรศัพท์หมายเลข 09 5086 2299 หรือ E-mail: pupay220740@gmail.com เป็นผู้ประสาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.วรภาคย์ ไมตรีพันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 073331301

โทรสาร 0733348322

ที่ อว 68202/65- ว 182

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำบลสุระสมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี 94000

25 มกราคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณชพงศ์ จันจุฬา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางสาวสิริมา ทิมะเซ็น รหัสนักศึกษา 6420120253 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้” โดยมี ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ธีระยุทธ รัชชะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าว จึงเรียนมายังท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปด้วยความถูกต้องต่อไป โดยคณะศึกษาศาสตร์ มอบหมายให้นางสาวสิริมา ทิมะเซ็น โทรศัพท์หมายเลข 09 5086 2299 หรือ E-mail: pupay220740@gmail.com เป็นผู้ประสาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.วรภาคย์ ไมตรีพันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 073331301

โทรสาร 0733348322

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา โทร 1627

ที่ มอ 202.15/65-4

วันที่ 25 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัยดี แวดราแม

ด้วยนางสาวสิริมา หิมะเซ็น รหัสนักศึกษา 6420120253 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้” โดยมี ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.ธีระยุทธ รัชชะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าว จึงเรียนมายังท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปด้วยความถูกต้องต่อไป โดยคณะศึกษาศาสตร์ มอบหมายให้นางสาวสิริมา หิมะเซ็น โทรศัพท์หมายเลข 09 5086 2299 หรือ E-mail: pupay220740@gmail.com เป็นผู้ประสาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ดร.วรภาคย์ ไมตรีพันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

- 1) ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์
อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2) ผศ.ดร.สุวัจน์ เพชรรัตน์
อาจารย์ประจำสาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 3) ผศ.ปัญญา ชูช่วย
อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 4) ผศ.ดร.ณชพงศ์ จันจุฬา
อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- 5) ผศ.ดร.มัยดี แวดราแม
อาจารย์ประจำวิชาสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี
ในสามจังหวัดชายแดนใต้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อเพื่อสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คำตอบของท่านและข้อมูลส่วนตัวของท่านทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัว

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวสิริมา หิมะเซ็น

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล

การศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ชั้นปี 1) ชั้นปีที่ 1 2) ชั้นปีที่ 2 3) ชั้นปีที่ 3
 4) ชั้นปีที่ 4 5) สูงกว่าชั้นปีที่ 4
3. ศาสนา 1) พุทธ 2) คริสต์
 3) อิสลาม 4) อื่นๆ (ระบุ)
4. มหาวิทยาลัย 1) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 3) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
5. คณะที่ศึกษา 1) คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ 2) คณะวิศวกรรมศาสตร์
 3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4) คณะพยาบาลศาสตร์
 5) คณะรัฐศาสตร์ 6) คณะวิทยาการจัดการ
 7) คณะนิติศาสตร์ 8) อื่นๆ (ระบุ).....
6. ภูมิหลังครอบครัว
 1) ครอบครัวประกอบธุรกิจ 2) ครอบครัวไม่ได้ประกอบธุรกิจ
7. ประเภทธุรกิจที่สนใจ
 1) ธุรกิจการเกษตร 2) ธุรกิจอุตสาหกรรม 3) ธุรกิจพาณิชย์
 4) ธุรกิจบริการ 5) ธุรกิจในครัวเรือน 6) ธุรกิจก่อสร้าง
 7) ธุรกิจในโรงงาน 8) ธุรกิจอื่นๆ.....(โปรดระบุ)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) หมายถึง ลักษณะเชิงจิตวิทยาอยู่ภายในตัวบุคคล มีคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง โดยวัดจากแบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็น 5 คุณลักษณะ ดังนี้

1.1 การมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในธุรกิจ

1.2 ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง การกล้าเสี่ยงที่จะลองทำอะไรใหม่ ๆ ที่มีความท้าทาย การตัดสินใจอย่างแน่วแน่ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน

1.3 การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง การทำงานของผู้เรียนที่ชอบคิดวางแผนเตรียมการล่วงหน้าเพื่อจะให้งานประสบความสำเร็จ หากเจอกับอุปสรรคปัญหาก็พร้อมที่จะแก้ปัญหาและทำงานอย่างมีคุณภาพเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต

1.4 ความกล้าที่จะแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับการแข่งขันที่ทำหาย สามารถจัดความกลัว กล้าตัดสินใจ ลงมือทำอะไรใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำ และทำให้สำเร็จ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในเชิงธุรกิจ

1.5 การมีอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) หมายถึง การตัดสินใจอย่างอิสระได้ด้วยตนเองในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่มีการควบคุมจากภายนอกทำให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็มความรู้ความสามารถของตัวบุคคล

2) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะคุณสมบัติเฉพาะของตัวบุคคล ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ เซอร์ปัญญา ความรู้พื้นฐานเดิม กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3) ปัจจัยทางครอบครัว หมายถึง การรับรู้ต่อการได้รับความช่วยเหลือและส่งเสริมจากผู้ปกครอง พ่อแม่หรือครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ เศรษฐฐานะผู้ปกครอง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมภายในบ้าน

4) ปัจจัยความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สภาพความต้องการที่มุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ คือ บรรทัดฐานทางสังคม ทศคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ วัดโดยใช้แบบวัดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของ Likert

5) ปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ประกอบด้วยตัวแปรแฝงที่วัดได้ ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ภูมิหลังของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของ Likert ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตอนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ (ENTRE)

เพื่อวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ 5 ด้าน ได้แก่ การมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความกล้าที่จะแข่งขัน การมีอิสระในการบริหารงาน

เกณฑ์การประเมิน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย [✓] ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การมีนวัตกรรม					
1.1 ฉันค้นหาวิธีใหม่ในการทำสิ่งต่างๆ					
1.2 ฉันพัฒนากระบวนการทำงานแบบใหม่					
1.3 ฉันคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆที่ทันสมัยอยู่เสมอ					
1.4 ฉันสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการปฏิบัติงานได้					
2. ความกล้าเสี่ยง					
2.1 ฉันเต็มใจที่จะรับความเสี่ยงสูงเพื่อผลตอบแทนสูง					
2.2 ฉันไม่สนใจแม้รายได้จะน้อยหากงานที่ทำมีความมั่นคง					
2.3 ฉันจะพิจารณาความคุ้มค่าของความเสี่ยงหากมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า 60%					
3. การทำงานเชิงรุก					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.1 ฉันมักจะมีการวางแผนและเตรียมตัวพร้อมรับกับวิกฤตสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด					
3.2 ฉันมีความมุ่งมั่นเพื่อให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จ					
3.3 ฉันพยายามจะทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้					
4. ความกล้าที่จะแข่งขัน					
4.1 ฉันกล้าที่จะทำตามความฝัน					
4.2 ฉันมีความมุ่งมั่นในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคู่แข่ง					
4.3 ฉันกล้าตัดสินใจดำเนินชีวิต ตามวิถีชีวิตของตนเอง					
5. การมีอิสระในการบริหารงาน					
5.1 ฉันตัดสินใจทำทุกอย่างด้วยตัวเองโดยตั้งอยู่ในหลักของเหตุและผล					
5.2 ฉันชอบทำงานที่มีอิสระ ไม่กดดัน					
5.3 ฉันตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆได้					
5.4 ฉันทำงานด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่พึ่งผู้อื่น					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล (PERSO)

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เชาวน์ปัญญา กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เกณฑ์การประเมิน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย [✓] ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความรู้พื้นฐานเดิม (BK)					
1.1 เกิดความรู้ ความเข้าใจด้านการพัฒนา ไอเดีย					
2. เชาวน์ปัญญา (INT)					
2.1 เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคปัญหาที่ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาฉันสามารถ แก้ปัญหาได้และข้ามผ่านอุปสรรคไปได้ทุก ครั้ง					
2.2 ฉันมีความสามารถในการสื่อสารและใช้ ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
2.3 ฉันมีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และ การใช้เหตุผลเชิงตรรกะเป็นอย่างมาก					
3. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน (GR)					
3.1 ฉันมีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียนเป็น อย่างมาก					
4. เจตคติต่อการเรียน (AT)					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.1 ฉันกระตือรือร้นที่จะได้เรียนเมื่อใกล้ถึงเวลาเรียน					
4.2 ฉันมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ได้อย่างที่ตั้งใจไว้					
4.3 ฉันคิดว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูนำมาใช้มีความ น่าสนใจ					
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MO)					
5.1 ฉันเชื่อว่า ไม่มีสิ่งใดที่ฉันทำไม่ได้					
5.2 แม้ว่าฉันจะล้มเหลวในการทำงาน ฉันก็จะพยายามแก้ไขและปรับปรุงเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงานครั้งต่อไป					
5.3 ฉันมีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง					
5.4 ฉันสามารถสร้างกำลังใจให้กับตัวเองได้					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัว (FAMI)

ปัจจัยทางครอบครัวซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ เศรษฐฐานะผู้ปกครอง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมภายในบ้าน

เกณฑ์การประเมิน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย [✓] ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. เศรษฐฐานะผู้ปกครอง (ST)					
1.1 ครอบครัวของฉันประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว					
2. การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (SU)					
2.1 ผู้ปกครองพร้อมที่จะสนับสนุนและให้ค่าปรึกษาในด้านต่างๆ					
2.2 ฉันได้รับความสนับสนุนจากครอบครัวหากต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
3. สภาพแวดล้อมภายในบ้าน (HE)					
3.1 ខ្ញុំ ប្រើប្រាស់ បន្ទប់ ក្នុង ផ្ទះ ខ្ញុំ គ្រប់ ថ្ងៃ					
3.2 ផ្ទះ ខ្ញុំ មាន អង្គ ភ្នាក់ ងារ គ្រប់ គ្រួសារ ធ្វើ ការ រួម គ្នា					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (INTENT)

ปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ

เกณฑ์การประเมิน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย [✓] ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (EA)					
1.1 ถ้าฉันมีโอกาสและมีแหล่งทรัพยากร เช่น เงินทุน ฉันจะตัดจะตัดสินใจทำธุรกิจ					
1.2 แม้จะมีทางเลือกที่หลากหลายในด้านอาชีพ ฉันก็เลือกที่จะเป็นผู้ประกอบการ					
2. บรรทัดฐานทางสังคม (SN)					
2.1 เพื่อนสนิทของฉันคิดว่าฉันควรประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ					
3. การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการ (EP)					
3.1 หากฉันต้องการเป็นผู้ประกอบการ ฉันสามารถเป็นผู้ประกอบการได้โดยง่าย					
3.2 ในการเป็นผู้ประกอบการ ฉันสามารถควบคุมธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3.3 ฉันสามารถเป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้เป็นอย่างดี					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (LEARN)

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ภูมิหลังของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน

เกณฑ์การประเมิน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย [✓] ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. คุณภาพการสอนของครู (TQ)					
1.1 ครูใช้วาจาสุภาพในการให้คำปรึกษา					
1.2 ครูมีความจริงใจและเต็มใจให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างสุดความสามารถ					
1.3 ครูรอบรู้และทันเหตุการณ์					
1.4 ครูมุ่งมั่นในการสอน รับผิดชอบหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่					
2. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน (CE)					
2.1 ห้องเรียนมีสื่ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ ชุดเครื่องเสียงที่เพียงพอในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.2 ห้องเรียนมีมุมแสดงผลงานนักเรียน					
2.3 ในห้องเรียนการจัดวางโต๊ะเหมาะสมแก่การเรียนและทำกิจกรรม					
2.4 ห้องเรียน มีขนาดกว้างเพียงพอ ทำให้ไม่รู้สึกอึดอัด					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. ภูมิหลังของครู (TB)					
3.1 มองโลกในแง่ดีมีเหตุผล					
3.2 ร่างกายแข็งแรง มีอารมณ์ขัน					
3.3 แต่งกายสะอาดเรียบร้อยและเหมาะสม					
3.4 มีความกระตือรือร้นและขยันขันแข็ง					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (TL)					
4.1 เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมต่างๆอย่างสร้างสรรค์					
4.2 การสอนของครูเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ					
4.3 เลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4.4 เชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน					
5. พฤติกรรมการสอนของครู (BE)					
5.1 พฤติกรรมการสอนของครูสร้างความท้าทายในการเรียนแก่ฉัน					
5.2 ครูอบรมสั่งสอนนักเรียนในชั่วโมงเรียนด้วยความเมตตา					
5.3 ครูปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนในห้องเรียนไม่เท่าเทียมกัน					
5.4 ในขณะที่เรียนการวางตัวของครูสร้างความสบายใจแก่ฉัน					
6. บรรยากาศในชั้นเรียน (AT)					
6.1 ห้องเรียน สะอาด ถูกสุขลักษณะ เหมาะแก่การเรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนทำให้ฉันเรียนด้วยความอบอุ่นใจและสบายใจ					
6.3 เพื่อนที่เรียนเก่งมักช่วยแนะนำให้เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าได้เข้าใจในงานที่ทำร่วมกัน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
คุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ค่าความตรงของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสามจังหวัดชายแดนใต้

ตารางที่ 19 ค่าความตรงของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสามจังหวัดชายแดนใต้

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้	
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
1.1	8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
1.2	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
1.3	10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
1.4	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.1	12	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
2.2	13	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
2.3	14	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
2.4	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.1	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.2	17	+1	-1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
3.3	18	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.4	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4.1	20	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4.2	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ		คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.3	22	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4.4	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5.1	24	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.2	25	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.3	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5.4	27	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
1.1	28	+1	+1	0	0	0	2	0.4	ตัดทิ้ง
1.2	29	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ใช้ได้
1.3	30	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
2.1	31	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ใช้ได้
2.2	32	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
2.3	33	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.1	34	0	+1	0	0	0	1	0.2	ตัดทิ้ง
3.2	35	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.3	36	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4.1	37	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4.2	38	+1	+1	0	0	0	2	0.4	ตัดทิ้ง
4.3	39	+1	+1	+1	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
5.1	40	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
5.2	41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5.3	42	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.4	43	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	ใช้ได้
1.1	44	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
1.2	45	0	+1	0	0	+1	2	0.4	ตัดทิ้ง
1.3	46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ		คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.1	47	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2.2	48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.3	49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.1	50	0	+1	+1	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
3.2	51	0	+1	+1	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
3.3	52	0	+1	0	0	+1	2	0.4	ตัดทิ้ง
1.1	53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
1.2	54	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
1.3	55	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ใช้ได้
1.4	56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.1	57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.2	58	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	ใช้ได้
2.3	59	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ใช้ได้
2.4	60	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ใช้ได้
3.1	61	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.2	62	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.3	63	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
3.4	64	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
1.1	65	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
1.2	66	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	ใช้ได้
1.3	67	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
1.4	68	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.1	69	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
2.2	70	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
2.3	71	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ		คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.4	72	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	ใช้ได้
3.1	73	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.2	74	+1	+1	0	+1	+1	4	0.6	ใช้ได้
3.3	75	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.4	76	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
4.1	77	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4.2	78	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4.3	79	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4.4	80	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5.1	81	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.2	82	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.3	83	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
5.4	84	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
6.1	85	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
6.2	86	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	ใช้ได้
6.3	87	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
6.4	88	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

**หมายเหตุ คัดเลือกข้อคำถามที่ค่าความตรง เท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

การหาค่าอำนาจจำแนก

ทดสอบความสอดคล้องของข้อความโดยการทำสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

(item-total correlation)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก				
	คุณลักษณะ การเป็น ผู้ประกอบการ	ลักษณะส่วน บุคคล	ปัจจัยทาง ครอบครัว	ความตั้งใจใน การเป็น ผู้ประกอบการ	การจัดการ เรียนรู้
1	.439	.573	.541	.078	.663
2	.500	.622	.269	.282	.393
3	.223	.557	-.022	.159	.750
4	.390	.540	.543	.343	.535
5	.362	.520	.393	.046	.675
6	.559	.699	.215	.298	.672
7	.591	.471		.072	.476
8	.256	.532		.197	.695
9	.622	.443		.328	.577
10	.502	.464		.362	.630
11	.341	.550		.152	.700
12	.175	.573		.328	.710
13	.652				.583
14	.568				.403
15	.604				.702
16	.683				.613
17	.421				.217
18	.383				.416
19	.483				.533
20					.672
21					.609

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก				
	คุณลักษณะ การเป็น ผู้ประกอบการ	ลักษณะส่วน บุคคล	ปัจจัยทาง ครอบครัว	ความตั้งใจใน การเป็น ผู้ประกอบการ	การจัดการ เรียนรู้
22					.015
23					.764
24					.564
ค่าความ เชื่อมั่น	.879	.843	.689	.756	.942

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูล

DATE: 4/20/2022

TIME: 23:22

L I S R E L 8.72

BY Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\Users\ASUS\Desktop\lisrel\test02.LPJ:

TI

!DA NI=22 NO=600 MA=CM

SY='C:\Users\ASUS\Desktop\lisrel\test.dsf' NG=1

SE

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 17 18 19 20 21 22 11 12

13 14 15 16 /

MO NX=6 NY=16 NK=2 NE=3 BE=FU GA=FI PS=SY TE=SY TD=SY

LE

ENTRE PERSO LEARN

LK

FAMI INTENT

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,2) LY(7,2) LY(8,2) LY(9,2)

FR LY(10,2) LY(11,3) LY(12,3) LY(13,3) LY(14,3) LY(15,3) LY(16,3) LX(1,1) LX(2,1)

FR LX(3,1) LX(4,2) LX(5,2) LX(6,2) BE(1,2) BE(1,3) BE(2,3) GA(1,1) GA(1,2)

FR GA(2,1) GA(3,1)

PD

OU PC RS EF FS SC ND=3

TI

Number of Input Variables 22

Number of Y - Variables 16

Number of X - Variables 6

Number of ETA - Variables 3

Number of KSI - Variables 2

Number of Observations 600

W_A_R_N_I_N_G: Matrix to be analyzed is not positive definite,
 ridge option taken with ridge constant = 1.000

TI

Covariance Matrix

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
IN	0.860					
RT	1.117	10.094				
PR	0.317	1.684	2.796			
CA	2.725	10.116	4.244	60.479		
AU	0.494	1.773	0.733	4.703	2.059	
BK	0.927	2.943	1.311	7.367	1.354	6.784
INT	1.268	4.226	1.886	10.855	2.015	3.716
GR	1.158	3.925	2.043	10.103	1.882	3.836
AT	0.870	3.648	1.584	9.378	1.725	2.862
MO	1.483	7.576	3.158	19.006	3.619	5.734
TQ	1.874	6.874	2.884	17.221	3.055	5.165
CE	1.039	4.368	1.874	10.858	1.948	3.394
TB	0.809	7.365	2.841	18.021	3.175	4.976
TL	0.655	4.564	1.787	10.938	1.941	3.149

BE	0.667	4.105	1.826	10.155	1.866	3.327
CAT	1.075	4.227	1.834	10.058	1.877	3.403
ST	1.565	5.178	2.467	12.484	2.302	4.867
SU	0.922	5.547	2.725	13.409	2.419	4.375
HE	0.943	3.219	1.572	7.892	1.514	2.614
EA	0.842	6.819	3.008	17.052	3.254	5.749
SN	3.021	10.841	4.837	28.451	5.073	10.190
EP	0.845	3.270	1.558	8.250	1.487	3.073

Covariance Matrix

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
	-----	-----	-----	-----	-----	
INT	13.374					
GR	5.573	15.478				
AT	4.332	4.279	9.433			
MO	8.806	8.313	8.473	40.527		
TQ	7.589	7.335	7.301	14.824	35.216	
CE	5.011	4.938	4.414	8.685	9.640	15.486
TB	7.340	6.896	7.359	14.800	16.612	10.667
TL	4.534	4.364	4.543	9.188	9.998	6.542
BE	4.564	4.663	4.063	8.025	8.716	6.136
CAT	4.847	5.082	4.428	8.736	9.019	6.117
ST	6.209	6.787	4.916	9.524	10.380	6.456
SU	6.295	6.306	5.584	11.374	11.170	6.974
HE	3.878	3.864	3.313	6.864	6.782	4.292
EA	8.244	8.364	7.244	14.450	14.768	8.743
SN	14.085	14.835	11.055	21.656	22.778	14.404
EP	4.264	4.422	3.331	6.411	6.702	4.216

Covariance Matrix

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TB	40.527					
TL	11.661	15.486				
BE	9.869	6.174	15.486			
CAT	9.858	6.197	6.457	15.486		
ST	9.433	5.967	6.437	6.380	26.914	
SU	11.365	6.898	6.352	6.881	10.524	32.133
HE	6.704	4.079	3.896	4.049	5.643	6.512
EA	14.771	9.076	8.344	8.201	10.845	11.637
SN	21.603	13.420	14.089	13.968	19.670	18.771
EP	6.065	3.822	4.300	4.279	5.977	5.566

Covariance Matrix

	HE	EA	SN	EP
	-----	-----	-----	-----
HE	9.975			
EA	6.891	40.527		
SN	11.694	25.127	106.213	
EP	3.466	6.931	13.968	9.433

TI

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	0	0	0
RT	1	0	0
PR	2	0	0
CA	3	0	0

AU	4	0	0
BK	0	0	0
INT	0	5	0
GR	0	6	0
AT	0	7	0
MO	0	8	0
TQ	0	0	0
CE	0	0	9
TB	0	0	10
TL	0	0	11
BE	0	0	12
CAT	0	0	13

LAMBDA-X

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ST	14	0
SU	15	0
HE	16	0
EA	0	17
SN	0	18
EP	0	19

BETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
ENTRE	0	20	21
PERSO	0	0	22
LEARN	0	0	0

GAMMA

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	23	24
PERSO	25	0
LEARN	26	0

PHI

	FAMI	INTENT
	-----	-----
FAMI	0	
INTENT	27	0

PSI

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
	28	29	30

THETA-EPS

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
	31	32	33	34	35	36

THETA-EPS

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
	37	38	39	40	41	42

THETA-EPS

	TB	TL	BE	CAT
	-----	-----	-----	-----
	43	44	45	46

THETA-DELTA

ST	SU	HE	EA	SN	EP
-----	-----	-----	-----	-----	-----
47	48	49	50	51	52

TI

Number of Iterations = 33

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y			
	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	0.501	--	--
RT	2.009	--	--
	(0.178)		
	11.291		
PR	0.850	--	--
	(0.087)		
	9.769		
CA	5.062	--	--
	(0.440)		
	11.492		
AU	0.920	--	--
	(0.081)		

11.390

BK	--	1.586	--
INT	--	2.293	--
		(0.181)	
		12.701	
GR	--	2.268	--
		(0.191)	
		11.892	
AT	--	1.946	--
		(0.152)	
		12.804	
MO	--	3.891	--
		(0.312)	
		12.455	
TQ	--	--	3.931
CE	--	--	2.543
		(0.186)	
		13.661	
TB	--	--	4.116
		(0.301)	
		13.668	
TL	--	--	2.548

			(0.186)
			13.685
BE	--	--	2.409
			(0.185)
			13.040
CAT	--	--	2.464
			(0.185)
			13.297

LAMBDA-X

	FAMI	INTENT
--	------	--------

	-----	-----
ST	2.988	--
	(0.206)	
	14.478	
SU	3.094	--
	(0.228)	
	13.581	
HE	1.868	--
	(0.125)	
	14.942	
EA	--	3.874
	(0.257)	
	15.078	

SN -- 6.607
 (0.412)
 16.019

EP -- 1.949
 (0.123)
 15.826

BETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
ENTRE	-- 0.947	0.048	
	(0.298)	(0.136)	
	3.175	0.350	
PERSO	-- --	0.197	
		(0.130)	
		1.517	
LEARN	-- --	--	--

GAMMA

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	0.786	-0.841
	(1.854)	(1.715)
	0.424	-0.490

PERSO 0.759 --
 (0.135)
 5.613

LEARN 0.875 --
 (0.058)
 15.054

Covariance Matrix of ETA and KSI

	ENTRE	PERSO	LEARN	FAMI	INTENT
ENTRE	1.000				
PERSO	0.950	1.000			
LEARN	0.827	0.861	1.000		
FAMI	0.883	0.931	0.875	1.000	
INTENT	0.838	0.915	0.860	0.983	1.000

PHI

	FAMI	INTENT
FAMI	1.000	
INTENT	0.983	1.000

(0.026)
 38.182

PSI

Note: This matrix is diagonal.

ENTRE	PERSO	LEARN
0.073	0.124	0.235
(0.084)	(0.041)	(0.048)
0.863	2.987	4.862

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

ENTRE	PERSO	LEARN
0.927	0.876	0.765

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

ENTRE	PERSO	LEARN
0.803	0.867	0.765

Reduced Form

	FAMI	INTENT
ENTRE	1.709	-0.841
	(1.715)	(1.715)
	0.996	-0.490

PERSO 0.931 --
 (0.064)
 14.500

LEARN 0.875 --
 (0.058)
 15.054

THETA-EPS

IN	RT	PR	CA	AU	BK
0.610	6.062	2.074	34.863	1.212	4.269
(0.038)	(0.396)	(0.127)	(2.315)	(0.080)	(0.268)
16.102	15.292	16.292	15.062	15.184	15.899

THETA-EPS

INT	GR	AT	MO	TQ	CE
8.117	10.336	5.646	25.384	19.759	9.021
(0.516)	(0.640)	(0.360)	(1.599)	(1.303)	(0.588)
15.742	16.139	15.679	15.879	15.170	15.353

THETA-EPS

TB	TL	BE	CAT
23.584	8.994	9.683	9.416

(1.537)	(0.586)	(0.618)	(0.605)
15.348	15.338	15.678	15.553

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

IN	RT	PR	CA	AU	BK
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.291	0.400	0.259	0.424	0.411	0.371

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

INT	GR	AT	MO	TQ	CE
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.393	0.332	0.401	0.374	0.439	0.417

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

TB	TL	BE	CAT
-----	-----	-----	-----
0.418	0.419	0.375	0.392

THETA-DELTA

ST	SU	HE	EA	SN	EP
-----	-----	-----	-----	-----	-----
17.984	22.561	6.487	25.520	62.558	5.636
(1.124)	(1.392)	(0.408)	(1.682)	(4.263)	(0.381)
16.002	16.204	15.885	15.176	14.675	14.788

Squared Multiple Correlations for X - Variables

ST	SU	HE	EA	SN	EP
0.332	0.298	0.350	0.370	0.411	0.403

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 201

Minimum Fit Function Chi-Square = 202.268 (P = 0.462)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 210.519 (P = 0.308)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 9.519

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 48.282)

Minimum Fit Function Value = 0.338

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0159

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0806)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.00889

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0200)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.000

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.525

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.509 ; 0.590)

ECVI for Saturated Model = 0.845

ECVI for Independence Model = 27.033

Chi-Square for Independence Model with 231 Degrees of Freedom = 16148.874

Independence AIC = 16192.874

Model AIC = 314.519

Saturated AIC = 506.000

Independence CAIC = 16311.606

Model CAIC = 595.160

Saturated CAIC = 1871.423

Normed Fit Index (NFI) = 0.987

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.859

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.986

Critical N (CN) = 743.018

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.446

Standardized RMR = 0.0261

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.969

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.961

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.770

TI

Fitted Covariance Matrix

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
IN	0.861					
RT	1.006	10.096				
PR	0.426	1.708	2.796			
CA	2.534	10.169	4.304	60.491		
AU	0.461	1.848	0.782	4.659	2.059	
BK	0.754	3.026	1.281	7.626	1.386	6.784
INT	1.090	4.375	1.852	11.025	2.004	3.637

GR	1.078	4.326	1.831	10.904	1.982	3.596
AT	0.925	3.713	1.572	9.358	1.701	3.086
MO	1.850	7.425	3.143	18.712	3.402	6.172
TQ	1.628	6.531	2.764	16.459	2.992	5.367
CE	1.053	4.224	1.788	10.645	1.935	3.471
TB	1.704	6.837	2.894	17.232	3.133	5.619
TL	1.055	4.232	1.792	10.667	1.939	3.478
BE	0.997	4.002	1.694	10.085	1.833	3.289
CAT	1.020	4.093	1.732	10.315	1.875	3.364
ST	1.320	5.297	2.242	13.351	2.427	4.413
SU	1.367	5.485	2.322	13.823	2.513	4.569
HE	0.825	3.311	1.401	8.344	1.517	2.758
EA	1.625	6.522	2.761	16.437	2.988	5.621
SN	2.772	11.123	4.708	28.033	5.096	9.587
EP	0.818	3.280	1.389	8.267	1.503	2.827

Fitted Covariance Matrix

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
	-----	-----	-----	-----	-----	
INT	13.374					
GR	5.199	15.478				
AT	4.462	4.413	9.433			
MO	8.923	8.824	7.573	40.527		
TQ	7.760	7.674	6.586	13.169	35.216	
CE	5.019	4.963	4.259	8.517	9.997	15.486
TB	8.124	8.034	6.895	13.788	16.183	10.466
TL	5.029	4.973	4.268	8.535	10.017	6.479
BE	4.755	4.702	4.035	8.070	9.471	6.126
CAT	4.863	4.809	4.127	8.253	9.687	6.265
ST	6.380	6.310	5.415	10.828	10.279	6.648

SU	6.606	6.533	5.606	11.211	10.642	6.883
HE	3.987	3.943	3.384	6.767	6.424	4.155
EA	8.127	8.037	6.897	13.793	13.093	8.468
SN	13.861	13.708	11.764	23.524	22.331	14.442
EP	4.088	4.043	3.469	6.938	6.586	4.259

Fitted Covariance Matrix

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
TB	40.527					
TL	10.488	15.486				
BE	9.916	6.138	15.486			
CAT	10.142	6.278	5.936	15.486		
ST	10.762	6.662	6.298	6.442	26.914	
SU	11.142	6.897	6.521	6.669	9.246	32.133
HE	6.726	4.163	3.936	4.026	5.581	5.778
EA	13.708	8.485	8.023	8.205	11.375	11.777
SN	23.379	14.472	13.683	13.994	19.400	20.086
EP	6.895	4.268	4.035	4.127	5.721	5.924

Fitted Covariance Matrix

	HE	EA	SN	EP
HE	9.975			
EA	7.109	40.527		
SN	12.125	25.596	106.213	
EP	3.576	7.549	12.875	9.433

Fitted Residuals

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
IN	0.000					
RT	0.112	-0.002				
PR	-0.109	-0.024	0.000			
CA	0.191	-0.052	-0.061	-0.012		
AU	0.033	-0.075	-0.050	0.044	0.000	
BK	0.173	-0.083	0.031	-0.259	-0.032	0.000
INT	0.178	-0.148	0.034	-0.171	0.010	0.080
GR	0.080	-0.401	0.212	-0.801	-0.100	0.240
AT	-0.055	-0.064	0.012	0.020	0.024	-0.224
MO	-0.367	0.152	0.015	0.293	0.217	-0.438
TQ	0.247	0.344	0.120	0.762	0.063	-0.203
CE	-0.014	0.144	0.086	0.213	0.013	-0.077
TB	-0.895	0.528	-0.053	0.789	0.042	-0.644
TL	-0.400	0.332	-0.004	0.271	0.002	-0.329
BE	-0.330	0.104	0.132	0.069	0.032	0.039
CAT	0.055	0.134	0.101	-0.257	0.002	0.040
ST	0.244	-0.120	0.225	-0.867	-0.125	0.454
SU	-0.445	0.062	0.403	-0.414	-0.094	-0.194
HE	0.118	-0.092	0.170	-0.452	-0.003	-0.144
EA	-0.784	0.298	0.248	0.616	0.266	0.128
SN	0.249	-0.282	0.129	0.418	-0.023	0.603
EP	0.027	-0.010	0.170	-0.017	-0.016	0.245

Fitted Residuals

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
INT	0.000					

GR	0.374	0.000				
AT	-0.130	-0.134	0.000			
MO	-0.117	-0.512	0.900	0.000		
TQ	-0.171	-0.338	0.715	1.654	0.000	
CE	-0.008	-0.025	0.155	0.167	-0.356	0.000
TB	-0.784	-1.139	0.464	1.012	0.430	0.201
TL	-0.495	-0.610	0.275	0.653	-0.019	0.063
BE	-0.191	-0.039	0.028	-0.044	-0.755	0.010
CAT	-0.016	0.273	0.301	0.483	-0.667	-0.148
ST	-0.171	0.478	-0.499	-1.304	0.101	-0.192
SU	-0.310	-0.227	-0.022	0.163	0.528	0.091
HE	-0.110	-0.080	-0.072	0.097	0.358	0.137
EA	0.117	0.327	0.346	0.657	1.675	0.275
SN	0.225	1.127	-0.708	-1.868	0.448	-0.038
EP	0.176	0.379	-0.138	-0.527	0.117	-0.043

Fitted Residuals

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
TB	0.000					
TL	1.174	0.000				
BE	-0.047	0.035	0.000			
CAT	-0.283	-0.080	0.521	0.000		
ST	-1.328	-0.695	0.139	-0.062	0.000	
SU	0.223	0.001	-0.169	0.211	1.278	0.000
HE	-0.022	-0.084	-0.040	0.023	0.062	0.733
EA	1.063	0.591	0.321	-0.005	-0.530	-0.140
SN	-1.777	-1.053	0.405	-0.026	0.270	-1.315
EP	-0.830	-0.446	0.264	0.152	0.256	-0.357

Fitted Residuals

	HE	EA	SN	EP
HE	0.000			
EA	-0.218	0.000		
SN	-0.430	-0.469	0.000	
EP	-0.110	-0.618	1.094	0.000

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -1.868

Median Fitted Residual = 0.000

Largest Fitted Residual = 1.675

Stemleaf Plot

```

-18|7
-16|8
-14|
-12|310
-10|45
- 8|0730
- 6|885197421
- 4|33100755443100
- 2|766433188663220
-
0|9997777554443322211109988888876665555444443322222221111000000000000
00+13
0|11112222333333444446666678899000012222333344455667777889
2|011122224455556677777890023345678

```

4|0123556882339

6|02562369

8|0

10|16937

12|8

14|

16|57

Standardized Residuals

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
IN	-2.023					
RT	1.608	-2.024				
PR	-2.559	-0.185	-2.023			
CA	1.156	-0.106	-0.197	-2.025		
AU	1.081	-0.811	-0.859	0.202	-2.025	
BK	2.735	-0.423	0.260	-0.551	-0.367	--
INT	2.043	-0.549	0.213	-0.264	0.086	0.375
GR	0.806	-1.300	1.154	-1.086	-0.728	0.974
AT	-0.758	-0.286	0.090	0.038	0.237	-1.263
MO	-2.379	0.316	0.052	0.256	1.014	-1.151
TQ	1.616	0.714	0.427	0.660	0.292	-0.512
CE	-0.136	0.443	0.456	0.273	0.091	-0.289
TB	-5.384	1.005	-0.172	0.626	0.179	-1.491
TL	-3.890	1.023	-0.023	0.348	0.016	-1.236
BE	-3.111	0.308	0.674	0.086	0.215	0.140
CAT	0.528	0.405	0.525	-0.322	0.015	0.145
ST	1.799	-0.283	0.895	-0.856	-0.658	1.294
SU	-2.914	0.131	1.430	-0.362	-0.440	-0.492
HE	1.449	-0.362	1.129	-0.746	-0.025	-0.684

EA	-4.670	0.566	0.799	0.489	1.133	0.303
SN	0.946	-0.344	0.265	0.213	-0.062	0.916
EP	0.348	-0.040	1.163	-0.029	-0.145	1.241

Standardized Residuals

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
INT	--					
GR	1.110	--				
AT	-0.535	-0.478	--			
MO	-0.225	-0.854	2.083	--		
TQ	-0.313	-0.549	1.574	1.715	--	
CE	-0.021	-0.059	0.505	0.257	-0.765	--
TB	-1.317	-1.694	0.935	0.962	0.571	0.392
TL	-1.347	-1.468	0.899	1.004	-0.042	0.199
BE	-0.502	-0.090	0.088	-0.066	-1.538	0.031
CAT	-0.043	0.643	0.961	0.727	-1.388	-0.452
ST	-0.355	0.872	-1.242	-1.525	0.127	-0.357
SU	-0.572	-0.368	-0.049	0.170	0.592	0.151
HE	-0.380	-0.243	-0.297	0.189	0.750	0.426
EA	0.202	0.497	0.718	0.640	1.751	0.426
SN	0.248	1.095	-0.940	-1.165	0.299	-0.038
EP	0.649	1.227	-0.612	-1.093	0.260	-0.141

Standardized Residuals

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
TB	--					
TL	2.291	--				

BE	-0.087	0.106	--			
CAT	-0.535	-0.246	1.512	--		
ST	-1.530	-1.296	0.250	-0.112	--	
SU	0.229	0.001	-0.271	0.344	1.695	--
HE	-0.042	-0.261	-0.121	0.071	0.154	1.627
EA	1.018	0.916	0.480	-0.007	-0.672	-0.156
SN	-1.086	-1.042	0.386	-0.025	0.222	-0.952
EP	-1.690	-1.472	0.840	0.489	0.699	-0.859

Standardized Residuals

	HE	EA	SN	EP
HE	--			
EA	-0.463	--		
SN	-0.593	-0.375	--	
EP	-0.502	-1.628	1.947	--

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -5.384

Median Standardized Residual = 0.000

Largest Standardized Residual = 2.735

Stemleaf Plot

- 5|4
 - 4|7
 - 4|
 - 3|9
 - 3|1

- 2|96
 - 2|400000
 - 1|776555555
 - 1|433333222211100
 - 0|999998887777766665555555555
 -
 0|4444444444333333333322222211111111111000000000000000000000000000000
 00
 0|1111111111122222222222222223333333333333333444444444
 0|55555555666666677777788889999999
 1|00000001111122222344
 1|5666677889
 2|013
 2|7

Largest Negative Standardized Residuals

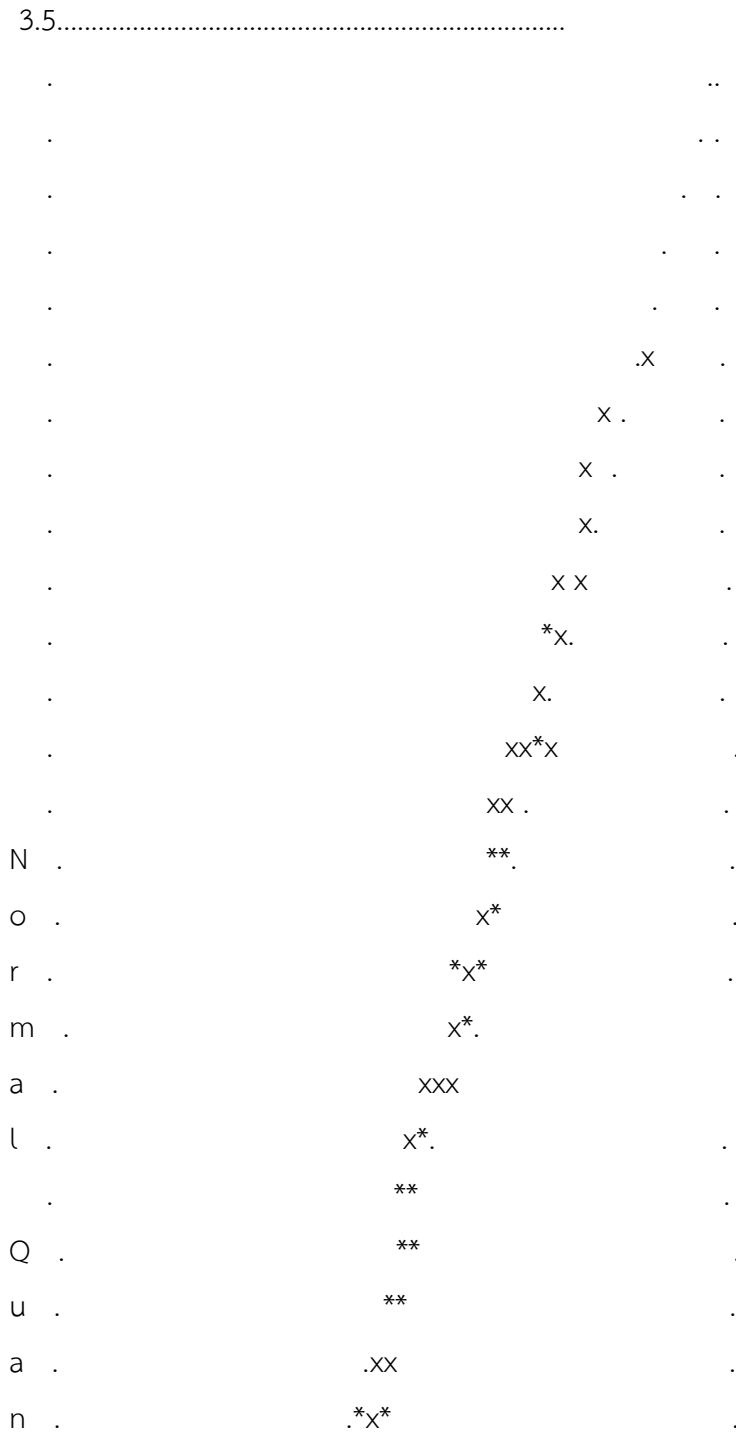
Residual for	TB and	IN	-5.384
Residual for	TL and	IN	-3.890
Residual for	BE and	IN	-3.111
Residual for	SU and	IN	-2.914
Residual for	EA and	IN	-4.670

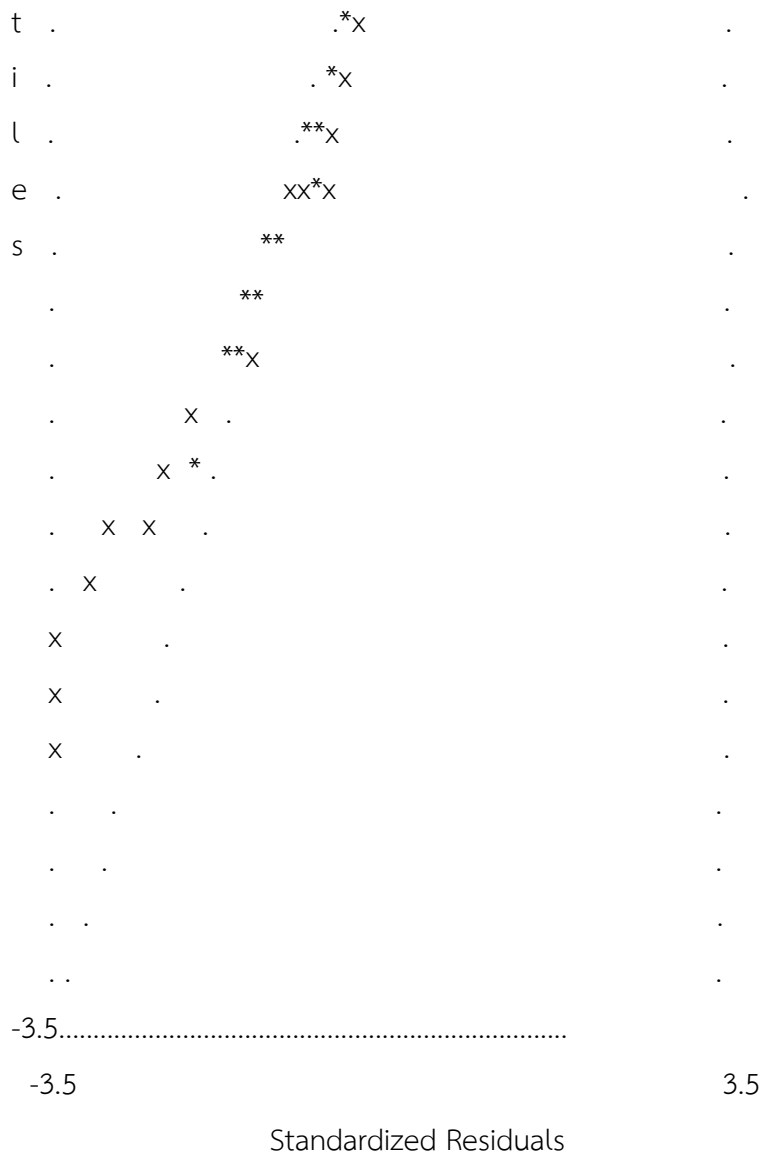
Largest Positive Standardized Residuals

Residual for	BK and	IN	2.735
--------------	--------	----	-------

T1

Qplot of Standardized Residuals

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LY 2,1	LY 3,1	LY 4,1	LY 5,1	LY 7,2	LY 8,2
LY 2,1	0.032					
LY 3,1	0.008	0.008				
LY 4,1	0.049	0.021	0.194			
LY 5,1	0.009	0.004	0.022	0.007		
LY 7,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.033	

LY 8,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.017	0.036
LY 9,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.014	0.014
LY 10,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.029	0.029
LY 12,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LY 13,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LY 14,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LY 15,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LY 16,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,2	-0.009	-0.004	-0.023	-0.004	0.007	0.007
BE 1,3	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000	0.000
BE 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.001	-0.001
GA 1,1	-0.008	-0.003	-0.019	-0.003	0.000	0.000
GA 1,2	0.008	0.003	0.021	0.004	0.000	0.000
GA 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.006	-0.006
GA 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 1,1	-0.001	-0.001	-0.003	-0.001	0.000	0.000
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.002	-0.002
PS 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 1,1	0.001	0.000	0.002	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	-0.008	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	-0.001	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	-0.125	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.005	0.005

TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.009	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.011
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LY 9,2	LY 10,2	LY 12,3	LY 13,3	LY 14,3	LY 15,3
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
LY 9,2	0.023					
LY 10,2	0.025	0.098				
LY 12,3	0.000	0.000	0.035			
LY 13,3	0.000	0.000	0.027	0.091		
LY 14,3	0.000	0.000	0.017	0.027	0.035	
LY 15,3	0.000	0.000	0.016	0.025	0.016	0.034
LY 16,3	0.000	0.000	0.016	0.026	0.016	0.015
LX 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

LX 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,2	0.006	0.012	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,3	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
BE 2,3	-0.001	-0.002	0.001	0.002	0.001	0.001
GA 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 2,1	-0.005	-0.010	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 3,1	0.000	0.000	-0.006	-0.009	-0.006	-0.005
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,2	-0.002	-0.003	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,3	0.000	0.000	-0.003	-0.005	-0.003	-0.003
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.004	0.008	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 9,9	-0.005	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	-0.048	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.000	0.000	0.034	0.055	0.034	0.032
TE 12,12	0.000	0.000	-0.015	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	-0.064	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.015	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.015
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LY 16,3	LX 1,1	LX 2,1	LX 3,1	LX 4,2	LX 5,2
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
LY 16,3	0.034					
LX 1,1	0.000	0.043				
LX 2,1	0.000	0.008	0.052			
LX 3,1	0.000	0.005	0.005	0.016		
LX 4,2	0.000	0.009	0.010	0.006	0.066	
LX 5,2	0.000	0.016	0.016	0.010	0.025	0.170
LX 6,2	0.000	0.005	0.005	0.003	0.007	0.013
BE 1,2	0.000	0.001	0.001	0.001	0.000	0.000
BE 1,3	0.000	0.001	0.001	0.000	0.000	0.000
BE 2,3	0.001	0.002	0.002	0.001	0.000	0.000
GA 1,1	0.000	-0.011	-0.011	-0.007	-0.056	-0.101
GA 1,2	0.000	0.009	0.009	0.006	0.056	0.101
GA 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002	0.004
GA 3,1	-0.006	0.002	0.002	0.001	0.003	0.005
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.001	-0.002
PS 1,1	0.000	0.001	0.001	0.000	0.002	0.003
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,3	-0.003	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TE 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.033	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	-0.015	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	-0.031	-0.001	-0.001	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	-0.001	-0.039	-0.001	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	-0.007	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.084	-0.028
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.049	-0.386
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.004	-0.007

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LX 6,2	BE 1,2	BE 1,3	BE 2,3	GA 1,1	GA 1,2
LX 6,2	0.015					
BE 1,2	0.000	0.089				
BE 1,3	0.000	0.000	0.018			
BE 2,3	0.000	-0.005	-0.006	0.017		
GA 1,1	-0.029	-0.229	-0.080	0.063	3.436	
GA 1,2	0.029	0.150	0.063	-0.053	-3.142	2.941
GA 2,1	0.001	0.003	0.006	-0.016	-0.064	0.053

GA 3,1	0.001	0.000	0.000	-0.002	-0.008	0.008
PH 2,1	-0.001	-0.001	0.000	0.001	0.037	-0.036
PS 1,1	0.001	0.001	0.004	-0.002	-0.121	0.116
PS 2,2	0.000	-0.007	0.000	0.002	0.016	-0.011
PS 3,3	0.000	0.000	0.000	0.002	0.015	-0.014
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.001	0.000	0.000	0.001	-0.001
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.006	0.000	0.000	0.005	-0.005
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.010	-0.002	0.000	-0.007	0.000
TE 7,7	0.000	0.018	-0.004	0.000	-0.014	0.000
TE 8,8	0.000	0.017	-0.003	0.000	-0.013	0.000
TE 9,9	0.000	0.013	-0.003	0.000	-0.010	0.000
TE 10,10	0.000	0.051	-0.011	0.000	-0.041	0.000
TE 11,11	0.000	0.000	0.001	0.005	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.001	0.003	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	-0.008	-0.003	-0.010	0.078	-0.067
TD 2,2	0.000	-0.008	-0.003	-0.010	0.082	-0.071
TD 3,3	0.000	-0.003	-0.001	-0.004	0.031	-0.027
TD 4,4	-0.008	0.000	0.000	0.000	0.456	-0.456
TD 5,5	-0.025	0.000	0.000	0.000	1.390	-1.390
TD 6,6	-0.010	0.000	0.000	0.000	0.120	-0.120

Covariance Matrix of Parameter Estimates

GA 2,1 GA 3,1 PH 2,1 PS 1,1 PS 2,2 PS 3,3

GA 2,1	0.018					
GA 3,1	0.002	0.003				
PH 2,1	-0.001	0.000	0.001			
PS 1,1	0.002	0.000	-0.001	0.007		
PS 2,2	-0.002	0.000	0.000	0.000	0.002	
PS 3,3	-0.002	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	-0.002	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	0.000	-0.013	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	-0.001	0.000	0.000	-0.001	-0.002	0.000
TE 7,7	0.001	0.000	0.000	-0.002	-0.002	0.000
TE 8,8	0.001	0.000	0.000	-0.002	-0.002	0.000
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	-0.002	-0.002	0.000
TE 10,10	0.002	0.000	0.000	-0.006	-0.006	0.000
TE 11,11	-0.003	-0.010	0.000	0.000	0.000	-0.009
TE 12,12	-0.001	0.001	0.000	0.000	0.000	-0.001
TE 13,13	-0.003	0.002	0.000	0.000	0.000	-0.003
TE 14,14	-0.001	0.001	0.000	0.000	0.000	-0.001
TE 15,15	-0.001	0.001	0.000	0.000	0.000	-0.001
TE 16,16	-0.001	0.001	0.000	0.000	0.000	-0.001
TD 1,1	0.010	0.001	0.000	-0.004	-0.002	-0.003
TD 2,2	0.010	0.002	0.000	-0.004	-0.002	-0.003
TD 3,3	0.004	0.001	0.000	-0.001	-0.001	-0.001
TD 4,4	0.000	0.000	0.009	-0.013	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.029	-0.041	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.002	-0.004	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TE 1,1	TE 2,2	TE 3,3	TE 4,4	TE 5,5	TE 6,6
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 1,1	0.001					
TE 2,2	0.000	0.157				
TE 3,3	0.000	0.000	0.016			
TE 4,4	0.000	0.006	0.001	5.358		
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.001	0.006	
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.072
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.005
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TE 7,7	TE 8,8	TE 9,9	TE 10,10	TE 11,11	TE 12,12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 7,7	0.266					

TE 8,8	0.004	0.410				
TE 9,9	0.003	0.003	0.130			
TE 10,10	0.011	0.011	0.008	2.555		
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	1.697	
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.009	0.345
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.023	-0.009
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.009	-0.004
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.008	-0.003
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.008	-0.003
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TE 13,13	TE 14,14	TE 15,15	TE 16,16	TD 1,1	TD 2,2
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 13,13	2.361					
TE 14,14	-0.009	0.344				
TE 15,15	-0.008	-0.003	0.381			
TE 16,16	-0.009	-0.003	-0.003	0.367		
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	1.263	
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.008	1.938
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.003	0.003
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

LX 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,2	-0.173	-0.149	-0.176	-0.175	0.130	0.124
BE 1,3	-0.019	-0.016	-0.019	-0.019	0.001	-0.001
BE 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.063	-0.058
GA 1,1	-0.023	-0.020	-0.024	-0.023	0.000	0.000
GA 1,2	0.027	0.023	0.027	0.027	0.000	0.000
GA 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.231	-0.216
GA 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 1,1	-0.091	-0.082	-0.091	-0.091	0.001	-0.001
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.245	-0.232
PS 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 1,1	0.113	0.098	0.115	0.114	0.000	0.000
TE 2,2	-0.119	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	-0.097	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	-0.123	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	-0.121	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.097	0.091
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.098	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.090
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LY 9,2	LY 10,2	LY 12,3	LY 13,3	LY 14,3	LY 15,3
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
LY 9,2	1.000					
LY 10,2	0.517	1.000				
LY 12,3	0.000	0.000	1.000			
LY 13,3	0.000	0.000	0.480	1.000		
LY 14,3	0.000	0.000	0.480	0.480	1.000	
LY 15,3	0.000	0.000	0.457	0.458	0.458	1.000
LY 16,3	0.000	0.000	0.466	0.467	0.467	0.445
LX 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,2	0.130	0.128	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 1,3	0.001	0.000	0.012	0.012	0.012	0.012
BE 2,3	-0.063	-0.061	0.053	0.053	0.054	0.051
GA 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 2,1	-0.233	-0.227	0.000	0.000	0.000	-0.001
GA 3,1	0.000	0.000	-0.528	-0.528	-0.529	-0.503
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

PS 1,1	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,2	-0.246	-0.241	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,3	0.000	0.000	-0.342	-0.342	-0.342	-0.327
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.098	0.096	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 9,9	-0.099	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	-0.096	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.000	0.000	0.141	0.141	0.141	0.134
TE 12,12	0.000	0.000	-0.139	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	-0.139	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.139	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.130
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LY 16,3	LX 1,1	LX 2,1	LX 3,1	LX 4,2	LX 5,2
LY 16,3	1.000					

LX 1,1	0.000	1.000				
LX 2,1	0.000	0.169	1.000			
LX 3,1	0.000	0.186	0.174	1.000		
LX 4,2	0.000	0.176	0.165	0.182	1.000	
LX 5,2	0.000	0.187	0.175	0.193	0.236	1.000
LX 6,2	0.000	0.185	0.173	0.191	0.233	0.249
BE 1,2	0.000	0.022	0.020	0.023	0.000	0.000
BE 1,3	0.012	0.020	0.018	0.021	0.000	0.000
BE 2,3	0.052	0.059	0.054	0.062	0.000	0.000
GA 1,1	0.000	-0.029	-0.026	-0.030	-0.118	-0.132
GA 1,2	0.000	0.026	0.024	0.027	0.127	0.142
GA 2,1	0.000	0.010	0.011	0.010	0.068	0.072
GA 3,1	-0.513	0.161	0.152	0.166	0.183	0.194
PH 2,1	0.000	0.015	0.014	0.015	-0.166	-0.186
PS 1,1	0.000	0.035	0.032	0.037	0.080	0.089
PS 2,2	0.000	0.038	0.035	0.040	0.000	0.000
PS 3,3	-0.333	0.043	0.040	0.045	0.000	0.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 11,11	0.137	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	-0.133	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	-0.132	-0.005	-0.006	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	-0.004	-0.122	-0.005	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	-0.006	-0.005	-0.138	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.195	-0.041
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.044	-0.220
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.043	-0.048

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LX 6,2	BE 1,2	BE 1,3	BE 2,3	GA 1,1	GA 1,2
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
LX 6,2	1.000					
BE 1,2	0.000	1.000				
BE 1,3	0.000	-0.005	1.000			
BE 2,3	0.000	-0.118	-0.367	1.000		
GA 1,1	-0.129	-0.415	-0.317	0.261	1.000	
GA 1,2	0.139	0.293	0.270	-0.237	-0.988	1.000
GA 2,1	0.072	0.069	0.334	-0.888	-0.253	0.227
GA 3,1	0.192	0.010	-0.004	-0.233	-0.072	0.076
PH 2,1	-0.182	-0.083	-0.075	0.297	0.768	-0.811
PS 1,1	0.087	0.052	0.386	-0.148	-0.775	0.805
PS 2,2	0.000	-0.558	0.075	0.367	0.214	-0.151
PS 3,3	0.000	-0.020	-0.036	0.303	0.164	-0.172
TE 1,1	0.000	-0.027	-0.003	0.000	-0.004	0.004
TE 2,2	0.000	0.008	0.001	0.000	0.001	-0.001
TE 3,3	0.000	0.004	0.000	0.000	0.001	-0.001
TE 4,4	0.000	0.009	0.001	0.000	0.001	-0.001
TE 5,5	0.000	0.008	0.001	0.000	0.001	-0.001
TE 6,6	0.000	0.131	-0.048	-0.009	-0.014	0.000

TE 7,7	0.000	0.118	-0.053	0.003	-0.015	0.000
TE 8,8	0.000	0.089	-0.040	0.002	-0.011	0.000
TE 9,9	0.000	0.122	-0.055	0.003	-0.016	0.000
TE 10,10	0.000	0.108	-0.048	0.002	-0.014	0.000
TE 11,11	0.000	-0.001	0.007	0.031	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	-0.001	0.003	0.014	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	-0.001	0.003	0.014	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	-0.001	0.003	0.014	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	-0.001	0.003	0.011	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	-0.001	0.003	0.012	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	-0.024	-0.022	-0.065	0.037	-0.035
TD 2,2	0.000	-0.020	-0.018	-0.055	0.032	-0.030
TD 3,3	0.000	-0.026	-0.024	-0.071	0.041	-0.038
TD 4,4	-0.040	0.000	0.000	0.000	0.146	-0.158
TD 5,5	-0.048	0.000	0.000	0.000	0.176	-0.190
TD 6,6	-0.214	0.000	0.000	0.000	0.169	-0.183

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	GA 2,1	GA 3,1	PH 2,1	PS 1,1	PS 2,2	PS 3,3
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
GA 2,1	1.000					
GA 3,1	0.225	1.000				
PH 2,1	-0.281	-0.086	1.000			
PS 1,1	0.144	0.052	-0.527	1.000		
PS 2,2	-0.288	-0.043	0.189	0.019	1.000	
PS 3,3	-0.299	0.087	0.216	-0.110	0.096	1.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	-0.052	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	-0.060	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	-0.030	0.000	0.000
TE 4,4	0.000	0.000	0.000	-0.067	0.000	0.000

TE 5,5	0.000	0.000	0.000	-0.063	0.000	0.000
TE 6,6	-0.035	0.000	0.000	-0.046	-0.141	0.000
TE 7,7	0.009	0.000	0.000	-0.051	-0.106	0.000
TE 8,8	0.007	0.000	0.000	-0.038	-0.080	0.000
TE 9,9	0.010	0.000	0.000	-0.053	-0.110	0.000
TE 10,10	0.009	0.000	0.000	-0.047	-0.097	0.000
TE 11,11	-0.015	-0.126	0.000	0.000	-0.003	-0.139
TE 12,12	-0.014	0.026	0.000	0.000	-0.002	-0.036
TE 13,13	-0.014	0.026	0.000	0.000	-0.002	-0.036
TE 14,14	-0.014	0.027	0.000	0.000	-0.002	-0.036
TE 15,15	-0.011	0.022	0.000	0.000	-0.002	-0.029
TE 16,16	-0.012	0.023	0.000	0.000	-0.002	-0.031
TD 1,1	0.063	0.022	0.001	-0.039	-0.041	-0.047
TD 2,2	0.053	0.019	0.001	-0.033	-0.035	-0.040
TD 3,3	0.069	0.024	0.001	-0.042	-0.045	-0.052
TD 4,4	0.000	0.000	0.217	-0.095	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.260	-0.114	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.251	-0.110	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TE 1,1	TE 2,2	TE 3,3	TE 4,4	TE 5,5	TE 6,6
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 1,1	1.000					
TE 2,2	0.003	1.000				
TE 3,3	0.002	0.003	1.000			
TE 4,4	0.004	0.006	0.003	1.000		
TE 5,5	0.003	0.006	0.003	0.006	1.000	
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.014
TE 8,8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.010

TE 9,9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.014
TE 10,10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.012
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TE 7,7	TE 8,8	TE 9,9	TE 10,10	TE 11,11	TE 12,12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 7,7	1.000					
TE 8,8	0.011	1.000				
TE 9,9	0.016	0.012	1.000			
TE 10,10	0.014	0.010	0.014	1.000		
TE 11,11	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	
TE 12,12	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.012	1.000
TE 13,13	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.012	-0.010
TE 14,14	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.012	-0.011
TE 15,15	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.009	-0.009
TE 16,16	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.010	-0.009
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TE 13,13	TE 14,14	TE 15,15	TE 16,16	TD 1,1	TD 2,2
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 13,13	1.000					
TE 14,14	-0.011	1.000				
TE 15,15	-0.009	-0.009	1.000			
TE 16,16	-0.009	-0.009	-0.008	1.000		
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.005	1.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.006	0.005
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TD 3,3	TD 4,4	TD 5,5	TD 6,6
	-----	-----	-----	-----
TD 3,3	1.000			
TD 4,4	0.000	1.000		
TD 5,5	0.000	0.053	1.000	
TD 6,6	0.000	0.051	0.061	1.000

TI

Factor Scores Regressions

ETA

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ENTRE	0.114	0.046	0.057	0.020	0.106	0.031
PERSO	0.069	0.028	0.034	0.012	0.063	0.041
LEARN	0.027	0.011	0.013	0.005	0.025	0.014

ETA

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ENTRE	0.024	0.018	0.029	0.013	0.007	0.009
PERSO	0.031	0.024	0.038	0.017	0.007	0.010
LEARN	0.010	0.008	0.013	0.006	0.027	0.038

ETA

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ENTRE	0.006	0.009	0.008	0.009	0.008	0.007
PERSO	0.006	0.010	0.009	0.010	0.010	0.009
LEARN	0.023	0.038	0.033	0.035	0.008	0.006

ETA

	HE	EA	SN	EP
	-----	-----	-----	-----
ENTRE	0.014	0.004	0.003	0.010

PERSO	0.018	0.010	0.007	0.022
LEARN	0.013	0.007	0.005	0.016

KSI

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
FAMI	0.041	0.016	0.020	0.007	0.038	0.023
INTENT	0.024	0.010	0.012	0.004	0.022	0.024

KSI

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
FAMI	0.018	0.014	0.022	0.010	0.009	0.013
INTENT	0.018	0.014	0.022	0.010	0.009	0.013

KSI

	TB	TL	BE	CAT	ST	SU
FAMI	0.008	0.013	0.012	0.012	0.021	0.017
INTENT	0.008	0.013	0.011	0.012	0.020	0.016

KSI

	HE	EA	SN	EP
FAMI	0.036	0.018	0.012	0.041
INTENT	0.034	0.022	0.015	0.049

TI

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	0.501	--	--
RT	2.009	--	--
PR	0.850	--	--
CA	5.062	--	--
AU	0.920	--	--
BK	--	1.586	--
INT	--	2.293	--
GR	--	2.268	--
AT	--	1.946	--
MO	--	3.891	--
TQ	--	--	3.931
CE	--	--	2.543
TB	--	--	4.116
TL	--	--	2.548
BE	--	--	2.409
CAT	--	--	2.464

LAMBDA-X

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ST	2.988	--
SU	3.094	--

HE	1.868	--
EA	--	3.874
SN	--	6.607
EP	--	1.949

BETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
ENTRE	--	0.947	0.048
PERSO	--	--	0.197
LEARN	--	--	--

GAMMA

	FAMI	INTENT
ENTRE	0.786	-0.841
PERSO	0.759	--
LEARN	0.875	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	ENTRE	PERSO	LEARN	FAMI	INTENT
ENTRE	1.000				
PERSO	0.950	1.000			
LEARN	0.827	0.861	1.000		
FAMI	0.883	0.931	0.875	1.000	
INTENT	0.838	0.915	0.860	0.983	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
	0.073	0.124	0.235

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	1.709	-0.841
PERSO	0.931	--
LEARN	0.875	--

TI

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	0.540	--	--
RT	0.632	--	--
PR	0.508	--	--
CA	0.651	--	--
AU	0.641	--	--
BK	--	0.609	--
INT	--	0.627	--
GR	--	0.576	--

AT	--	0.634	--
MO	--	0.611	--
TQ	--	--	0.663
CE	--	--	0.646
TB	--	--	0.647
TL	--	--	0.647
BE	--	--	0.612
CAT	--	--	0.626

LAMBDA-X

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ST	0.576	--
SU	0.546	--
HE	0.591	--
EA	--	0.609
SN	--	0.641
EP	--	0.634

BETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
ENTRE	--	0.947	0.048
PERSO	--	--	0.197
LEARN	--	--	--

GAMMA

	FAMI	INTENT
--	------	--------

	ENTRE	PERSO
ENTRE	0.786	-0.841
PERSO	0.759	--
LEARN	0.875	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	ENTRE	PERSO	LEARN	FAMI	INTENT
ENTRE	1.000				
PERSO	0.950	1.000			
LEARN	0.827	0.861	1.000		
FAMI	0.883	0.931	0.875	1.000	
INTENT	0.838	0.915	0.860	0.983	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	ENTRE	PERSO	LEARN
	0.073	0.124	0.235

THETA-EPS

	IN	RT	PR	CA	AU	BK
	0.709	0.600	0.741	0.576	0.589	0.629

THETA-EPS

	INT	GR	AT	MO	TQ	CE
--	-----	----	----	----	----	----

-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.607	0.668	0.599	0.626	0.561	0.583

THETA-EPS

	TB	TL	BE	CAT
-----	-----	-----	-----	-----
	0.582	0.581	0.625	0.608

THETA-DELTA

	ST	SU	HE	EA	SN	EP
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
	0.668	0.702	0.650	0.630	0.589	0.597

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	FAMI	INTENT
-----	-----	-----
ENTRE	1.709	-0.841
PERSO	0.931	--
LEARN	0.875	--

TI

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	FAMI	INTENT
-----	-----	-----

ENTRE	1.709	-0.841
	(1.715)	(1.715)
	0.996	-0.490

PERSO	0.931	--
	(0.064)	
	14.500	

LEARN	0.875	--
	(0.058)	
	15.054	

Indirect Effects of KSI on ETA

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	0.923	--
	(0.306)	
	3.021	
PERSO	0.172	--
	(0.111)	
	1.546	
LEARN	--	--

Total Effects of ETA on ETA

ENTRE	PERSO	LEARN
-------	-------	-------

	ENTRE	PERSO	LEARN
ENTRE	--	0.947	0.234
		(0.298)	(0.151)
		3.175	1.543

PERSO	--	--	0.197
			(0.130)
			1.517

LEARN	--	--	--
-------	----	----	----

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.899

Indirect Effects of ETA on ETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
ENTRE	--	--	0.186
			(0.130)
			1.436
PERSO	--	--	--
LEARN	--	--	--

Total Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN

IN	0.501	0.474	0.117
	(0.149)	(0.076)	
	3.175	1.543	

RT	2.009	1.902	0.470
	(0.178)	(0.593)	(0.304)
	11.291	3.205	1.547

PR	0.850	0.805	0.199
	(0.087)	(0.255)	(0.129)
	9.769	3.162	1.542

CA	5.062	4.793	1.183
	(0.440)	(1.493)	(0.765)
	11.492	3.209	1.547

AU	0.920	0.871	0.215
	(0.081)	(0.272)	(0.139)
	11.390	3.207	1.547

BK	--	1.586	0.312
		(0.206)	
		1.517	

INT	--	2.293	0.451
		(0.181)	(0.297)
		12.701	1.518

GR	--	2.268	0.446
		(0.191)	(0.294)
		11.892	1.516

AT	--	1.946	0.383
		(0.152)	(0.252)
		12.804	1.518
MO	--	3.891	0.765
		(0.312)	(0.504)
		12.455	1.517
TQ	--	--	3.931
CE	--	--	2.543
		(0.186)	
		13.661	
TB	--	--	4.116
		(0.301)	
		13.668	
TL	--	--	2.548
		(0.186)	
		13.685	
BE	--	--	2.409
		(0.185)	
		13.040	
CAT	--	--	2.464
		(0.185)	
		13.297	

Indirect Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	--	0.474	0.117
		(0.149)	(0.076)
		3.175	1.543
RT	--	1.902	0.470
		(0.593)	(0.304)
		3.205	1.547
PR	--	0.805	0.199
		(0.255)	(0.129)
		3.162	1.542
CA	--	4.793	1.183
		(1.493)	(0.765)
		3.209	1.547
AU	--	0.871	0.215
		(0.272)	(0.139)
		3.207	1.547
BK	--	--	0.312
			(0.206)
			1.517
INT	--	--	0.451
			(0.297)

			1.518
GR	--	--	0.446
			(0.294)
			1.516
AT	--	--	0.383
			(0.252)
			1.518
MO	--	--	0.765
			(0.504)
			1.517
TQ	--	--	--
CE	--	--	--
TB	--	--	--
TL	--	--	--
BE	--	--	--
CAT	--	--	--

Total Effects of KSI on Y

FAMI INTENT

IN	0.855	-0.421
	(0.859)	(0.859)
	0.996	-0.490
RT	3.432	-1.689
	(3.442)	(3.444)
	0.997	-0.490
PR	1.453	-0.715
	(1.459)	(1.458)
	0.996	-0.490
CA	8.650	-4.257
	(8.675)	(8.680)
	0.997	-0.490
AU	1.572	-0.774
	(1.577)	(1.578)
	0.997	-0.490
BK	1.477	--
	(0.102)	
	14.500	
INT	2.135	--
	(0.143)	
	14.961	
GR	2.111	--
	(0.154)	
	13.677	

AT	1.812	--
	(0.120)	
	15.132	
MO	3.623	--
	(0.249)	
	14.560	
TQ	3.440	--
	(0.228)	
	15.054	
CE	2.225	--
	(0.152)	
	14.681	
TB	3.601	--
	(0.245)	
	14.691	
TL	2.229	--
	(0.152)	
	14.712	
BE	2.108	--
	(0.152)	
	13.910	
CAT	2.156	--
	(0.152)	

14.226

TI

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	1.709	-0.841
PERSO	0.931	--
LEARN	0.875	--

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	FAMI	INTENT
	-----	-----
ENTRE	0.923	--
PERSO	0.172	--
LEARN	--	--

Standardized Total Effects of ETA on ETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
ENTRE	--	0.947	0.234
PERSO	--	--	0.197
LEARN	--	--	--

Standardized Indirect Effects of ETA on ETA

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
ENTRE	--	--	0.186
PERSO	--	--	--
LEARN	--	--	--

Standardized Total Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	0.501	0.474	0.117
RT	2.009	1.902	0.470
PR	0.850	0.805	0.199
CA	5.062	4.793	1.183
AU	0.920	0.871	0.215
BK	--	1.586	0.312
INT	--	2.293	0.451
GR	--	2.268	0.446
AT	--	1.946	0.383
MO	--	3.891	0.765
TQ	--	--	3.931
CE	--	--	2.543
TB	--	--	4.116
TL	--	--	2.548
BE	--	--	2.409
CAT	--	--	2.464

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
--	-------	-------	-------

	-----	-----	-----
IN	0.540	0.511	0.126
RT	0.632	0.598	0.148
PR	0.508	0.481	0.119
CA	0.651	0.616	0.152
AU	0.641	0.607	0.150
BK	--	0.609	0.120
INT	--	0.627	0.123
GR	--	0.576	0.113
AT	--	0.634	0.125
MO	--	0.611	0.120
TQ	--	--	0.663
CE	--	--	0.646
TB	--	--	0.647
TL	--	--	0.647
BE	--	--	0.612
CAT	--	--	0.626

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	--	0.474	0.117
RT	--	1.902	0.470
PR	--	0.805	0.199
CA	--	4.793	1.183
AU	--	0.871	0.215
BK	--	--	0.312
INT	--	--	0.451
GR	--	--	0.446
AT	--	--	0.383

MO	--	--	0.765
TQ	--	--	--
CE	--	--	--
TB	--	--	--
TL	--	--	--
BE	--	--	--
CAT	--	--	--

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	ENTRE	PERSO	LEARN
	-----	-----	-----
IN	--	0.511	0.126
RT	--	0.598	0.148
PR	--	0.481	0.119
CA	--	0.616	0.152
AU	--	0.607	0.150
BK	--	--	0.120
INT	--	--	0.123
GR	--	--	0.113
AT	--	--	0.125
MO	--	--	0.120
TQ	--	--	--
CE	--	--	--
TB	--	--	--
TL	--	--	--
BE	--	--	--
CAT	--	--	--

Standardized Total Effects of KSI on Y

	FAMI	INTENT
	-----	-----
IN	0.855	-0.421
RT	3.432	-1.689
PR	1.453	-0.715
CA	8.650	-4.257
AU	1.572	-0.774
BK	1.477	--
INT	2.135	--
GR	2.111	--
AT	1.812	--
MO	3.623	--
TQ	3.440	--
CE	2.225	--
TB	3.601	--
TL	2.229	--
BE	2.108	--
CAT	2.156	--

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	FAMI	INTENT
	-----	-----
IN	0.922	-0.454
RT	1.080	-0.532
PR	0.869	-0.428
CA	1.112	-0.547
AU	1.096	-0.539
BK	0.567	--
INT	0.584	--
GR	0.537	--

AT	0.590	--
MO	0.569	--
TQ	0.580	--
CE	0.565	--
TB	0.566	--
TL	0.566	--
BE	0.536	--
CAT	0.548	--

Time used: 0.156 Seconds

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล สิริมา หิมะเซ็น

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6420120253

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์)สาขาฟิสิกส์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2564

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาตรี-โท คณะศึกษาศาสตร์ รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2562 และเข้าศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2564

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนบ้านคอกม้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

สิริมา หิมะเซ็น, ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ, จิระวัฒน์ ต้นสกุล, และธีระยุทธ รัชชะ. (2567).

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์คาโนนิคัลระหว่างคุณลักษณะและความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 18(1).

(อยู่ระหว่างการตีพิมพ์)